

ŽYGEIVIŲ DAINOS	9
LIETUVA	9
ROMANTIKŲ DAINA (DABARTINIS VUŽK HIMNAS)	10
MANO TĖVAS AKMUO	11
VOKIEČIAI ATĖJO	11
KAIP YRA TOJ KELIONĖJ	12
BUVO TRYS NUOTAIKINGI ŽYGEIVIAI	13
CIKU CAKU	13
NAKTIS STOTYJE	14
GREIT PRABĖGO DIENOS	15
KALNAI, KALNAI	15
IR ŠITAIP EISIM PER LIETUVĄ	16
KAS KELIONĖN VILIOJA	17
MIESTO MŪRAI NUSIBODO	17
MARIJA – MAGDALENA	18
ČIURLIONIO GATVE	18
O SENA ŽEMAITIJA	19
O AŠ LIETUVIS ARTOJAS	20
SAKYK, KODĖL GĖLĖ NUVYTO	21
KAI AŠ NUMIRSIU	21
VIRŠ UPĖS CHUANČĖ	22
NUŠLAVĖ LIETUTIS, MALONUS IR ŠILTAS	22
SUTARTINĖS	23
KADU BUVA, KADUJO	23
LYLIO LELIJO	23
DIJŪTA KOLNALI	23
ŽVENGLIA ŽIRGAS, DOLIJA	24
AUGO PUTINS SU ŠERMUKŠNIU	24
TURĖJO LIEPA	24
KALENDORINĖS DAINOS	25
SODAI, SODAI	25
KAM TAVO, VILKELI	25
UŽ GIRIŲ GIRIŲ	25
TAI GENELIO GENUMAI	26
AISIM MERGOS, AISIM BERNAI	26
KVOLIJOSI ŠILO MEŠKA	27
LELIUMOJ, OI ANT TO DVARO	27
JORI, ŠILDYK ŽAMĮ	28
OI TA TA, KUPOLE GRAŽI	28
ĖJAU PER LAUKĄ	28
LIAUDIES DAINOS ir tautinės giesmės	29
OI ANT KALNO ANT AUKŠTOJO	29
GEGULA RAIBOJI	29
EISVA MUDU ABUDU	30

KUR AISIU AISIU	30
O JAU MANO MIELAS	31
ŽUVŲ ŠUKELĖM	31
KAS PO MANO SODELŲ VAIKŠČIOJO	32
TRIS DIENAS, TRIS NAKTIS	32
OI JOJAU JOJAU	32
TYLIAI LEIDŽIAS	33
SIŲ NAKTELĮ PER NAKTELĮ	33
JAU SUTEMO TEMELA	34
SAULUTĖ NUSILEIDO	34
SAULELĖ RAUDONA	34
BERNUŽĖLI KAREIVĖLI	34
JOJAU DIENELĮ	35
BĖG UPELA LINGUODAMA	35
OI TU BIJŪN BIJŪNĖLI	36
AITAU, AITAU	36
NE BET KOKIA AŠ MERGELĖ BUVAU	36
ARIAU ARIAU	37
BUVO GERA GASPADINĖ	37
RIDIG DAI, RIDIG DO	38
AUGO MIŠKE MEDELIS	39
ŠEŠIOS ŽĄSYS	39
VISOS UPĖS AKMENUOTOS	40
KELALIU ĖJAU	40
OI BROLIUK DOBILIUK, NEGERAI	41
AŠ TURĖJAU KUINĄ SENĄ	41
VERKIA ŽYDS	42
LOPŠINĖ APIE UODĄ	42
IŠLEIDŽIU OŽKĄ MIŠKAN RIEŠUTAUT	43
ŠYVA KUMELA	43
ĖJO SENIS LAUKO ARTI	44
ALYTĖ	44
KO PALINKOT, ŽILVIČIAI, PRIE KELIO	45
NE DĖL TĄ DAINUOJAM	45
MĖNULIS TIKRAS TĖVAS JO	46
UŽUOLĖLIO ŠAKOS LINKO	46
OI LUNKELA LUNKELA	47
GIEDU DAINELĘ	47
VILNIAUS MIESTE ŽALI BROMAI	48
SKAUDA GALVELĮ, NEGALIU	48
ANT KALNO MŪRAI	49
ATSKREND SAKALĖLIS	49
AUGO KIEME KLEVELIS	49
BALNOKIT BROLIAI ŽIRGUS	50

AUGO GIRIOJ AŽUOLĖLIS	50
MES LIETUVOS KAREIVĖLIAI	51
SEK, SESUTE, ŽALIA RŪTĄ	51
VAI KO NUSIŽVENGEI	51
OI NEVERK, MATUŠĖLE	52
PER VILNIAUS MIESTĄ MIESTELĮ	53
MAŽAM KAMBARĖLY	53
BOLŠEVIKAI TEGUL ŽINO	54
PALINKO LIEPA	54
TEN, KUR ŠLAMA PAKELĖS BERŽYNAI	55
BRANGIAUSIOS SPALVOS	55
MILŽINŲ KAPAI	56
AŠ TOKS VIENAS	57
AŽUOLAI ŽALIUOS	57
UŽSTALĖS	58
OI KĄ KALBA APYNĖLIS	58
NEGERKI TREČIOS	58
MES PAŽĖJSTAM ŠEIMININKĄ	59
AL AUS AL AUS	59
DARIAU ALŲ AVIŽŲ	59
GERKIT, MIELI SVETELIAI	60
UŽ STALO SĖDAU	60
KODĖL NEGERTI	61
ŠALIA KELIO KARČEMA	61
DAINOS PRITARANT GITARA	62
MANO NAMAI	62
RAUDONI VAKARAI	63
NEBIJOK	63
PRIEŠ UŽGIMSTANT	64
SVIRPLYS	64
MEILĖS DUETAS	65
SEKU SEKU PASAKĄ	66
AKTORIŲ TRIO	66
AŠ MYLĖJAU TAVE TAU NEŽINANT	66
PAUKŠČIAI	67
METŲ LAIKAI	68
SAULIUS MYKOLAITIS	69
TIKĖTI PASAKA	69
MATRICA	70
ARBATA	71
BALTA DIENA	71
MĖNULIS	72
Это все	73
VĖJAS PER TAVO KELIUS	74

MAIRONIUI	75
VYTAUTAS V. LANDSBERGIS.....	76
SĖDŽIU ANT KRANTO	76
AŠ VISAI NEŽINAU KODĖL	76
IMK MANO RANKĄ, BROLAU	77
NIEKO KARALIUS	77
O ŽVAIGŽDĖ PUODYNĖJ (OBUOLIAI)	78
KARALIŲ PASAKA	78
LINA ANTANAITYTĖ	79
ŽOLĖJE SĖDI VAKARAS	79
KELIAUTOJO DAINELĖ	80
AČIŲ TAU	81
AŠ NORIU	81
KEISTUOLIŲ TEATRAS	82
SU ŽMONĖM	82
TEN TOLI	83
DVIRAČIŲ DAINELĖ	83
BŪK ŠALIA	84
ŽEMYN UPE	84
GELTONŲ PLYTŲ KELIAS	85
MAŽI JAUSMAI	85
MEILĖS NĖRA	86
MĖLYNAS AUTOBUSIUKAS	86
O MES VAIKAI	87
BRĖMENO MUZIKANTAI	88
UŽ GIRIŲ, UŽ KALNŲ	89
UŽ JŪROS	89
FĖJA	91
DARŽELIS	92
VARLĖ	93
TELE BIM BAM.....	94
MAMOS SUKNELĖ	94
RYTOJ SKRISIM	95
ŠIMTAKOJIS	95
TILILI TILILI	96
NAKTELĖS ŽIEDAI	96
TEKA NEMUNĖLIS	97
MĖNESIENOJ	97
KALNUOS DAINUOJA	98
DAINA APIE UODĄ	99
LŪPYTĖS	100
KŪJELIAI	100
KONTROLIERĖ	100
IŠEIKIM, BROLIAI	101
AUKŠTAI NUO TŲ KALNŲ	102

UŽ TŪKSTANČIO DURŲ	103
LIŪDNI SLIBINAI	104
KARVYTIS	104
PIENO FABRIKĖLIS	105
AKTORIUS	105
DAIKTAVRDŽIŲ DAINA	106
APIE ANTANO NORĄ ŽENYTIŠ	107
PRIE RYTINIO EKSPRESO Į PALANGĄ... ..	108
KAI VIENĄ KARTĄ	109
VYTAUTAS KERNAGIS	110
PURPURINIS VAKARAS	110
KELIO DAINA	110
MŪSŲ DIENOS KAIP ŠVENTĖ	111
ŽIEMĄ – VASARĄ	111
TAI AŠ	112
LAUMĖS VAIKAS	112
IŠEINU	113
MILŽINAI	113
BALTAS PAUKŠTIS	114
NUO MANO LANGO	114
KAI SIRPSTA VYŠNIOS SUVALKIOJ	115
ARMONIKA	115
PALAIMINK, DIEVE, MUS	116
TOBULAS EILĖRAŠTIS	117
SANTECHNIKAS IŠ UKMERGĖS	118
KOLORADO VABALAI	119
NAUJAS ŪKIO MAZAS	120
KAIP GRAŽU MIŠKE	120
MARIJONAS MIKUTAVIČIUS	121
PASVEIKINKIT VIENI KITUS	121
AŠ TIKRAI MYLIU LIETUVĄ	122
ANDRIUS MAMONTOVAS	123
KITOKS PASAULIS	123
TAVO SVAJONĖ	124
BALTOJI VARNELĖ	124
PARAMA	125
JŪREIVIO DAINA	126
PASKUTINIS TRAUKINYS	126
O, MEILE	128
UFONAUTAI	129
VIRGIS STAKĖNAS	130
SNAUDŽIA MALŪNAS PRIE KELIO	130
KELELIS TOLIMAS	130
UŽ MŪSŲ JAUNAS DIENELES	131
AKACIJŲ ALĖJA	131

TUMBALALAIKA	132
GINTARĖ	132
BORUŽĖLĖ SEPTYNTAŠKĖ	132
DEBESĖLIS	133
SVAJOKLIS	134
ANTIS	134
ALYVOS	134
ZOMBIAI	135
MEDŽIAI BE LAPŲ	135
KETURI AKORDAI	136
ILGAS KELIAS	137
DRAUGAS	137
TRAKŲ PILIS	138
STASYS POVILAITIS	139
VĖL, ŠVIESKI MAN VĖL	139
PAVASARIS GIMTINĖJE	140
ŠVELNUS PŪKELI	140
GIMINIŲ DAINA	141
LAISVĖ	141
VAIRAS	142
GIMIAU PAČIU LAIKU	142
RIEŠUTŲ ŽYDĖJIMAS	142
SKYLĖTA KEPURĖ	143
BROLIAI	143
GYTIS PAŠKEVIČIUS	144
MANO KRAŠTAS	144
TU VĖJO PAKLAUSK	145
ŠIAM PASAULY VISKO BŪNA	145
HIPERBOLĖ	146
SUGRĮŽK	146
IŠGALVOTAS GYVENIMAS	146
RAGANAITĖS	147
GERA	147
NERIJA	148
DAR ŠIRDYJE NE SUTEMA	148
NE, NEREIKIA AŠARŲ	149
PILKI KELELIAI DULKA	150
MAŽYTĖ	150
ŽALIOJ STOTELĖJE	151
DRAUGAMS	152
NAMAS PRIE UPĖS	153
AUTOSTRADOJE VILNIUS – KAUNAS	154
SKRYDIS	155
TURIU LAIVELĮ MAŽĄ	156
LIETUVA	156

LABAS RYTAS _____	157
REIKĖJO BERNIUKAMS _____	158
NEIŠEIK, NEIŠEIK TU IŠ SODŽIAUS _____	159
MYLIU _____	160
ŽAIDIMAI.....	161
TEŠLINUKAS _____	161
KARALIUS ABRAOMAS _____	161
VAI KUR BUVAI _____	161
UŽĖJAU KARČEMĖLĖN _____	162
IŠĖJO TĖVELIS Į MIŠKĄ _____	162
PADAINUOSIM MES SUSTOJĘ _____	162
ATSKRIDO PAUKŠTELIS ANT MEDŽIO ŠAKOS _____	163
JEI SMAGU DRAUGŲ BŪRELY _____	163
PRITARIMAI ŠOKIAMS.....	164
ANT KALNO KARKLAI SIŪBAVO _____	164
SENA PATRANKA _____	164
GREČENIKĖ _____	165
SUK SUK RATELĮ _____	165
ABĖCĖLINIS TURINYS	166

Dainynas skiriamas VUŽK 60-mečio jubiliejui

9

ROMANTIKŲ DAINA (DABARTINIS VUŽK HIMNAS)

Dm **A7** **Dm**
Mes jūras perplauksim po tris kartus,
A7
Mes miegam miegmaišiuos tiktai po du.
Visur keliaujame, visur drauge,

Dm
Uodų sukandžiota linksma gauja.

D7 **Gm**
Ir po velnių visi tegul eina,
Dm
Kurie dainas į miegą išmaino,
A7

Kurie nemėgsta košės
Dm
Su dūmais ir su uodais.
A7 **Dm**

Lai eina po velniais.

Nemėgstam rūkstančių mes kaminų,
Dulkėtų miestų ir troleibusų.
Yra gamta - mūsų namas, o jame -
Kelauja mūsų išalkusi gauja.

Mums nesvarbu, ar sniegas, ar lietus,
Ar šaltas vanduo siekia net kelius.
Ir jei kontrolė traukinį yra – ura ura,
Mes ją sutinkam su linksma daina.

Pried. (...kurie kontrolę į bilietą išmaino...)

Visi šaunuoliai šiam linksmam būry,
Prie laužo šoksim, veršimės pirmyn,
Su musėm kausimės ir su uodais,
Mums žygio šito niekas nepakeis.

Mes keliauninkai esam neblogi,
Visad su šypsena, visad linksmi,
Na ir tai kas, kad mes nuogi, basi,
N-toji sesija mums nebaisi.

MANO TĖVAS AKMUO

Am Em Am

Mano tėvas akmuo

Motina upė rami

O aš kaip ir tu

Tik ratilai

Am Em Am

Šitame giliame vandeny (xn)

A. Mamontovo dainos "Ratilai" priedainis. Dainuojama lėtai, ritmiškai, liūdnei, kaip paskutinė daina, atėjus metui išsiskirstyti miegui. Tradicija kilo paryčiais per Kalėdas žygeiviui Simui dainuojant ir visiems pradėjus skirstytis nuo laužo.

VOKIEČIAI ATĖJO

C G

Vokiečiai atėjo,

F C

Karas prasidėjo.

F

Ruksum fuksum,

C

Ruksum fuksum,

G C

Karas prasidėjo.

Karas prasidėjo,

Vokiečiai atėjo.

Ruksum fuksum,

Ruksum fuksum,

Vokiečiai atėjo.

Dainuojama sąskrydžių metu paryčiais, pažadinant miegančius. Pritariama metaliniais samčiais ir puodais, armonika. Tradiciją ypač palaikė žygeiviai Marko ir Justas.

KAIP YRA TOJ KELIONĖJ

Am F
Mes keliaujam, stovyklaujam
Em Am
Ir dainuojam į taktą,
F C
Kuriam laužus, verdam košę,
G Am
Kartais žaidžiam „kontaktą“.
Am Dm
Nors mes nesame turtingi,
F Am
Bet mes turim daug draugų –
F Am
Susirandam dar daugiau,
E
Kai tranzuojam be pinigų...

Po miškus vaikštom ir kalnus,
Kopinėjame po uolas,
Čiuožinėjame ant ledo,
Šokinėjame per balas.
O jei kartais pasiklysti,
Pamatai tu dar daugiau... –
Bet sunki ta kuprinė,

E Am C
Ir skaudančios kojos nepaneša,
Am F E
– Neisiu daugiau! – Einam toliau! – Pavargau...
Am G Am
– Nenusiminki, nedaug jau liko!
Kelį surasim, ir grįšim namo.

C G
Pailsėk ir užkąski,
Jėgas tu atgaul,
C Em
Su nauju smalsumu
Am
Vėl į kelią patrauk!
Am G
Nei lietūs, nei pūga
C F
Jau tavęs nestabdys
Am Dm
Ir daugiau nebijosi
E Am
Tu vėl pasiklysti!

Am F C G
Gerai yra keliauti
Dm Am E Am
Kojų kai jau nejauti!
Am F
Apsidairyk, kaip čia gražu!
C G
Gamtoje vėl atbuski!
Dm Am E Am
Žygio dvasią pajuski.

*Sukūrė Daumilas Ardickas 2017 m. VUŽK dainų vakarui.
Dainuojama pagal "Karibų piratų" teminę melodiją.*

BUVO TRYS NUOTAIKINGI ŽYGEIVIAI

E

Am

Buvo trys nuotaikingi žygeiviai

Ir sutiko ketvirtą miške.

Jie nusprendė išeit pasivaikšiot -

Dm Am E Am

Taip atsirado VUŽK. (×2)

Jie sedėjo prie laužo sušalę,

O Kaukazas baltavo fone.

Kaip užlipti svajojo į viršų!

Taip atsirado VUŽK. (×2)

Kita kartą, laikydami irklus,

Leidos jie sraunia Vilnele.

Nuo Belmonto krioklio nušoko -

Taip atsirado VUŽK. (×2)

Sapne Sapnas sapnavo, kaip mynė,

Kaip vijurkas jis lėkė gatve,

Ir sutiko žygeivę kaimynę -

Taip atsirado VUŽK. (×2)

Po Naujų vieną kartą pasnigo,

Tepė slides žygeiviai drauge

Ir į trasą linksmi pasileido -

Taip atsirado VUŽK. (×2)

Sukūrė žygeiviai Jogilė, Evaldas, Lukas 2016 m. vakarojant.

Dainuojama pagal A. Mamontovo "Jūreivio dainos" melodiją.

CIKU CAKU

Ciku caku, ciku caku, ciku caku

Hei hei hei

Kumpis dešra, kumpis dešra, lašiniai.

Mūsų dainos skamba

Pabučiuok į bamba

Vi-soge-ro, vi-so ge-ro

I-ki pa-si-ma-ty-mo!

Dainuojama žygio pabaigoje, sustojus ratu ir laikantis už nykščių.

Originali pabaiga: mūsų dainos skama ir skambės, mūsų žygiai klesti ir klestės.

Ir štai visi kartu vėl su-si-tikęę
Patraukėme mes ankstų rytą į žyg-gį,
Ir ėjome pamiškėm,
Su kuprinėm di-de-lėėėėėm.

Nesvarbu mums, ar lyja, ar pūga užklupo,
Jei miesto mūrai tau jau nebekelia ūpo -
Eime kartu su mumis,
Jau bus greitai žyzy –gis

Nes mes kar-tu die-nas sma-giau praleisime,
Nuėję į žygį.
Dai-nas dai-nuo-da-mi ir šo-kius šokdami,
Veršimės pirmyyyn.

Ir Tadas sakė „Sveiki visi, kur buvę“,
Ir šokom aplink laužą mes „meškutę“,
Ir gera buvo mums tąkart,
Žygyje VUŽK‘aaaa.

2017 m. dainų vakarui sukūrė Lina ir Tomas.

NAKTIS STOTYJE

H7 Em

Naktis stotyje,

Am

H7

Kai žmonės miega pataluos.

H7

Naktis stotyje - Em

Ir be pradžios, be pabaigos. (x2)

Ir vėl stipendijos negausiu,
Ir vėl reiks būti alkanam .
Ir vėl bendrabučio negausiu -
Sakykit - ką daryti man.

Ir vaikštinėja mergos basos,
Ir ieško vyrų su namais.
O jų studentai nebetraukia,
Nes jas vilioja pinigai.

Sukurta Marcinkonių gelž.s., pavėlavus į paskutinį traukinį.

GREIT PRABĖGO DIENOS

Am Dm G C
Greit prabėgo dienos, tarsi baltos paukštės,
C G Em C
Vėjo nučaižyti grįžom namo.
Dm G C
Gera mums šiandieną po ilgos kelionės,
Am Dm E Am
Gera padainuoti, ryt į žygį vėl. (×2)

Nebėra mums laiko lankyti teatrų.
Aprinta kuprinė visas turtas mūs.
Patikėkit širdžiai, kad visų gražiausiai
Mums Čiurlionį groja pievos ir miškai. (×2)

Neliūdėk, žygeivi, jei nelauks mergelė.
Neverta ji meilės - patikėki man.
Kas laukų nematė, kas nemyli sodžiaus,
Nesuras tas laimės mūsų nuobodžiuos. (×2)

Ar meni tą žygį šaltą rudens naktį?
Kilometrai skyrė pievas ir miškus,
Vietoj minkšto pūko - sniegas baltas baltas,
Vietoj troleibuso - nutrinti kulnai. (×2)

Sukūrė VU turistas Edmundas Stankevičius 1976 m.

KALNAI, KALNAI

Am	A7 Dm
Seniai seniai	Kalnai, kalnai,
Dm	Am
Mus sužavėjo kalnai.	Kas jūsų grožį apsaakyti gali,
E7	E7
Ir žiemą, vasarą	Šaukia toliai mėlyni kalnų
Am	Am
Keliaujam mes tenai.	Palypėt virš debesų. (×2)
Greičiau, greičiau	Seniai, seniai
Ateitų ta diena,	Mintyse tie kalnai.
Kada kalnai	Taiga, meškų takai
Atsiduria greta.	Sapnuojasi dažnai.

Sukūrė VU GF turistė Elena Petrošiūtė (dabar Kubilienė), žygyje į Uralą.

IR ŠITAIP EISIM PER LIETUVĄ

G Am
Ir šitaip eisim per Lietuvą,
D G
Matysim žalius upių slėnius,
Em Am
Gėrėsimės skaisčiaja saule
D H7
Ir džiaugsimės žydru dangum.

Em H7
Nei lietūs, nei sniegas nebaisūs,
Em
Net šalnų mūsų negąsdina,
Kai gimti iš naujo norisi,
Kai noris pavirsti žolė.

Degs laužas, ir liepsnoj jo
Sudegs visos negandos mūsų,
Degs laužas, ir liepsnoj jo
Vėl naujos viltys užgims.

Išmoksime girdėti paukščių čiulbesį,
Tikėti vandens čiurlenimu,
Suprasti, ką medžiai šneka,
Ir jausti, ką jaučia žolė.

Į kalną kopdami nepavargstame,
Į pilį eidami lenksime galvas.
Prieš Vytautą didį atsiklaupę,
Kalbėsime jam savo kalbas.

Sukūrė VU IF turistė Virginija Tiškevičiūtė, 1981 m.

KAS KELIONĖN VILIOJA

C

Kas kelionėn vilioja,
G
Kas į tolį mus šaukia?
Miško dainos, svajonės

C

Mus į tolumą traukia.

Dainava mūsų kraštas,
Ūlos vingiais nupintas,
Žemaitijos kalvelės
Mūsų irgi numintos.

Mylim tėviškės grožį,
Dangų, žemę ir saulę,
Mylim savo svajones,
Kaip sesutės darželį.

Mes išėjom į gamtą,
Kad gyventi, svajoti!
Mes išėjom į žygį,
Kad niekad nesustoti.

Mes keliaujam, keliaujam,
Mūsų kelias be galo,
Ten, kur Nemuno juosta
Jūron vandenį varo. (x2)

Sukūrė VU turistas Gediminas Ilgūnas.

MIESTO MŪRAI NUSIBODO

Am Dm G C
Laisvas, laisvas, vėl aš laisvas vėlei aš laukuos,
Dm Am E Am
Tarsi po ilgąs kelionės vėlei aš miškuos.

Miesto mūrai nusibodo per savaitę man.
Noriu tyro gryno oro, traukia mane ten.

Man brangesnis žilas sodžius, negu mūrai dideli.
Neapsakoma tai žodžiais, visa tai širdy.

Ar lietūs, ar sniega sniegas, skamba mūs daina.
Kas į žygį sykį ėjo, eis tas visada.

Jei sutiksi kartą žmogų su kuprine ant pečių,
Mesk visus "draugus" į šalį, eik su juo kartu.

Sukūrė VU turistas Edmundas Stankevičius.

MARIJA – MAGDALENA

A7 Dm	
Ei tumba tumba rasa (×2)	
D7 Gm Dm	
O – o – o – o – o – o	Kas su mumis nekeliauja,
A7 Dm	Ilgesys tam širdį graužia.
O – o – o – o – o – o (×2)	Sunku naktį, sunku dieną,
Dm	O Marija - Magdalena.
Esam šaunūs keliauninkai,	Iš kuprinių imam maistą,
Gm Dm	O ant kojų tepam vaistą.
Savo kojų šeimininkai,	Verdam košę ir arbatą.
C Dm	Ir lauže džiovinam batą.
Lietuvos keliais mes einam,	Ar mes šalame Urale,
A7 Dm	Ar mes maudomės Baikale
Traukiam dainą, linksmą dainą	Ar Pamyre geriam pieną -
Štai žygeiviai atkeliauja,	Vis dainuojam Magdalena.
O daina su jais draugauja	
Sunku naktį, sunku dieną,	
O Marija - Magdalena.	

Sukūrė VU GF turistas Tadas Šidiškis.

ČIURLIONIO GATVE

C G	
Per Vilniaus miestą su linksma daina	
C	
Žengia studentai Čiurlionio gatve.	
Kai jie užtraukia savo daineles,	
Visi faraonai kelia kepures.	

F C Am G	
Ramtadrylia oilia oi lylia lia	
G7 C	
Ramtadrylia oilia oi lylia lia. (×2)	

Sausis, vasaris, kovas, balandis,
Gegužė, birželis, liepa, rugpjūtis,
Rugsėjis, spalio, lapkritis, gruodis,
Sausis, vasaris, kovas, balandis.

Trauk šią dainelę eidamas darban,
Trauk šią dainelę guldamas graban,
Nes, kaip sako tūlo išmintis –
Gyvenimo tikslas tai yra PIRTIS!

O SENA ŽEMAITIJA

Em
O sena Žemaitija,
G D
Lietuvos tu dalis,
Am
Tu miškų viešpatija,
H7 Em
Tavim džiaugias širdis. (×2)

Čia Kęstutis gyveno,
Mušdams priešus piktus,
Myli laisvę nuo seno
Žemaitijos žmogus.

Čia upeliai srovena –
Jūra ir Minija,
Žilą praeitį mena
Čia kiekviena kalva.

Tu bajorų tėvyne,
Žeme mūsų šventa.
Krauju laisvę apgynė
Tau žemaičio ranka.

Te visad tave myli
Taip kaip bočiai, karštai.
Juk šį kraštą mažytį
Apdainavo dainiai.

Ten Maironis kankinos
Ties Birutės kalva,
Jūra ošė, putojo,
Plovė smėlį banga.

Šičia Daukantas žilas
Mokė mus išminties.
Kolei plaka mūs širdys,
Žemaitija klestės

1970m. sukūrė VU turistai: Tadas Šidiškis, Edmundas Stankevičius, Valdas Valenta, Kaziukas Mackevičius. 6 st. 1979 m. sukūrė VVPI Istorijos fak. studentas Antanas Kakanauskas.

O AŠ LIETUVIS ARTOJAS

C
Jau nuo seno žmonės sako,
G C
Lenkai šoka krakoviaką.
(×2)

Maskoliukas savo vaiką
Moko groti balalaika.

O prancūzas su prancūze
Geria savo makalūžę.

Anglas šoka rokenrolą,
Užsigerdams koka-kola.

Indas garbin dievo būdą,
Apkabinęs karvės šūdą.

Negras groja balalaika,
Užsikąsdams savo vaiku.

O gruzinas prie namų
Šoka ant pirštų galų.

O mažyliai japoniukai
Valgo ryžius pagaliukais.

O prancūzas po langu
Naktį čirpina smuiku.

Nuo vaikystės kaip debilas
Spardo kamuolį brazilas.

O prancūzas per naktelę
Gundė paną su smuikele.

O čigonas be gitaros,
Kaip arabas be Sacharos.

O eskimas visados
Maudos savo prakaituos.

Maskatuodamas dalyku,
Negras muša būgna plikas.

Vokietis nevalgo faršo,
Užtat moka groti maršą.

F C
O aš, lietuvis artojas,
G C
Sau dainuoju atsistojęs.
(×2)

Užsipylęs sau akis,
Rusas geria per naktis.

Čekai geria alų, vyną,
Paskui sminga į purvyną.

O kirgizas su kalpaku
Joja ant savo išako.

Mongoliukas turi hobi,
Jodinėt po savo Gobi.

Pas kinietį daug vaikų,
Net nežino jų vardų.

O italas karštakošis,
Užtat jis ir mafijozis.

O ispanas vaiko bulių,
Užsikąsdamas kukuliu.

Jankis turi pinigų,
Bet nežino, kiek maišų.

O eskimas ant ledų
Guli ant savo šunų.

Švedas šaltas ir ramus,
Girtas grįžta į namus.

Čiukčius ėda žalią žuvį -
Vitaminų daug ji turi.

O norvegas gauda silkę,
Nes nežino, kas yr kilkė.

O bulgaras yra plonas,
Nes jisai yra Nestoras.

*Dvi posmelio eilutes padainuoja vedantysis, kartojant dainuoja visi.
Dainuojant priedainį energingai atsistojama.*

*Kita priedainio versija: **Alus, alus labai buvo geras (×2).***

*Sukūrė GF turistas Fredis Radvila ir kiti, vis papildoma klubo
veikloje dalyvaujant mainų studentams (paskutinis posmelis
skirtas Erasmus mainų studentui, fizikui bulgarui Nestor).*

SAKYK, KODĖL GĖLĖ NUVYTO

Dm	A7	D7	Gm	C
Sakyk, kodėl gėlė nuvyto?		Kur tu eini man pasakyk,		
	Dm	F		Dm
Kodėl nuo medžių lapai krito?		Ką tu veiki man pasakyk,		
Kodėl saulutė nebešildo		Gm		A7
Ir vėjas dainą greit nutildo ?		Ką tu myli man pasakyk,		
		Dm		
O kai pavasaris ateina,		O ryto saule. (x2)		
Širdis dainuoja meilės dainą.				
O kai - žiemužė balta balta,				
Jausmams ir širdžiai būna šalta.				

Sukūrė Šurikas ir Juzė, GF studentai žygeiviai, 1973-74m

KAI AŠ NUMIRSIU

G C
Mieli draugai, kai aš numirsiu,
O žmonės sako, kad jau greit,
F C
Kuprinę, kirvį jums paliksiu,
G C
Ir juodą katilą dykai. (x2)

Jūs man varpais neskambaliuokit,
Aš jūsų šito neprašau,
Geriau „Laurenciją“ sušokit -
Tai šimtą kartų bus geriau. (x2)

Jūs man parinkit kapui vietą,
Ant aukšto kalno, po egle,
Kad aš matyčiau laužo liepsną,
Ir košę verdant katile. (x2)

Jūs ant paminklo nerašykit,
Kelintais metais aš gimiau,
Tiktai tris žodžius užrašykit,
Kad bekeliaudamas žuvau. (x2)

VIRŠ UPĖS CHUANCHĖ

C G
Kai saulė pakyla virš upės Chuanchė,
C G C
Kinietis į darbą sau eina.
C7 F
Vienoj rankoj laiko jisai tris ryžius,
G7 C G C
Kitoje - Mao portretą.

C F
Ni niau niau ni niau niau
G7 C
Ni niau niau ni (niau niau niau) (×2)

Kai saulė jau leidžias virš upės Chuanchė,
Kinietis iš darbo pareina.
Ryžius jis suvalgė ir Mao nebėra,
Beliko tik jojo portretas.

NUŠLAVĖ LIETUTIS, MALONUS IR ŠILTAS

Nušlavė lietutis, malonus ir šiltas,
Tankia šluota pievą, mišką ir laukus,
Eisiu savo gatvėm, eisiu savo tiltais,
Eisiu pasirinkti aukso į laukus. (×2)

Aš mačiau daug aukso, žėrinčio kaip saulė,
Daugelį išmyniau žemėj aš takų,
Bet į jokį auksą niekados pasauly
Nemainyčiau savo tėviškės gėlių. (×2)

Laukuose pamatęs dirbantį artoją,
Aš iš jo paimsiu plūgą į rankas,
Tiesime rankoves sau pasiraitoję
Į padangių mėlį smingančias vagas. (×2)

Sukūrė IF turistas E. Stankevičius.

SUTARTINĖS

KADU BUVA, KADUJO

Kadu buva, kadujo, geri metai, kadujo

Kadujo, kadujo kadujo... (x2)

Auga bitys, kadujo, kaip telyčios, kadujo

O bitynai, kadujo, kaip veržynai, kadujo

Nešė medų, kadujo, daržinėsa, kadujo

Siuvė korius, kadujo, rezginėsa, kadujo.

LYLIO LELIJO

Lyljo leljo

Kas ty gražiai žydėjo ...

Liepa gražiai žydėjo ...

Kas tų liepų nukirto ...

Brolis liepų nukirto ...

Sesė žiedus surinko ...

Vainikėlį nupynė ...

Jaunimėlin nuėjo

DIJŪTA KOLNALI

Dijūta kolnali,

Dijūta kolnali

Dijūto kalnali

Dijūto kalnal(i).

ŽVENGIA ŽIRGAS, DOLIJA

Pritarinys:

Dolijute, dolija

Rinkinys:

Žvingia žirgas, dolija
Už vartelių, dolija
Eisim, sesyt, dolija,
Vartų kelce, dolija,
Žirgo laisce, dolija,
- Tu, žirgeli, dolija,
Bėrukėli, dolija,
Kur palikai, dolija,
Mūs brolai, dolija,
- Jūs brolalis, dolija,
Gale lauko, dolija,
Aukštininkas, dolija,
Žvaigždes skaita, dolija,
Vėjus gauda, dolija,
Dolijute, dolija.

AUGO PUTINS SU ŠERMUKŠNIU

Augo putins su šermukšniu
Ryto ratuto
Ei ryto rytėlio ryto ratuto (x2)

Vienas kitų prasiaugo...
Ir ne vieni jų žiedeliai...
Pražydėjo baltais žiedais...
Užaugino uogytėlas...

TURĖJO LIEPA

Turėjo liepa, **lioj sudijoj**
Sudijoj sudijoj sudijula tatatoj

Devynias šakas...	Turėjo močia...
Visas devynias...	Devynias dukras...
Vėtrele palaužė...	Visas devynias...
Palik nors vieną...	Piršleliai išpiršo...
Šluotelei surišti...	Palik nors vieną...
	Aslelei iššluoti...

KALENDORINĖS DAINOS

SODAI, SODAI

Sodai, sodai, leliumoj,
Sodeliai žalieji, leliumoj.

Jau jūs nesprogsit...	Neišbrisi..
Jau jūs nežaliuosit...	Neiššokinėsi...
Ateis žiema...	Sugaus tave...
Šalta gili žiema...	Margieji kurteliai...
Kiški širmi...	Nušaus tave...
Tavo trumpos kojos...	Jaunas strielčiukaitis...

KAM TAVO, VILKELI

Kam tavo, vilkeli, akelės placios?, **kalėda**
Pas karalių buvau, žvaigždes čitajau, **kalėda**
Kam tavo, vilkeli, kalėda auselės stacios?...
Pas karalių buvau, vis karaliaus klausiau...

Kam tavo, vilkeli, liežuvėlis ilgas?...
Pas karalių buvau, torielkėlas šluosčiau...

Kam tavo, vilkeli, uodegėlė ilga?...
Pas karalių buvau, padlagėlį šlaviau,...

Kam tavo, vilkeli, kojelės greitos?...
Pas karalių buvau, karaliui slūžijau...

UŽ GIRIŲ GIRIŲ

Už girių girių ugnelė degė
Ei, Kalėda, Kalėda

Pas tą ugnelę broliai žirgus ganė...
Broliai pamigo, žirgai pabėgo...
O ir nubėgo į tėvo dvarą...
Atvažiavo važiai, tėvulio važiai...
Oi ką parvešit, manį broliai...
Baltų bielynų, mergom prausynų...

TAI GENELIO GENUMAI

Tai genelio genumai, tai jo raibo raibumai,
Genumai jo, raibumai jo. (×2)

Vienu šaku šokinė', kitu šaku lipinė'
Ir pakrypo šakelė, ir nupuolė genelis,
Ir nukrito genelis, ir pabiro plunksnelės
Ir atlėkė gegulė, ir parinko plunksneles
-Tu geneli, tu mano, raiba plunksna tai tavo

Tai mandrumas bemelio, tai puikumas jaunojo,
Mandrumas jo, puikumas jo. (×2)

Vienu žirgu jojo, kitu mandravojo
Ir suklypo žirgelis, ir nupuolė kepurė,
Ir nupuolė kepurė, ir nukrito rūtelė
It atėjo mergelė, ir paėmė rūtelį
- Vai berneli, tu mano, žalia rūta tai tavo

AISIM MERGOS, AISIM BERNAI

Aisim, mergos, aisim, bernai, **kalėda**
Želk želmuo po žirgeliu, kalėda (×2)

Katrie graici – šunų vaikyc...
Katrie duži terbų nešioc...
Katrie smielni – duonos prašyc...
Geria mergos saldų midų...
Moterukės salų alų...
O vyraliai – arielkėlj...
O berneliai smalų geria...

KVOLIJOSI ŠILO MEŠKA

Kvolijosi šilo meška,
Ū ta ta ta, ū ta ta ta.

Aš įkopsiu aukštan drevėn, **Ū ta ta ta...**
Be lyselių, be šakelių,
Be tų trečių kopinėlių.
Nesikvolyk, šilo meška,
Neįkopsi aukštan drevėn,
Be lyselių, be šakelių,
Be tų trečių kopinėlių.

Kvolijosi mergužėla,
Aš išausiu plonas drobes,
Be nytelių, be skytelių,
Be šios tračios šaudyklėlės.
Nesikvolyk, mergužėla,
Neišausi plonas drobes,
Be nytelių, be skytelių,
Be šios tračios šaudyklėlės.

LELIUMOJ, OI ANT TO DVARO

Leliumoj, oi ant to dvaro, **leliumoj**, / Balti palociai,
leliumoj.

Tuose palociuose / Bernelis sėdėjo,
Bernelis sėdėjo / Kilpinėlius narstė,
Kilpinėlius narstė / Ir antelas gaudė
Ir antelas gaudė / Ir mergelei siuntė,
Ir mergelei siuntė / Imsi neimsi,
Imsi neimsi – / Nor paminėsi.

Oi ant to dvaro / Balti palociai,
Tuose palociuose / Mergelė sėdėjo,
Mergelė sėdėjo / Margas juostas audė,
Margas juostas audė / Ir berneliui siuntė,
Ir berneliui siuntė / Imsi neimsi,
Imsi neimsi / Nor paryšėsi

JORI, ŠILDYK ŽAMĮ

Jori, šildyk žami, Jori šildyk žamį

Jori, palaisk žoly...

Jori, palaisk rasų...

Jori, nežanytas...

Jori, apsižanyk

Nėra pa man mergų...

Tiktai viena rožė...

Ir ta darži auga...

Tuinu aptaisyta...

Rūtom apsodyta...

Vandenių užlaista...

Tuinu palaužysiu...

Rūtelas išrausiu...

Vandenį išlaisiu...

Rožį sau paimsiu...

OI TA TA, KUPOLE GRAŽI

Oi ta ta, kupole graži, / Dai kur tu buvai, **oi ta ta**

Laukely buvau / Rugių daboti

Dai ko rugeliai / Užvis gražesni

Jono rugeliai / Užvis gražesni

Možna ženyti / Dai Jonukėliui

Možna padaryt / Saldaus alučio

Možna priprašyt / Mielų svetelių.

ĖJAU PER LAUKĄ

Ėjau per lauką, žali rugučiai,

Ėjau per antrą, žalia giružė.

Čiulba girios paukšteliai,

Ramin' mano širdelę. (×2)

Čiulbat, nečiulbat girios paukšteliai,

Nenuraminsit mano širdelės.

Aš neturiu tėvelio,

Aš neturiu širdelės. (×2)

Oi, toli toli mano tėvelis,

Oi, toli toli mano senasis.

Ant aukštojo kalnelio,

Po sierą žemele. (×2)

Devynias naktis miego nemigau,

Devynias liktis lig sužibinau,

Tėvelio (močiutės, brolelio, seselės)...belaukdama,

Širdelės belaukdama. (×2)

LIAUDIES DAINOS ir tautinės giesmės

OI ANT KALNO ANT AUKŠTOJO

Oi ant kalno, ant aukštojo, /
Stovi balta karūnėlė, /
Oi oi oi, stovi balta karūnėlė. (x2)

Po ta balta karūnėlė / Guli pilkas akmenėlis, **Oi...**
Ant to pilko akmenėlio / Sėdi tėvas, motinėlė.
Sėdėdami gailiai verkia, / Sav sūnelį karan rengė,
Oi sūneli, oi raiteli, / Oi, ką tu tį pasiklosi,
Oi, ką tu tį pasiklosi, / Oi, kuo tu tį užsiklosi,
Pasiklosiu gailių rasų, / O miglale užsiklosiu,
Oi sūneli, oi raiteli, / Tu nujoki Vilniaus miestan,
Tu nujoki Vilniaus miestan / Ir nuspirki tris triūbeles,
Pirma triūba užtriūbysi - / Tėvą, močią pravirkdysi,
Antra triūba užtriūbysi - / Vilniaus miestą pabudysi,
Trečia triūba užtriūbysi - / Visą srietą sujudysi.

GEGULA RAIBOJI

Gegula raiboji, ko sode kukuoji?
Mergela jaunoji, kam dainas dainuojai? (x2)

Užtat aš kukuoju, kad turiu balselį
Užtat aš dainuoju, kad myliu bernelį. (x2)

Praeis vasarėla, nustosiu kukuoti,
Pames mane bernužėlis, nustosiu dainuoti. (x2)

Nuo senos motulės yra pasakyta,
Kad mergelių meila su medum maišyta. (x2)

Nuo seno tėvelio yra pasakyta,
Kad bernelių meila su smala maišyta. (x2)

EISVA MUDU ABUDU

Eisva mudu abudu (×2)

Į žalią giružę abudu. (×2)

Kirsva / Žaliąsias liepužes

Pjausva / Naująsias lentužes

Dirbsva / Naująją lovųžę

Klosva / Naująją paklodę

Gulsva / Į naująją lovųžę

Darysva / Žaliąją vygužę

Vygiuosva / Mažąjį vaikėlį

KUR AISIU AISIU

Kur aisiu aisiu, kur būsiu būsiu,

Vis Lietuvos neažmiršiu. (×2)

Lygūs laukeliai, plačias sadybėlas,

Žalias lunkas, paupėlas. (×2)

Ak nėra nėra tokia sadelia,

Kaip tik mana tevutėlia (×2)

Iš pakraštėlių žalias vyšnelas,

Par vidurį abelėlas. (×2)

Ak nėra nėra tokia svirnelia,

Kaip tik mana matinėlas. (×2)

Iš pakraštėlių margas skrynelas,

Par vidurį perynėlas. (×2)

Ak nėra nėra takias stainelas,

Kaip tik mana braliukėlia. (×2)

Risti žirgeliai, dyma balneliai,

Atlasines kamanėlas. (×2)

Ak nėra nėra tokia darželia,

Kaip tik mana sesiutėlas. (×2)

Iš pakraštėlių žalias rūtelas,

Par vidurį lelįjėlas. (×2)

O JAU MANO MIELAS

O jau mano mielas ankstų rytą kėlė,
Ne dėl žalio vyno, dėl žalio žolyno.

O jau mano mielas baltai burną prausė
O jau mano mielas marškinėlius vilko
O jau mano mielas sermėgėlę segė
O jau mano mielas kepurėlę dėjo
O jau mano mielas žirgelį balnojo
O jau mano mielas į karužę jojo
O jau mano mielą vilytėlę kirto
O jau mano mielas galvelę padėjo

ŽUVŲ ŠUKELĖM

Žuvų šukelėm galvų šukuoju.
Galvų šukuoju, plaukus laiduoju.

Plaukit, plaukeliai, per Dunojėlį,
Kur mano mielas vandenį semia.

Vandenį semia, žirgelį girdo –
Žirgelis palvas, aukselio balnas.

ANT KALNO GLUOSNYS

Džium džium džium
Džium džium džium *(visą laiką dainuojame)*

Ant kalno gluosnys, pakalnėj šulinys,
Ten stovėjo mergužėlė, pati sau viena (×2)

Jojo bernelis žirgo girdyti,
Sustok palauk, mergužėle, duok žirgui vandens (×2)

Negaliu stovėt, su tavim kalbėt,
Šalta rasa, o aš basa, nušals kojelės (×2)

KAS PO MANO SODELĮ VAIKŠČIOJO

Kas ten po mano sodelį vaikščiojo (×2)
Cykiai pamažu uliojo (×2)
Gal tėvulis bitelių dabojo, (×2)
Cykiai pamažu uliojo (×2)

Po svirnelį / motulė drobelių dabojo
Po stojnelį / brolelis žirgelių dabojo
Po rūtų darželį / sesutė rūtelių dabojo
Po laukelį / Džievulis rugelių dabojo

TRIS DIENAS, TRIS NAKTIS

Tris dienas, tris naktis keleliu ėjau,
Ketvirtą naktelę girioj nakvojau. (×2)

Išgirdau girdėjau girioj balselį,
Mislinau dūmojau – motulė šaukia. (×2)

Nei šaukia, nei laukia manęs motulė,
Tik gailiai kukuoja raiba gegulė. (×2)

OI JOJAU JOJAU

Oi, jojau, jojau, dūmojau (×2)
**Prijojau dvarelį, prijojau dvarelį,
Prijojau dvarelį – sustojau. (×2)**

Pririšau žirgą prie tvoros, (×2)
Prie žalių rūtelių (×3) darželio. (×2)

Pamuistė žirgas galvelę, (×2)
Oi ir išmindžiojo (×3) žalias rūtelės. (×2)

Išėjo mergelė verkdamą, (×2)
Žaliųjų rūtelių (×3) gailėdama. (×2)

– Cit, neverk, mergele, neraudok, (×2)
Aš tau dovanosiu (×3) aukso žiedelį. (×2)

Man nereikia tavo aukso žiedelio, (×2)
Man mielesnės mano (×3) žalios rūtelės. (×2)

TYLIAI LEIDŽIAS

Tyliai leidžias pavargusi saulė,
Paskutiniai šešėliai dienos.
**Galbūt viską pasaulyje pamiršiu,
Bet tavęs, mylimoji, niekad os. (x2)**

Išėjai tu rasotais takeliais,
Nesiklausus tėvelio nei mamos.
**Ant pirštelių skaičiuodama žvaigždutes
Tu sakei, kad mylėsi visados. (x2)**

Daug žvaigždučių dar liko neskaičiuotų,
Suskačiuoti jų niekas negalės.
**Aš mačiau – glamonėjo tave kitas
Ir aistringai bučiavo lūpeles. (x2)**

Jei nemyli, nenori, nereikia,
Aš iš meilės numirti galiu.
**Ir numiręs aš pas tave ateisiu,
Šaltas kojas pakišiu po kaldru. (x2)**

Ant jo kapo svyruoja berželis
Ir linguoja jazminų žiedai.
**Tu didvyris buvai, tu ir būsi,
Jei dėl meilės numirti sutikai. (x2)**

ŠIŲ NAKTELĮ PER NAKTELĮ

Šių naktelį, per naktelį
Nemigau, nemigau
**Su broleliu obelėlę
Sodinau, sodinau (x2).**

Prigyk, prigyk, obelėle,
Valyvai, valyvai
**Nokink savo obuolėlius
Raudonai, raudonai (x2).**

Aš priskinsiu obuolėlių
Raudonų, raudonų
**Ir nunešiu bernužėliui
Dovanų, dovanų (x2).**

Mergužėle lelijėle,
Kur buvai, kur buvai?
**Kad šią naktį jaunimėly
Nebuvai, nebuvai?
(x2)**

Šių naktelį, per naktelį
Nemigau, nemigau,
**Su broleliu obelėlę
Sodinau, sodinau (x2).**

JAU SUTEMO TEMELA

Jau sutemo temela,
Nusileido saulala. (x2)

Po beržynų vaikščiojau,
Bėro žirgo ieškojau. (x2)

Bėro žirgo neradau,
Panytėlį sutikau. (x2)

Oi panela, panela,
Ar nematei žirgelio? (x2)

Matyt mačiau žirgelį
Savo tėvo dvarely. (x2)

SAULUTĖ NUSILEIDO

Saulutė nusileido,
Mėnulis užtekėjo,
**Jauna graži mergelė
Pro langelį žiūrėjo. (x2)**

Ko sėdi už stalelio,
Ko žiūri pro langelio,
**Ko neini į darželį
Skinti žalių rūtelių? (x2)**

Nei man rūteles skinti,
Nei vainikėlį pinti –
Man dieną naktį rūpi,
Kaip su berneliu būti. (x2)

Nušluostyk ašarėles,
Palaistyk rūtytėles –
**Sugrįš tavo bernelis
Iš svetimos šalelės. (x2)**

SAULELĖ RAUDONA

Saulelė raudona,
Vakaras netoli.
Laikas jau man gulti,
Dar miego nenoriu. (x2)

Eisiu aš ant kalno,
Ant kalno aukščiausio,
**Bene pamatysiu
Savo mylimiausią. (x2)**

Kad ir pamatysiu,
Nieko nesakysiu.
**Rankelę paduosiu,
Saldžiai pabučiuosiu. (x2)**

Viena žvaigždė šviesi
Antra dar šviesesnė,
**O mano mergelė
Už visas gražesnė. (x2)**

BERNUŽĖLI KAREIVĖLI

Bernužėli kareivėli, (x2)
Kur tavo nameliai? (x2)
Aukštam danguj tamsus gojus - (x2)
Tai mano nameliai. (x2)

Tėvelis - šviesus mėnuo
Motulė - šviesi saulė
Brolėlis sietynėlis
Sesulė - šviesi žvaigždė, Mergelė - šviesi aušra

JOJAU DIENELĮ

Jojau dieneį, tamsių naktelį,
Nebranda žirgelis viešo kelalio. (×2)

O kai atrado viešą kelalį,
Po manim žirgelis nebnustovėjo. (×2)

Nebnustovėjo, vis šokinėjo,
O mano mergelė miego norėjo. (×2)

Numik, mergele, nors valandėlį
Iš vargų, iš bėdų, iš rūpestėlių. (×2)

Nors atsigulsiu, bet neužmigsiu,
Mislysiu dūmosiu, kur bernužėlis. (×2)

Ar Vilniaus mieste, ar Varšuvėlėj,
Ar slauniam kaimely pas motinėlą. (×2)

Nei Vilniaus mieste, nei Varšuvėlėj,
Tik slauniam kaimely pas motinėlą. (×2)

BĖG UPELA LINGUODAMA

Bėg' upela linguodama, neš' vainiką vingurdama,
Oi-lia, Oi-lia, Oi-lia-lylia, lia lia
Neš' vainiką vingurdama. (×2)

Ir nunešė nulingavo į motulės margą dvarą..

Ir išėjo mergužėla ir priėmė vainikelį...

Ir priėmė vainikelį, suvyniojo in kuskielį..

In kuskielį suvyniojo, in skrynielį pakavojo...

Pirmus metus nepeliejo, kol skrynielin ji žiūriejo ...

O ant šešto supeliejo, nes skrynielin nežiūriejo...

Oi vainike vainikėli, kal pas manį supeliejai?

Aš pas tavį supeliejau, nes su našliu prasidiejai...

Našlio lovos išgulėtos, meilūs žodžiai iškalbėti...

OI TU BIJŪN BIJŪNĖLI

Oi, tu, bijūn, bijūnėli,
Nežydėkie galy lauko. (×2)

Tik žydėkie tėvo dvary,
Tėvo dvary, rūtų daržy. (×2)

Ain' anyta par dvarelį,
Neša rankoj kančiukėlį. (×2)

Pamokysiu sau martelį,
Sau martelį in darbelį. (×2)

Vėlai gulcie, anksti kelcie,
**Plonai verpcie,
tankiai auscie. (×2).**

Nemušk manis, anytėla,
Mušė manį motinėla. (×2)

Mažoj vygėj vygiuodama,
Aukso raktais bovydama. (×2)

AITAU, AITAU

Aitau, aitau,
Neturiu su kuo.
**Nėr mano bernelio,
To keliauninko. (×2)**

Gertau, gertau,
Neturiu su kuo.
**Nėr mano bernelio,
To pijokėlio. (×2)**

Šoktau, šoktau,
Neturiu, su kuo.
**Nėr mano bernelio,
To šokėjėlio. (×2)**

Gultau, gultau,
Neturiu su kuo.
**Nėr mano bernelio,
To ultojėlio. (×2)**

NE BET KOKIA AŠ MERGELĖ BUVAU

Ne bet kokia aš mergelė buvau,
Ne bet kokių bernelių dabojau. (×2)

Kaip išėjau su berneliu šokcie,
Tai po manim žemelė drėbėjo. (×2)

Tai po manim žemelė drėbėjo,
Ant galvelės rūtelės žydėjo. (×2)

Ant galvelės rūtelės žydėjo
Ant pirštelių žiedeliai mirgėjo. (×2)

Kaip išėjau su našlaliu šoktie
Tai po manim žemelė sugriuvo. (×2)

Tai po manim žemelė sugriuvo
Ant galvelės rūtelės nudžiūvo. (×2)

Ant galvelės rūtelės nudžiūvo
Ant pirštelių žiedai surūdijo. (×2)

ARIAU ARIAU

Ariau, ariau, ariau
Lygiuosius laukelius.
**Atėjo mergelė,
Atnešė pusryčius. (x2)**

Saulutė dėl dienos,
Mėnulis dėl nakties.
**O mano mergelė –
Dėl ramumo širdies (x2)**

Paleiski žirgelius,
Kad pasiganytų.
**Ateiki pas mane,
Kad nieks nematytų.(x2)**

Ir vėl ariau, ariau, ariau
Lygiuosius laukelius.
**Atėjo mergelė,
Ir nieks nematė jos. (x2)**

BUVO GERA GASPADINĖ

Buvo gera gospadinė,
Gero vyro žmona,
Ji suspaudė saldų sūrį
Su visa smetona.

**O cha cha cha,
O cha cha,
Oja oja, oja.
Ji suspaudė saldų sūrį
Su visa smetona. (x2)**

Prireikėjo gospadoriui
Į turgų važiuoti,
Sūris buvo nesudžiūvęs,
Negalėjo duoti. **O cha...**

Išvažiavo gospadorius
Į didžią kelionę,
Gospadinė, namie likus,
Darė sau storonę. **O cha..**

Prisikvietė daug kaimynų,
Vaišino arielka,
Traukė sūrį nuo lentynos,
Dėjo ant torielkos. **O cha..**

Parvažiavo gospadorius,
Į lentyną žiūri,
Klausinėja gospadinę,
Kur padėjo sūrį. **O cha...**

– Aš tą sūrį numečiau,
Imdama sermėgą,
O tas rudis, beuodegis,
Ėmė ir suėdė! **O cha...**

Gaspadorius vijo šunį
Iki kiemo vartų,
Gospadinė susirietus
Juokės šimtą kartų. **O cha...**

Gaspadorius gospadinei
Tai nedovanojo,
Nusivedęs į kamara,
Kailį išvanojo. **O cha...**

RIDIG DAI, RIDIG DO

Oi, mergelės mergužėlės, ridig dai, ridig do
Gražios mūsų dainužėlės, ridig dai, ridig do
Kai per Lietuvą važiuojam, kai užtraukiam, uždainuojam,
Ridig dai, ridig dai, ridig do.

Ai ai, ridig dai... Oi oi, ridig do... (×2)

Kepures visi mums kelia, ridig dai, ridig do
Kai išgirsta šią dainelę, ridig dai, ridig do
Ja aplankom gimtą namą, ją beržai prie kelio šlama.
Ridig dai, ridig dai, ridig do.

Darbininkai ir artojai, ridig dai, ridig do
Šią dainelę atkartoja, ridig dai, ridig do
Ji sykiu į darbą žengia, ji plasnoja per padangę
Ridig dai, ridig dai, ridig do.

Jei dainelę šią mokėsi, ridig dai, ridig do
Niekada tu neliūdėsi, ridig dai, ridig do
Ar tu eisi, ar važiuosi, ją visur linksmai dainuosi.
Ridig dai, ridig dai, ridig do.

Kitas teksto variantas:

Mes dainuodami dainelę – ridigdai ridigdo,
Atvažiuom į veselį – ridigdai ridigdo,
Kai už stalo pasėdėsime, gražią dainą tuoj pradėsim,
Ridigdai, ridigdai, ridigdo.

Mūs jaunoji rožė žydi – ridigdai ridigdo,
Visos pamergės pavydi – ridigdai ridigdo,
Ir jaunasis vertas grieko, jam tikrai netrūksta nieko,...

Mūs piršlelis labai geras – ridigdai ridigdo,
Žodžius meilūs tik beria – ridigdai ridigdo,
Šalia svočia kaip meduolis, todėl jis toksai malonus,...

Abi mamos linki laimės – ridigdai ridigdo,
Tėčiai geria jau be baimės – ridigdai ridigdo,
Tėčių skruostai raudonuoja, jų mamytės neburnoja,...

Mūs sveteliai čia balsingi – ridigdai ridigdo,
Dainas traukia, lubos linksi – ridigdai ridigdo,
Te alučio jiems netrūksta ir dainelė nenutrūksta,...

AUGO MIŠKE MEDELIS

Augo miške medelis (×2)
Gražiausias medelis (×2).

O kas tame medely? - / Gražiausias lizdelis
Lizdas medy medis miške mišks un kalno
Kalns an būgno unt rami lauk.

O kas tame lizdely? – gražiausias kiaušelis.
Kiaušis lizde, lizdas medy...

O kas iš to kiaušelio? - gražiausias paukštelis
O kas iš to paukštelio? – gražiausias plunksneles
O kas iš tų plunksnelių? – geriausi patala
O kas po tuo patalu? – gražiausia mergelė
O kas prie tos mergelės? – geriausias bernelis
O kas prie to bernelio? – didela utela

ŠEŠIOS ŽĄSYS

Šešios žąsys, šešios žąsys,
Šešios žąsys unt keima, je!
Anei veina, anei veina,
Anei veina žūsina. Je! (×2)

Kam tos žąsys (×3), unt keima, je!
Jei nē veina (×3), žūsina. Je! (×2)

Šešios bačkos unt stala, / **Anei veina pijuoka.** ,
Kam tos bačkos unt stala, / **Jei nē veina pijuoka.**
Šešios mergos unt šeina, / **Anei veina vainika.**
Šeši berna unt šeina, / **Anei veina razumna.**
Kam tas razums unt šeina, / **Jei nē veina vainika.**
Šeši vaka ant keima, / **Anei veina nuo sava.**

VISOS UPĖS AKMENUOTOS

Visos upės akmenuotos, (×2)

**Ei, visos upės akmenuotos,
Nėra iš ko gerti. (×2)**

Parsivedžiau jauną žmoną, / **Nėra už ką barti.**

Ir pabariau kartą vieną, / **Verkė visą dieną.**

Nuo to laiko, neduok Dieve, / **Daugiau nebebarsiu.**

Patsai virsiu, patsai kepsiu, / **Pats vaikus gimdysiu.**

Ir pabandžiau kartą vieną, / **Daugiau negimdysiu!**

KELALIU ĖJAU

Kelaliu ėjau, berželį kirtau,

Kirtau kirtau, berželį kirtau. (×2)

Berželį kirtau šluoteles rišau,

Rišau rišau, šluoteles rišau. (×2)

Šluoteles rišau, in turgų vežiau,

Vežiau vežiau in turgų vežiau. (×2)

In turgų vežiau, du rubliu prašiau,

Prašiau prašiau, du rubliu prašiau. (×2)

Du rubliu prašiau, pusrublį gavau,

Gavau gavau, pusrublį gavau. (×2)

Pusrublį gavau, saldinius pirkau,

Pirkau pirkau, saldinius pirkau. (×2)

Saldinius pirkau, in mergas ėjau,

Ėjau ėjau, in mergas ėjau. (×2)

In mergas ėjau, pra lungų lipau,

Lipau lipau, pra lungų lipau. (×2)

Pra lungų lipau – per ausį gavau,

Gavau gavau, per ausį gavau. (×2)

Per ausį gavau, daugiau jau nėjau,

Nėjau nėjau, daugiau jau nėjau. (×2)

OI BROLIUK DOBILIUK, NEGERAI

Oi broliuk dobiliuk, negerai,
Jauną žmoną turėt negerai.
Kada tik lovoje guli ir užmigti negali,
Oi broliuk dobiliuk, negerai.

Storą žmoną / apkabinti negali
Ploną žmoną / ją sulaužyti gali
Mažą žmoną / jos surasti negali
Aukštą žmoną / jos pasiekti negali

Oi broliuk dobiliuk, tai gerai,
Seną žmoną turėt tai gerai.
Kada tik lovoje guli, išsimiegi, kiek gali,
Oi broliuk dobiliuk, tai gerai.

AŠ TURĖJAU KUINĄ SENĄ

Aš turėjau kuiną seną,
Žiūriu, bestija jau stena. (x2)

Pried.:

Rukvei! - Bum!

Rukvei vei vei! - Bum bum bum!

Rukvei rukvei rukvei bum!

Čir vir vir vir, bum bum bum! (x2)

Ėmiau dalgę nuo pastogės,
Žiūriu – bestija nusprogęs. (x2)

Kasiau duobę, plačią, gilią,
Kad palaidočiau bestiją. (x2)

Kuino uodega kaip mietas,
Neužtenka duobėj vietos. (x2)

Aš tą uodegą nukirsiu
Ir bestiją sutalpinsiu. (x2)

VERKIA ŽYDS

Verkia žyds verkia žyds prie mergos kamaros. (×2)
Merga žydo klausinėja, ko taip gailiai verkia. (×2)
Kad man šalt, kad man šalt, leiski į kamara, (×2)
Merga žydo pagailėjo, leido į kamara. (×2)

Leiski į lovele...

Leiski prisiglausti...

Leiski pabučiuoti...

Leiski pakartoti...

Juokias žyds juokias žyds mergą pakartojęs. (×2)
Merga žydo nebeklausė, ko taip gardžiai juokias(×2)

LOPŠINĖ APIE UODĄ

Kas girelėj trintelėj, net žemelė sudundėj.
Aaa a pa pa, net girelė sudundėj.

Ir atskrida uodelis ir nutūpė ant šakos. **Aaa...**

Ir papūtė vėjelis ir nupuolė uodelis.

Ir nupuolė uodelis, išsimušė tris dantis.

Ir atskrido musiukė, to uodelio sesukė.

Uoj uodeli uodeli, ar tu sergi negali?

Ar tau reikia daktaro, ar kunigo klebono?

Nei man reikia daktaro, nei kunigo klebono.

Cik man reikia arielkos, kad ir pusė butelkos.

Dar arielkos nedavė, jau uodelis numirė.

Reikia kirvio, lopetos, tuoj uodelį pakavos.

Kap uodelį kavojo, visos vapsvos raudėjo

Kap uodelį dėj duobėj, visos musės verkė pradėj.

ĪŠLEIDŽIU OŽKĄ MIŠKAN RIEŠUTAUT

Īšleidžiu ožką miškan riešutaut (×2)

**Ožka riešutų nerado,
Nėra ožkos su ožkiukais,
Nėr ožkųtės su riešutais.**

Īšleidžiu ožį karklo pagraužt (×2)

Ožys karklo nepagaužė, ožka riešutų nerado...

Īšleidžiu vilką ožio papjaut

Īšleidžiu strielčių vilko nušaut

Īšleidžiu ugnį strielčiaus degint

Īšleidžiu undenį ugnies gesint

Īšleidžiu jautį undenio gert

ŠYVA KUMELA

Kėp aš turėjau šyvū kumely -

Kasdienū jojau un tū panely.

Oi ly-lia ly-lia, oi ly-lia lia-lia

Kasdienū jojau un tū panely. (×2)

Kumela бага - net balas taška -

Mona panyta batvinius raška.

Veidas raukšlatas, pilnas dulkėlių,

Sijonas trumpas - vos ligi kėlių.

Mona kumela vos jų pamate -

Ausis pastate, kojas pakrate.

Kai vėl turėsiu kitū kumely -

Daugiau nebjosiu un tū panely.

ĖJO SENIS LAUKO ARTI

Ėjo senis lauko arti pasiėmęs pypkę karčią. (×2)

Oi lylia, oi lylia (×3)
Dainuok linksmai.

Ėjo boba tuo keleliu, rado pypkę ant kelmelio. (×2)

Ei tu, boba, nekvailioki, man pypkelę atiduoki. (×2)

Mano pypkę kukavinė, o cibukas misinginis. (×2)

Suraizgyta, sumaizgyta - kur aš gausiu tokią kitą.
(×2)

ALYTĖ

Žygiuoja kareiviai vora paskui vorą.
Ginti brangią žemę, šalį Lietuvos.
Alyte! Pulkas paukštelių, margindami orą,
Čiulba ir skraido viršum jų galvos (×2).

Sūnelis išeidams močiutę ramina,
Prašo neliūdėti, kolei jis sugrįš.
Alyte! Su dievu, močiute, sudiev, sengalvėle,
Gal pasimatysim po žiaurios kovos (×2).

Prie tėvelio kapo, ten prie koplytėlės,
Prisiečiau aš būti sūnum Lietuvos.
Alyte! Kartą prisiekęs daugel nekartosiu,
Ginsiu brangią žemę, šalį Lietuvos (×2).

Neateis prie kapo mylima mergaitė,
Nekaišys kapelio žydinčiom gėlėm.
Alyte! Aplankys kapelį plieninės kulkelės
Ramins mane jauną, žemėj gulintį (×2).

KO PALINKOT, ŽILVIČIAI, PRIE KELIO

Ko palinkot, žilvičiai, prie kelio,
Ko nuleidot žaliąsias šakas?

Sudūmojo jaunieji broleliai

Laisvės dalią tėvynei parnešt. (×2)

Neparnešiu aksomo nei aukso, –
Mūs šalis ir be perlų brangi.

Jei manęs, mylima, nesulauksi, –

Nerymok ilgesingai lange. (×2)

Kai sugrįšiu, pro vieškelio dulkes
Akmenėliai ant kelio žėrės,

Su dainom mergužėlės, su tulpėm

Pasitiks, į akis pažiūrės. (×2)

Jei manęs tavo akys nerastų,

Praretėjęs būt mūsų būrys,

Ašarėlę nubrauki nuo skruosto, –

Už tėvynę žuvau kaip karys. (×2)

NE DĖL TĄ DAINUOJAM

Ne dėl tą dainuojam, kad žmonis girdėtų,
Turem liūdnų širdį, kad nustot skaudėti.

Skrenda gulbelas svetimon šalalėn,
Veža ir mum jaunos kartu su gulbelėm.

Be piga gulbelėm iš ta krašta skristi,
Kad pavasarėlį gal ir vėl sugrįžti.

Mum jauniem braliukam širdis neskaudėtų,
Kad pavasarėlį sugrįžti galėtum.

Veža tėvas sūnų šalį pasodinįs,
Verkia sūnaitėlis tėvų apskabinįs.

Neverk, sūneli, neliuk ašarėlių,
Užtekės sauliuotė ir dėl kareivėlių.

Sudiev, mergužėla, aš jau išvažiuoji,
Paskutinį kartą veidelis bučiuoji.

Sudiev, motinėla, gal aš nebegrįši,
Gal un Dievą teisimą mes pasimatysim.

MĖNULIS TIKRAS TĖVAS JO

Mėnulis tikras tėvas jo,
Sesuo – dangaus žydrynė.
**Paukščių takais tu išskridai
Gint pavergtos Tėvynės. (×2)**

Žvaigždėtoj vasaros nakty
Išskleidęs parašiotą
**Tu nusileidai pušyne
Žaliam žaliai, kaip rūta. (×2)**

O išdavikė drebulė
Tą naktį nemiegojo
**Ji viską matė, girdėjo
Ir priešui pasakojo. (×2)**

Tu dar turėjai šovinių,
Galėjai dar kovoti,
**O paskutinę kulipką
Lietuvai paaukoti. (×2)**

Ir viena kart pavasarį
Tu vėl atjosi drąsiai.
**O mylimas, pavasarį,
Manęs jau neberasi. (×2)**

Sustabdęs juodbėrį staiga
Į žemę pažiūrėsi
**Ir žemė taps žiedais marga -
Aš diemedžiu žydėsiu. (×2)**

UŽUOLĖLIO ŠAKOS LINKO

Užuolėlio šakos linko (×2)
**Užuolėlio šakos linko
Kai mus jaunos karan rinko. (×2)**

Ir surinko, surikiavo / Šautuvėliais apginklavo.

Šautuvėliai kieto plieno / Nušaus priešus ligi vieno

Įn vagonus susodino / Kur mus veža – nieks nežino.

Vagonėlin sėdėdami / Pro langelį žiūrėdami.

Matyt kalnai ir klonelės / Tik nematyt ma šalel(ės).

OI LUNKELA LUNKELA

Oi lunkela lunkela (×2)

Oi lunkela, žalioji pievela. (×2)

Oi mes pjausim šienelį (×2)

Oi mes pjausim, berneliai, šienelį. (×2)

Oi mes josim Rygužėn / Oi mes josim, berneliai...

Slaunus miestas Rygužė, /

Dar slaunesnis, berneliai, Liškiava.

Krenta vaiskas kaip mūras...

Zvimb kulipkos kaip bitės...

Teka kraujas kaip vanduo...

Laka šunes kaip levai...

GIEDU DAINELĘ

Giedu dainelę, savo giesmelę

Apie rūpesčius, vargelius.

Lietuvos krašto, ne tai iš rašto,

Giedu senųjų žodelius.

Kalnai ant kalnų, o ant tų kalnų

Kalnai ir maži kalneliai.

Tenai Lietuva per amžius buvo

Kaip sako mūsų senoliai. (×2)

Ten miškai snaudė, ten miškas gaudė

Kasdien lietuviai iš seno.

Ūžė braškėjo, medžiai nuo vėjo,

Ten, kur lietuviai gyveno.

Ant piliakalnių, ant smėliakalnių

Ažuolai šventi kerojo.

Ir tie dievaičiai, kuriuos žemaičiai,

Kuriuos lietuviai turėjo.

Ir plati buvo tada Lietuva,

Daug ana žemių įgijo.

Žmonės laimingi, buvo turtingi,

Niekas nebuvo vergijas.

VILNIAUS MIESTE ŽALI BROMAI

Vilniaus mieste žali bromai, (×2)

**Vilniaus mieste žali bromai, ten žirgus balnojo.
(×2)**

Pabalnojo ir išjojo, / Ant kalno sustojo.

Ir pastatė armotėlę, / O paskui iššovė.

Ir nušovė lenkų vadą, / Lenkų komandierių.

Lenkai krito kaip lapeliai, / Lietuviai - kaip mūrai.

Lenkai krito ir dejavo, / Lietuviai dainavo.

Lenkams buvo didi kova, / Lietuviams - zabova.

Vilnius mūsų nuo senovės, / Žinokit, panovės.

SKAUDA GALVELĮ, NEGALIU

Skauda galvelį, negaliu, sopa širdelį, neskeliau.

**Aš paprašiau sa tėvelio šalcinia vandenėlia
atsigert (×2)**

Mana tėvelis nespėjo, kalni rugelius pasėjo.

**Neatnešė man tėvelis šalcinia vandenėlia
atsigert. (×2)**

Skauda galvelį... / Motulė – kalni rugelius nupjovė

Skauda galvelį... / Brolalis – lauki žirgelius dabojo

Skauda galvelį... / Sesiulė – darži rūtelas ravėjo

Skauda galvelį... / Bernelis – suspėjo, visus

darbelius nudirbo ir atnešė.

ANT KALNO MŪRAI

Ant kalno mūrai - joja lietuviai (×2)
Joja joja lietuvaičiai, neša neša vainikaitį,
Vainiką rūtų, vainiką rūtų. (×2)

Štai ir prijojo uošvės dvarelį (×2)
Kelkis, kelkis, mergužėle, balta graži lelijėle,
Žirgelių girdyt, žirgelių girdyt. (×2)

Dar nesikelsiu, dar ne dienele. (×2)
Man močiutė taip prisakė - su berneliais nekalbėti.
Močiutės klausau, širdelės klausau. (×2)

ATSKREND SAKALĖLIS

Atskrend sakalėlis
Per žalią girelę,
**Atmušė sparnelius
Į sausą eglėlę. (×2)**

Pažiūrėk, mergele,
Į sausą eglėlę,
**Kai pradės žaliuoti
Tai tu busi mano. (×2)**

Sausoji eglėlė
Žaliuoti pradėjo.
**Kur gi tas bernelis,
Kurs mane mylėjo? (×2)**

Ar už jūrų, marių,
Ar už vandenėlių,
**Ar kitas mergeles
Mylėti pradėjo? (×2)**

Nei už jūrų, marių,
Nei už vandenėlių,
**Tik kitas mergeles
Mylėti pradėjo. (×2)**

AUGO KIEME KLEVELIS

Augo kieme klevelis,
Augo kieme žaliasai,
**Po tuo klevu po žaliuoju
Gul bernelis jaunasai (×2)**

Nepapūski, vėjeli,
Nepapūski, šiaurasai,
**Nepajudink klevo šakų,
Nepabudink bernelio (×2)**

Ir papūtė vėjelis,
Ir papūtė šiaurasai,
**Pajudino klevo šakas,
Pabudino bernelį. (×2)**

Kelkis, kelkis, berneli,
Kelkis, kelkis, jaunasai,
**Laikas joti į karužę,
Ginti laisvę Lietuvos. (×2)**

BALNOKIT BROLIAI ŽIRGUS

Balnokit, broliai, žirgus, (×2) Balnokit, broliai, žirgus, Reiks karan joti. (×2)	O tam žaliai beržely, (×2) O tam žaliai beržely Gegutė kukuos. (×2)
Paduok, sesule, kardą, (×2) Paduok, sesule, kardą, Reiks priešą kirsti. (×2)	O toj raiboj gegutėj, (×2) O toj raiboj gegutėj Širdelė plazdės. (×2)
O jeigu aš negrįšiu, (×2) O jeigu aš negrįšiu, Žirgelis parneš. (×2)	O toj mažoj širdelėj, (×2) O toj mažoj širdelėj Dainelė skambės. (×2)
Ant mano smėlio kapo, (×2) Ant mano smėlio kapo Berželis žaliuos. (×2)	O toj skambioj dainelėj (×2) O toj skambioj dainelėj Visa Lietuva. (×2)

O toj visoj Lietuvoj (×2)
**O toj visoj Lietuvoj
Lietuviai dainuos. (×2)**

AUGO GIRIOJ AŽUOLĖLIS

Augo girioj ažuolėlis, (×2) Augo girioj ažuolėlis, Pas tėvelį sūnaitė(lis). (×2)	Augo girioj liepužėlė, Augo girioj liepužėlė, Pas motulę dukružė(lė).
Rūpinosi tėvužėlis, Rūpinosi tėvužėlis, Kad jo mažas sūnaitė(lis).	Rūpinosi motinėlė, Rūpinosi motinėlė, Kad jos maža dukružė(lė).
Nesirūpink, tėvužėli, Nesirūpink, tėvužėli,- Užaugš tavo sūnaitė(lis).	Nesirūpink, motinėle, Nesirūpink, motinėle,- Užaugš tavo dukružė(lė).
Užaugš tavo sūnaitėlis, Užaugš tavo sūnaitėlis, Bus Lietuvos kareivė(lis).	Užaugš tavo dukružėlė, Užaugš tavo dukružėlė, Bus Lietuvos šokėjė(lė).
Man nereikia kareivėlio, Man nereikia kareivėlio, Man tik reikia artojų(lis).	Man nereikia šokėjėlės, Man nereikia šokėjėlės, Man tik reikia audėjų(lės).
Nepabuvęs kareivėliu, Nepabuvęs kareivėliu, Nebus geras artojų(lis).	Nepabuvus šokėjėle, Nepabuvus šokėjėle, Nebus gera audėjų(lė).

MES LIETUVOS KAREIVĖLIAI

Marš, marš, kareivėli, Marš į kovą dobilėli, Į priešą pirmyn, Pirmyn, pirmyn, pirmyn.	Lietus lyja, darganuoja Ar giedra dienele? Visad jauni, visad linksmi, Skamba mums dainelė.
--	--

Mes Lietuvos kareivėliai, Niekad nedejuojam, Visad jauni, visad linksmi Dainėles dainuojam...	Kas nenori laukų arti Ar tėvų klausyti, Tegul eina į kolchozą Vargo pamatyti...
--	--

SEK, SESUTE, ŽALIA RŪTA

Sėk, sesute, žalią rūtą. (×2)
**Sėk, sesute, žalią rūtą, kad Lietuva laisva būtų
(×2)**

Sėk, sesute, dar ir mėtą. (×2)
**Sėk, sesute, dar ir mėtą, kad Lietuva vis laimėtų.
(×2)**

Sėk, sesute, ir bijūną. (×2)
Sėk, sesute, ir bijūną, kad nebūtų atėjūnų (×2)

Sėk, sesute, ir gvazdiką. (×2)
**Sėk, sesute, ir gvazdiką, kad nebūtų bolševikų.
(×2)**

VAI KO NUSIŽVENGEI

Vai ko nusižvengei, Bėrasai žirgeli? Ko dairais aplinkui Į dulkėtą kelią? (×2)	O kai aš užaugsiu, Tai narsiai kariausiu. Gedimino pily Trispalvę iškelsiu. (×2)
---	---

Tas kelias į Vilnių, Gedimino pilį, Ten, kur mūsų broliai Žūsta už Tėvynę. (×2)	Gedimino pily Trispalvę iškelsim Ir prie Aušros vartų Karštai pasimelsim. (×2)
--	---

Bet nurimk, žirgeli, Dar ne laikas joti – Aš turiu dar augti Jėgomis ir protu. (×2)	Dieve visagali, Saugok mūsų šalį, Tėvą ir motulę, Ir mažą sesulę. (×2)
--	---

OI NEVERK, MATUŠĖLE

Oi neverk, matušėle, kad jaunas sūnus
Eis ginti brangiosios tėvynės!
Kad pavirtęs kaip ąžuolas girių puikus
Lauks teismo dienos paskutinės. (×2)

Taip nelaužyk sau rankų, kaip beržo šakas
Kad laužo užrūstintas vėjas;
Tau dar liko sūnų; kas tėvynę praras,
Antros neišmels apgailėjęs. (×2)

Ten už upių plačių žiba mūsų pulkai:
Jie mylimą Lietuvą gina;
Kam nusviro galva, tam dangaus angelai
Vainiką iš deimantų pina. (×2)

Daugel krito sūnų kaip tų lapų rudens:
Baltveidės oi verks, nes mylėjo!
Bet nei bus, nei tekės Nemune tiek vandens,
Kiek priešų ten kraujo tekėjo. (×2)

Vedė Vytautas ten didžiavyrių pulkus
Ir priešų sulaužė puikybę:
Už devynias marias, už tamsiuosius miškus
Išvarė kryžiuočių galybę. (×2)

Saulė leidos raudona ant Vilniaus kapų,
Kai duobę kareiviai ten kasė,
Ir paguldė daug brolių greta milžinų,
O Viešpats jų priglaudė dvasią. (×2)

Oi neverk, matušėle, kad jaunas sūnus
Eis ginti brangiausios tėvynės!
Kad pavirtęs kaip ąžuolas girių puikus
Lauks teismo dienos paskutinės! (×2)

PER VILNIAUS MIESTĄ MIESTELĮ

Per Vilniaus miestą miestelį
Vyno upelis tekėjo.

Ei, valioj valioj, Lietuva!
Vyno upelis tekėjo. (×2)

Vyno upelis tekėjo, / Pulkas bernužėlių stovėjo.
Pulkas bernužėlių stovėjo, / Su jaunom mergelėm
kalbėjo.
Su jaunom mergelėm kalbėjo, / Į karčiamėlę vadino.
Į karčiamėlę vadino, / Už baltų stalelių sodino
Už baltų stalelių sodino, / Žaliuoju vyneliu vaišino.
Žaliuoju vyneliu vaišino / Aukso žiedelį žadėjo
Aukso žiedelį žadėjo / Rudenėlį vesti ketino.
Rudenėlį vesti ketino, / O pats į karužę išjojo.
O pats į karužę išjojo, / Už tėvynę galvą padėjo.

MAŽAM KAMBARĖLY

Mažam kambarėly ugnelę kuriu. (×2)
Mažam kambarėly ugnelę kuriu.
Girdžiu, kaip motulė kalba su kariu. (×2)

Kalnus tu praėjai, upes perbridai, (×2)
Kalnus tu praėjai, upes perbridai,
Pasakyk, sūneli, mirti ar bijai? (×2)

Kalnus aš praėjau, upes perbridau. (×2)
Kalnus aš praėjau, upes perbridau.
Oi, neklausk, motule – mirti aš bijau. (×2)

Kas man iš tos laimės ir iš tos garbės, (×2)
Kas man iš tos laimės ir iš tos garbės,
Jei aš vienas džiaugsiuos, o šimtai – liūdės? (×2)

Mažas kauburėlis po žaliais beržais. (×2)
Mažas kauburėlis po žaliais beržais.
Verkia motinėle tyliai vakarais. (×2)

BOLŠEVIKAI TEGUL ŽINO

Bolševikai tegul žino,
Kad dar kartą žygis bus.
Iš miškų ir iš beržynų
Vyrai jiems paruoš kapus. (×2)

Velnius buvo juos išnešęs,
Bet sugrįžo alkani.
Neprašytas mums ne svečias,
Pavaišinsim mirtimi. (×2)

Ir sustos prie vyro vyras,
Vėl trispalvė plėvesuos.
Ką lig šiol globojo girios,
Tie stos ginti Lietuvos. (×2)

Kils kaip žiedas dobilėlio,
Mūs brangi tėvų šalis.
Vėl bus laisvas artojėlis,
Vėl gyvenimas atgis. (×2)

Už kiekvieną kraujo lašą,
Bolševikai užmokės.
Tegul savo saulę neša,
Jie į Azijos gelmes. (×2)

PALINKO LIEPA

Palinko liepa šalia kelio,
Pravirko motina sena:
– Sūneli, Tėvynė tave šaukia,
Ir vėl bus laisva Lietuva. (×2)

O jeigu teks man iškelti
Iš šios žemelės mylimos,
Mergaite, tu manęs neliūdėki,
Aš vėl sugrįšiu pas tave. (×2)

O jeigu žūsiu už Tėvynę
Nuo priešo budelio rankos,
Mergaite, ir mirdamas kartosiu:
– Myliu Tėvynę ir tave. (×2)

Laukais pavasaris jau eina,
Lakštutė čiulba vakarais,
Mergaite, papuošk kareivio kapą
Baltais akacijų žiedais. (×2)

TEN, KUR ŠLAMA PAKELĖS BERŽYNAI

Ten, kur šlama pakelės beržynai,
Kur vingiuoja Nemuno vaga,
Ten ir mūsų mylima Tėvynė,
Ten per amžius buvo Lietuva. (×2)

Mažas būdams, kūdikiu bėgiojau
Po žaliąsias tėviškės lankas,
Aš užaugęs niekad negalvojau,
Kad Tėvynė manęs pasiges. (×2)

Vėjas ūžia, propeleriai gaudžia,
Eskadrilė pakyla aukštai,
Žydros akys sužiba padangėj,
Sudie, žeme ir gimti namai! (×2)

Aš nuskrisiu į gimtą sodybą,
Kur gyvena motina sena,
Ir apsuksiu žiaurią mirties kilpą,
Lai pamato mano mylima. (×2)

Žūsta vadai, žūsta generolai,
Juos palydi orkestrų garsai,
O kai žūsta mylimas lietuvis,
Jam sučiulba lakštučių balsai. (×2)

Mums nereikia vėliavos raudonos,
Penkiakampės žvaigždės kruvinos.
Mums tik reikia vėliavos trispalvės
Ir per amžius laisvos Lietuvos. (×2)

BRANGIAUSIOS SPALVOS

Gražiausios spalvos turi	Ne kartą bandė priešai
Rast vietą sau širdy,	Spalvas šias sunaikint.
O širdyje lietuvių	O jos ryškiau tik švietė
Brangiausios spalvos trys.	Ne bokštuos, bet širdy.

Geltona spalva- tai saulė,	Ir jas dabar pakeisti
Žalia – tai laukų spalva,	Jau niekam nevalia.
Raudona –tai mūsų kraujas,	Jos reiškia mūsų laisvę
Kartu jos - tai Lietuva. (×2)	Jos –mūsų vėliava.

Mums pavydėjo saulės,
Žalios laukų spalvos.
Tik negailėjo kraujo žemelei Lietuvos.

MILŽINŲ KAPAI

Kur lygūs laukai, snaudžia tamsūs miškai,
Lietuviai barzdočiai dūmoja;
Galanda kirvius, kalavijus aštrius,
Ir juodbėrį žirgą balnoja.

Nuo Prūsų šalies, kaip sparnai debesies, (×2)
Padangėmis raitosi dūmai:
Tai gaisrų ugnis, šviečia diena naktis:
Liepsnoja ir girios ir rūmai.

Tarp tyrų plačių ne staugimas žvėrių;
Oi ne! Tai našlaitės lietuvis:
Ar verkia sūnaus, ar bernužio brangaus,
Kurs jų nebeginsias pražuvęs.

Kryžiuočių seniai suvadinti svečiai (×2)
Į vaišes per Lietuvą traukia:
Ištroškę garbės, kai aušra patekės
Išvys, ko visi nebelaukia.

Lietuvių pulkai, kaip nusako žvalgai,
Ties Kaunu per Nemuną plaukia;
Po kaimus šauklis (jo po putų arklys)
Į kovą lietuvninkus šaukia.

Klaidu tarp miškų! Vien tik ugnys gaisrų (×2)
Per Lietuvą kelią berodo.
Užtemęs dangus mėto tankius žaibus
Jau klaidžiot svečiams nusibodo.

Dabar ten baisu ir nakčia nedrąsu!
Net vyrai aplenkti mėgina:
Esą tai senų kapai milžinų,
Ir kartais net pasivaidina.

AŠ TOKS VIENAS

Aš nevertas švelnių tavo žodžių

Nei to ežero, pilno žvaigždžių.

Nes aš toks vienas - velnioniškai vienas,

Pasiilgęs aušrinėje sodžiaus giedorių gaidžių.

(×2)

Aš nevertas, aš daug ko nevertas.

Amžinai amžinai neramus.

Ir ne vieną Tave aš prisimenu kartą,

Kai brendu naktimi į nelaukiančius, vienišus,

Šaltus namus. (×2)

Tu švelni ir tyra kaip Oginskio graudus polonezas.

Dar pabūk, ugnele neišblėsk.

Nes aš toks vienas - velnioniškai vienas,

Išsiilgęs aušrinėje sodžiaus giedorių gaidžių. (×2)

JEI NE AUKSINĖS VASAROS

Jei ne auksinės vasaros,

Ne mėlynos vosilkos,

Nebūtum mes atėję čia,

Kur slenka dienos pilkos.

(×2)

Paliksime tas kryžkeles

Ir viską, ką turėjom -

Jaunystę, juoką, ašaras

Ir tą, kurią mylėjom.

(×2)

Taip tyliai slenka vasaros,

Pražydę gėlės vysta.

Mes tyliai šluostom ašaras,

Palaidoję jaunystę. (×2)

Išseisiu vieną vakarą

Ir jau daugiau negrįšiu.

Žydės vosilkos mėlynai,

Bet jų nebematysiu. (×2)

AŽUOLAI ŽALIUOS

Kaip brangi esi žemė tu gimta,

Nors būnu toli, tau širdy vieta.

Žemėj Lietuvos ažuolai žaliuos,

Ažuolai žaliuos žemėj Lietuvos (×2).

Nors esi maža, bet esi didi,

Nemuno vaga - tai tava širdis.

Ar diena žiemos, ar naktis rudens,

Tavo šilumos man užteks gyvent.

UŽSTALĖS

OI KĄ KALBA APYNĖLIS

Oi ką kalba apynėlis bačkelėj būdamas? (×2)

**Ei čiū čiumadra, čiumadrica malada,
Bačkelėj būdamas? (×2)**

Jei jūs manes neišpilsit, dugnelį išspirsiu.

Oi ką kalba apynėlis stiklinėj būdamas?

Jei jūs manes neišgersit, visas išputosiu.

Oi ką kalba apynėlis pilvelį būdamas?

Jei jūs manes neišleisit, pilve šumavosiu.

Seni diedai pasigėrė, tabokų pamėtė.

Anksti rytą atsikėle tabokų ieškojo.

Senos mergos pasigėrė, pajuostes pamėtė.

Anksti rytą atsikėle pajuosčių ieškojo.

Maži vaikai pasigėrė, po stalu gulėjo.

Anksti rytą atsikėlė - galvelį sopėjo.

NEGERKI TREČIOS

Negerki, broleli, negerk trečios,

Paskui nepažinsi savos pačios.

Pakėlei taurelę - ir bus gana,

Įraudo veideliai - ir bus daina.

Užtenka, broleli, vienos, vienos -

Tai būsį pagirtas žmonos, žmonos.

Pakėlei taurelę - ir bus gana,

Graži bus svetelių daina.

Negerki, broleli, tu ketvirtos,

Jau krinta raselė tau nuo kaktos...

Kai stosi, kai eisi - reikės tvoros,

Piktieji šuneliai aplos, aplos...

Negerki, broleli, negerk penktos!

Tave susitikę, visi kvatos...

Šleivosi, broleli, laukais, laukais...

Reiks veržti galvelę lankais, lankais...

MES PAŽĪSTAM ŠEIMININKĀ

Mes pažīstam šeimīnīkā, kurs svečīų nemyli: (×2)
Aplīnk bačkā sukinējas, už stalelio tyli. (×2)
Tylēk, netylēk - reiks alučio duoti! (×2)
Mes alučio neragavē - namo nevažiuosim! (×2)

Mes pažīstam gaspadīnē, kurr svečīų nemyli: (×2)
Aplīnk pečių sukinējas, už stalelio tyli. (×2)
Tylēk, netylēk - reiks pyrago duoti! (×2)
Mes pyrago neragavē namo nevažiuosim. (×2)

AL AUS AL AUS

Aus aus duos dievas daugiau,
Per visų naktelį aus lījo.

Aus lījo, apyniais snigo
Tekėjo upeliais brang vynelio.

Jūs baratēs, rokuojatēs,
Kai niekas nemato - bučiuojatēs

Jūs barkītēs, rokuokitēs,
Kai mes išvažiuosim, žinokitēs.

DARIAU ALŲ AVIŽŲ

**Dariau alų avių, trijų spurgų apynių,
Gerčiau, dainuočiau, kad niekas nebartų (×2).**

Sėdi tėvelis už stalo, laiko dirželį rankelėj,
Draudžia, bara man alutį gerti (×2)

Sėdi močiutė už stalo, laiko rykštelę rankelėj /
Draudžia...

Sėdi brolelis už stalo, laiko bijūną rankelėj, /
Draudžia...

Sėdi seselė už stalo, laiko rūtelę rankelėj, /
Draudžia...

Sėdi bernelis už stalo, laiko stiklinę rankelėj,
Meldžia, prašo, kad alutį gerčiau. (×2)

GERKIT, MIELI SVETELIAI

Gerkit, mieli sveteliai,
Miego nenorėkit,
**Dar aš tokių svetelių
Niekad neturėjau (×2).**

Jei nenorit gerti,
Eikit lauko arti,
**Jau aš jumi pridariau
Klevinių žagelių (×2).**

Jei nenorit gerti,
Eikit šieno pjauti,
**Jau aš jumi priplakiau
Plieninių dalgelių (×2).**

Jei nenorit gerti,
Eikit kluonan gulti,
**Jau aš jumi paklojau
Minkštą patalėlį (×2).**

Jei nenorit gerti,
Eikit pasikarti,
**Aš dėl jūsų privijau
Plonųjų virvelių (×2).**

UŽ STALO SĖDAU

Už stalo sėdau gražiai dainavau. (×2)
Alutį gėriau, raudona buvau: (×2)

Vai ko nubalo mano veideliai? (×2)
Ar nuo alučio baltos putelės? (×2)

Ar nuo alučio baltos putelės, (×2)
Ar apynėlio macnos spurgelės? (×2)

KODĖL NEGERTI

Gardus alutis, saldi putelė,
Kai jo išgėrus tai būna gera.

Kodėl, kodėl, kodėl negerti, Kodėl išgėrus linksmam nebūti? (×2)

Kodėl negerti, jei yra ūpas, Ko nebučiuoti, Jei saldžios lūpos?	Senas tėvelis sūnų nešioja, Sūnus užaugęs Mergas vilioja..
---	--

Kas gal' užginti apsikabinti, Kas gal' neduoti Pasibučiuoti?	Ta mūsų merga pasigadino, Už pečiaus lopšį Pasikabino.
--	--

Myliu tą jūrą, kuri banguoja, Myliu mergaitę, Kuri bučiuoja.	Parduosiu dvarą, Pirksiu karietą Ir važinėsiu po visą srietą.
--	---

Senas tėvelis Sūnų nešioja, Sūnus užaugęs Mergas vilioja.	Lietutis lyja Nuo stogo teška, Myliu mergaitę Net lova braška.
--	---

ŠALIA KELIO KARČEMA

Šalia kelio karčema, šalia kelio karčema,
Šalia kelio karčema, karčema,
Ten gyvena šinkorka. (×2)

Oi šinkorka šinkorka, / graži tavo dukrelė.

Tai ne mano dukrelė, / tai samdyta mergelė.

Duok studente tris rublius / Ir mergelė tavo bus,

Žalias vynas ne vanduo, / O studentas – ne
piemuo.

Žalias vynas iš vandens, / O studentas iš
piemens.

DAINOS PRITARIANT GITARA

MANO NAMAI

Eglė Sirvydytė

G **C**
Mano namai – žolynai ir vėjas,
Am7 **C**
Čia aš gimiau, iš čia aš atėjęs.
Sese, žiūrėk – čia suteka upės,
Laumių pilvuos žuvelės supas.

Em7 **Hm7**
Šokit šokit, ugnys, miško dvasios saugo.
C **G**
Balto vėjo vaike, debesys ant kalno,
Te dangus ir žemė mūsų dvasią saugo,
Šokit šokit, pušys, legenda pasaulio.

Mano namai – balta miško muzika,
Aušta krantai, virš ežero ugnys.
Broli, klausyk, kaip medžių viršūnėmis
Laumių žirgai atsiveja liūtį.

Saule, tekėk per žemę ir vandenį,
Mus užkalbėk, lai kyla ir leidžiasi
Balti traukiniai iš triukšmo į ugnį.
Čia mūsų namai, čia gimėme būti.

RAUDONI VAKARAI

Ieva Narkutė

Am C
Mano saujoj dūzgia bitės, tavo plaučiuose vanduo,
G D
Mano saujoj gesta rytas, liūdnas kaip kareivio šuo.
Mano rankos žvyro pilnos, mala sniegą debesų,
Verkia, rauda mano girtos, aš smingu tau ant pečių.

**Aš atgulsiu, tu pareisi,
Bus raudoni vakarai.
Priešas trauksis, viskas keisis,
Mano Lietuva bedale, ar bijai?**

Pūgos kilo trečią kartą, krito bitės iš delnų,
Gaudė verkė miesto varpas, dingo broliai tarp miškų.
Visą naktį skundės liepoms aimanuojantys beržai,
Kraujo raudoni uždėti mūsų pustuščiai namai.

**Man atgulus nesugrįžai,
Kur raudoni vakarai.
Tuščio kelio tuščias kryžius.
Mano Lietuva bedale, ar bijai?**

NEBIJOK

Jurga

Am G F C Am
Vėl basa kilimu žolės, o gal slystu nuo kopos jūron
Su audra vėjas susitaikė, gimsta šiluma iš lėto
Nesvarbu, kad naktį dar šąla, tau gražu ledinė žemė
Su aušra paukščiai bunda, mes užmiegam.

G F C
**Mes su tavim turim naktį drąsos,
Įsiklausyt į kalbą tamsos.**
Am G C
Lipt stogais ir žiūrėt žemyn,
F G C
Kas brangu nebijot apkabint. (×2)

Dienoje daug ilgų savaikių kol užmiega saulė
Tekina, bėgu link tavęs nebėr sapne apgaulės
Akyse, ilgesio mėnuliai, nuo kurių vanduo liepsnoja
Gal gerai, kad dar nebuvom susitikę.

PRIEŠ UŽGIMSTANT

Akvilė Vervečkaitė

Dm Am

Ten turėjom savo vietą,
Bėgdavom vakarais

C

Lankyti ilgėlių,

G

Pieių daug žalių
Kai turėjom savo vietą,
Tenai ganėm arkliukus
Didelius mažus
Didelius mažus

Kai turėjom mes arkliuką,
Tokį tokį nediduką,
Pindavom kasas
Pynėm kasas...

Dar turėjom vežimuką,
Tik jis buvo be ratukų
Pritaisėm slides
Pritaisėm slides

Ten buvo ir sūpynės,
Kilom kilom oi aukštai,
Krito obuoliai
Krito obuoliai

Dabar turim daug daiktų,
Atsakyki iš tiesų,
Kas gi mums iš jų?
Kas gi mums iš jų?

Dm

Am

G

Turtų aš neturiu, tik kvapą nupjauto šieno

O juk užtenka namų, medžių ir žalių pieių. (×2)

SVIRPLYS

C

Am

Dm

G

Gyveno kartą pievoj vienišas svirplys,
Norėjo rasti tokią pat kaip jis,

Am

G

Kad tarp žiedų susėdę vakare
Ilgai, ilgai dainuotų dainą šią:

(Vaikiniai) **Tu man graži, kaip ta gėlė, pilna medaus.**

(Merginos) **Tu man gražus kaip beržas, beržas po lietaus.**

(Vaikiniai) **Prašyk, ko nori.**

(Merginos) **Būki geras, padainuok daugiau!**

(Vaikiniai) **Geriau aš tau nuskinsiu saulę nuo dangaus, nuo dangaus!**

Ir išskleidė tada sparnus svirplys,
Ir pažiūrėjo mylimajai į akis.
Pakilo jis aukštai virš debesų
Ir pasidarė vargšui jam labai baisu...

Gėdingai grįžo žemėn vienišas svirplys,
Ilgai ilgai ieškojo, bet nerado jis
Nei tos laukų gėlės, pilnos medaus,
Nei tos, kuriai žadėjo saulę nuo dangaus.

MEILĒS DUETAS

Skylē

G G/D Em
Kodēl tariu „man gera čia“
C G
Juk tai ne tamsios gelmēs?
G G/D Em
Gal sapnas tai - man gera čia.
C G G/D
Gal burtas jūrų velnio?
Em C
Pabust iš miego gera čia,
G G/D Em
Juk taip ilgai miegojau...
C G
Kastyti mielas, gera čia.
C D
Ar krantas tai ar rojus?

G Em C D
**Įkvėpti vėjo ir žolės,
Apakt nuo meilės didelės,
Paliesti žemę ir gėles
It mylimojo lūpas...
Klausytis paukščių ir lietaus,
Ragauti pieno ir medaus,
Matyti jūrą iš viršaus
Kur baltos bangos supas,**

Tu pažvelk į ąžuolo šakas:
Tai santuokos altorius.
Neturim rūmų, na ir kas!
Bus pieva mūsų meilės guolis.
Širdis stuksena - gera čia,
Kai vėjas taršo plaukus.
Mylėk mane dabar ir čia -
Aš taip seniai to laukiau.

**Ateik, naktie, užpūsk žvakes,
Surankiok liūdesio šukes,
Aš tavo kūnu ir kvapu
Patamsiuos pasišviesiu.
Šalin dainas, šalin žodžius,
Šalin drovumo drabužius ,
Neliko nieko, net dievų,
Tik tu ir aš – mes dviese.**

SEKU SEKU PASAKĄ

Teatriukas

Dm Am Dm Am
Seku seku pasaką:
Dm C F C
Vilkas rijo ašaką
Ant raudono kelmo,
Ant močiutės delno.

Ilgą, ilgą kaip smilgą. (×2)
Aukštą, aukštą kaip šaukštą. (×2)

Buvo senis ir senutė,
Susitarę bulves skutė,
O kai vakaras atėjo –
Seki pasakas pradėjo.

Pradėti iš pradžių

AKTORIŲ TRIO

AŠ MYLĖJAU TAVE TAU NEŽINANT

Am H7 Em
Aš mylėjau tave tau nežinant,
Am D G
Tau nežinant tave aš myliu.
Am D G C
Mano meilė plati kaip žvaigždynas,
Am H7 Em (E)
Kaip žydėjimas lauko gėlių. (×2)

Ar mylėjai mane, nežinojau.
Ar mylėsi paklausti bijau.
Eisiu, eisiu rugsėjui lašnojant
Į tave kaip lig šioleiėjau. (×2)

Vėlų vakarą, rudenį pilką,
Kai žvaigždės nuo šalčio virpės,
Ves į kelią – į tolimą, ilgą,
Pasitiks ir per naktį lydės. (×2)

Ir mylėsiu tave tau nežinant,
Meilė ves tuo dulkėtu keliu.
Amžina ir plati kaip žvaigždynai,
Kaip žydėjimas lauko gėlių. (×2)

PAUKŠČIAI

Am F
Baltais pūkeliais krinta snaigės
G E7
Iš viesulingų debesų.
Išskrido paukščiai lig dausų.
Tylu, jų meilės giesmės baigės.

Dm G
Lai krykštauja toli nuo mūsų,
C Am
Pamiršę darganas ir lietų.
Dm E
Išskridę paukščiai į namus
Am A7/(2k. Am)
Sugrįš pavasarį saulėtą. (×2)

Kokia niūri rimtis aplinkui,
Kaip viskas tuščia ir nyku,
Kai negirdėti virš laukų
Sparnuotų mūsų giesmininkų.

Drauguži mielas, būk ramus.
Šaltos žiemos ranka gruoblėta
Išbaidė juos, bet į namus
Jie grįš pavasarį saulėtą. (×2)

O mes, besparniai žemės paukščiai,
Juos pasitinkam akimis,
Ir, vėtrą vėl nujausdami,
Grėsmingon šiaurėn žiūrim baugščiai.

Likimas piktas ir nuožmus
Dažnai lyg žaislą žmogų mėto.
Pavydžiu paukščiams – į namus
Jie grįš pavasarį saulėtą. (×2)

Jie lėks viršum kalnų ir klonių,
Jie lėks melsvais dangaus keliais.
Ir vėl, kaip pernai, nusileis
Ant seno ažuolo galiūno.

Ir džiugins jaunus ir senus
Giesmė tiek sykių jau girdėta.
Išskridę paukščiai į namus
Sugrįš pavasarį saulėtą. (×2)

METŲ LAIKAI

Ak tie metų laikai, kaip gerai, C Am
Kad jie mus malonumais gaivina... C A7
Pražysta pavasari rožių kerai, Dm G C Am
O ruduo dovanoja mums vyno. Dm G
Dienos trumpyn, tu nerimsti, širdie, F C
Nors ir kaip man būtų to gaila - A7
Kol pavasaris - vynuui sudie, Dm G C Am
Kai ruduo - sudie, mano meile (×2) Dm G C

Aš norėčiau tuo pat metu
Turėti ir meilės, ir vyno,
Bet meilė ir vynas kartu
Man rimtai sveikataį gadina.
Tad paisyt reikės išminties,
Nors ir kaip man būtų to gaila -
Kol pavasaris - vynuui sudie,
Kai ruduo – sudie, mano meile (×2)

Gegužio saldžiam kvaituly
Sutikau aš gražuolę Rozetę.
Aš maniau ji man bus meili,
O jinai pasirodė koketė.
Pagaliau ją mečiau, nei girdėt
Apie ją nebenoriu, negaila.
Kol pavasaris - vynuui sudie,
Kai ruduo – sudie, mano meile. (×2)

Tik sumaišė malonumus
Ta, kuria aš dabar žaviuosiu.
Supratau - meilė džiugins dar mus,
Dar ir vyno išgerti rengiuosi.
Apžavėjo, ar ką, mane,
Nes kartoju pats sau aš tyliai:
Kol pavasaris - meilė vyne,
Kai ruduo - laimingas, nes myliu. (×2)

SAULIUS MYKOLAITIS

TIKĖTI PASAKA

C Cmaj7

Tikėk ir pasaka ateis

C7 F

Tuščias kiemais, namų stogais.

Fm C G Am

Pro langus, kaminą, duris staiga priskris

F G

Stebuklų pilnas kambarys.

Tada spalvotas lis lietus,

Ir nudažys namų stogus.

O danguje aukštai, aukštai, tikrai

Ne debesys – skraidys drambliai.

Upely žuvys uždainuos,

Ir į šiltus kraštus išjos

Į ryto rūką pakinkyti nuostabiai

Geltoni saulės spinduliai.

Varvekliai vasarą kabos

Ir nebijos vaikai tamsos,

Nes visos žvaigždės iš juodos, juodos nakties

Į žemę leisis jiems ir švies.

Tikėk ir pasaka ateis

Tuščiais kiemais, namų stogais,

Pro langus, kaminą, duris, staiga priskris

F C

Stebuklų pilnas kambarys.

F Fm C

Stebuklų pilnas kambarys.

MATRICA

Cadd9 G Cadd9 G
Užgesint, kai ugnis apkabino žodžius,
 G6 G
Okupavo naktis, išbučiavo medžius.
 Cadd9 G
Tik bijok netikėt, neklausyt naktimis,
 G6 Cadd9
Užsikimšus mintis, savo mintis,
 G
Tai ką šaukia širdis.

Juodą karštį plaukų su savim pasiimk,
Baltą nemigo naktį tyla užgesink.
Laikas – smėlis po kojom, tavo žodis – mirtis,
Tolsta uostas giliai, uostas giliai,
Paskandinus viltis.

 Cadd9 G
Mano matrica – tu, mano saulė – akmuo,
 G6 G
Mano žodžiai – lietus, mano meilė – ruduo,
 Cadd9 G
Mano Dievas žolėj, mano žiogas ore,
 Cadd9 G6
Mano stygos danguj, stygos danguj,
 G
Mano mūza delne. (×2)

Užsimerk, paklausk, kas daugiau pasakys –
Šitaip plaka širdis, šitaip baigias naktis.
Ta šalis už kalnų, jau seniai neturiu,
Septyniolika jų, mano saulės dėmių.

Pasakyt negali, baimė seka lyg šuo,
Kruvinom dienomis nebegelbsti ruduo.
Užmiršau, kad tikiu debesėlio šviesa,
Kiekvienam kosmonautui, vienam kosmonautui
Sušukim „ura!“

G 320033

Cadd9 032033

G6 022033

ARBATA

G Am C D G Am C D
Mano būstas tamsus, pasiklydęs miškuos.
Iš visų prakeiktų tave vieną renkuos.

Em A C D Em A C
Šaltą šviesą lange liūdnas vėjas užpūs.
C G D C

Staugia vilkas tankmėj, vienišesnis už mus.

Am C D Em
Bet namuos židiny, virduly arbata

C G D G
Mylimoji, kuždėk man šią naktį bet ką. (×2)

O paskui bus aušra, tiktai mūsų nebus.
Mes išeisim tamsoj ir uždegsim namus.
O paskui bus aušra, tiktai mūsų nebus.
Ei, visi prakeikti, pasimelskit už mus.

BALTA DIENA

G D Em
Virš pabudusio mėlyno šilo,
G D Em D
Saulės peršauta ir kruvina,
C D G Em

Pabaidyta į orą pakilo

C D G
Tarsi gulbė balta diena. (×2)

Kvepia baltos alyvos po langu,
Pilnas oras skambių vyturių.
Aš į tavo akis kaip į dangų,
Kaip į mėlyną dangų žiūriu. (×2)

Aš žiūriu į tave kaip į sodą,
Į pavasario sodą žieduos.
Tu vienintelė mano paguoda
Po sunkios vakarykštės žaizdos. (×2)

Nežiūrėk į mane tu alyvų
Šito mėlyno sniego akim.
Šio pavasario, nors vėlyvo,
Atgimimą jaučiu su tavim. (×2)

MĖNULIS

Alina Orlova

Gm

Cm

O mėnulyje nėra mokyklų

E_b

D7

Ir mėnulyje nevyksta karas,

O mėnuly daug valgyklų,

Kur nemokamos bandelės.

O mėnulyje gyvena elniai,

Jų nenumuša mašinos,

Kai jie žiūri šitaip švelniai,

Net vaikams nėra anginos.

O mėnulyje nešlampa kojos

Ir mėnulyje nemiršta tėčiai,

Ten kiekvienas pats sau Nojus,

Ten visai nereikia skėčių.

O mėnulyje yra drakonų,

Juos paglostyti gali,

Bet kodėl, kodėl gi, broli,

Tas mėnulis taip toli?

Это всё

ДДТ

G D
Побледневшие листья окна зарастают
прозрачной водой.

Em C D
У воды нет ни смерти, ни дна.
Я прощаюсь с тобой.

Горсть тепла после долгой зимы - донесем.
Пять минут до утра - доживем.
Наше море вины поглощает время-дыра

G D Em C
Это все, что останется после меня,
G D C D
Это все, что возьму я с собой. (x2)

Две мечты и печали стакан мы, воскреснув,
допили до дна.
Я не знаю, зачем тебе дан правит мною дорога-
луна.
И не плачь, если можешь - прости.
Жизнь не сахар, а смерть нам не - чай.
Мне свою дорогу нести. До свиданья, друг, и
прощай.

Это все, что останется после меня,
Это все, что возьму я с собой.
Это все, что останется после меня,
Это все, что возьму я с собой. (x2)

С нами память сидит у стола, а в руке ее пламя
свечи.
Ты такой хорошей была, посмотри на меня, не
молчи.
Крики чайки на белой стене окольцованной
черной луной.
Нарисуй что-нибудь на окне и шепни на
прощанье рекой.

Это все, что останется после меня,
Это все, что возьму я с собой.
Это все, что останется после меня,
Это все, что возьму я с собой. (x2)

VĖJAS PER TAVO KELIUS

Domantas Razauskas

C

Vėjas per tavo kelius

G

Neša mažus varpelius.

Am

F G

Vyno daugiau, nei galėsime pakelti per naktį.

Lūpos nesako tiesos,

Tavo lūpos pilnos rasos.

Leisk prisiliesti prie jų ir sudegti.

C

G

Ir man užtenka tavęs, man nereikia kitų,

Am

F

Mano meistras man sakė, kad aš esu tu.

C

Am

F C

Nežinau, ar galiu netikėti, kai šitokie lietūs.

Ir aš einu užsimerkęs, aš giliai nematau,

Kaip iš mezginio viešpats vaidenasi tau.

Tu sakai, neužmik, tu sakai, jis pranyksta

palietus.

Vėjas per tavo kelius

Neša mažus varpelius,

Kūnas prisimena kūną ir kūną pamiršta.

Rytas klajoja ramus,

Nuogas po tavo namus,

Žiūri į mus ir sukioja prie smilkinio pirštą.

Ten kur vėjas per tavo kelius

Neša mažus varpelius...

MAIRONIUI

Caramel Members

Intro: Am-C-Em7-E7 (×2)

Am C
Ar galėjau iš pusiaukelės sugrįžti,
C
Ar galėjau tais pačiais takais?
Em7 E7
Gena gena pikto dievo rykštė
E7
Atgalion ir atsigręžt neleis. (×2)

Am C
Sako, mirdamas mane tu keikei,
Em7
O numiręs surūstėjai dar labiau.
E7
Ligi šiol aš negaliu vis atsipeikėt:
Am
Juk tave mylėjau ir gerbiau. (×2)

C Em7 E7
Mylėjau ir gerbiau... Tave.

Ir nereikia man didesnio nieko,
Tik prie žemės prisiglaust brangios,
Būti tėviškės arimų slieku,
Mėlyna rugiagėlė rugiuos. (×2)

Am C Em7 E7
Ooou...ooou... Mylejau ir gerbiau... Tave

VYTAUTAS V. LANDSBERGIS

SĖDŽIU ANT KRANTO

A E A
Sėdžiu ant kranto, dienas skaičiuoju,
Žiūriu į vandenį arba galvoju.

D A
Laukiu aš vasaros arba laiško

E A
Arba klausausi, kaip sielos vaikšto. (×2)

Žiūriu aš į veidą baltą kaip akmenį,
Apie tave galvoju, aš tavęs nebeatmenu.

Metai prabėga, paukščiai sugrižta,
Į tave žiūriu vis, tavęs nepažįstu.

Sėdžiu ant kranto, dienas skaičiuoju,
Žiūriu į vandenį arba galvoju.

AŠ VISAI NEŽINAU KODĖL

G G
Aš visai nežinau kodėl,
D G
Bet visai nereik, kad mylėtų,
C G
Kad tik grįžus kas nors ištartų:
D C
„O buvo sunkiau be tavęs.“

Aš visai nežinau kodėl,
Bet tos pilys iš byrančio smėlio,
O šalia begalinis dangus
Ir bangos, griaunančios sienas.

Aš visai nežinau kodėl,
Bet nuolat užtenka vietos
Ir norintiems būt laimingiems,
Ir norintiems būt suprastiems.

Aš visai nežinau kodėl,
Bet mano žodžiai ant pajūrio smėlio
Bus visai nežinomi tiems,
Kurie juos kalbės po manęs.

Aš visai nežinau kodėl,
Bet pasakau ledų pardavėjai:
„Ak, brangioji, viskas praeis,
Viskas bus gerai“.

IMK MANO RANKĄ, BROLAU

G C G
Imk mano ranką, brolau
C G
Ir niekad daugiau nebijok.
C G
Ir nėra juk nieko baisaus,
D C
Na, tik tiek - iš tavęs pasijuoks. (×2)

Imk mano širdį, brolau
Ir nieko daugiau neužgauk.
Nebijok – tai nieko baisaus,
Na, tik tiek, kad tave nušaus. (×2)

Imk mano draugą, brolau,
Save visą kitiems atiduok,
Nebijok – tai nieko baisaus,
Na, tik tiek, kad tave parduos. (×2)

Imk mano žvaigždę, brolau,
Mano žvaigždę priglausk prie širdies.
Nebijok – tai nieko baisaus,
Na, tik tiek, kad jinais nebešvies. (×2)

Na, o kartą ateis tiesa
Ir lyg vaiką už rankos pasiims.
Nebijok – tai nieko baisaus,
Na, tik tiek, kad tave parašys. (×2)

Tu vaikus pasiimki, brolau,
Tu niekad daugiau nebijok,
Ir nėra juk nieko baisaus,
Na, tiktai prie tavęs prisiglaus. (×2)

NIEKO KARALIUS

Am Dm Am
Kai nieko neturi, turi dangų, žvaigždes ir vėją turi.
Kai nieko neturi, Turi paukščius, žuvis
Ir save tu turi.
Ir tada tu esi, tada tu esi karalius iš nieko, nieko
karalius.
Nes tavo jėga, turtai, valdžia - turėjimas nieko –
nieko neturėjimas, turėjimas nieko.
Ir tada tu esi, tada tu esi karalius iš nieko, nieko
karalius.
Nes nieko karalius, nieko karalius nieko neturi.

O ŽVAIGŽDĖ PUODYNĖJ (OBUOLIAI)

C

O žvaigždė puodynėj, kai vaikai prie stalo,

G7

Kai rasa ant žolės,

C

O žvaigždė rugiuose, kai kaimiečiai pavėsy,

Kai dangus akyse,

O žvaigždė už lango, kai praeivis pavargo,

Kai virš kelio naktis,

O žvaigždė virš draugo,

Mano draugas už lauko, mano draugas toli.

O žvaigždė ant sniego, kai nieko nelieka,

Vien tik žodis „atleisk“,

Vien žvaigždė puodynėj, vien vaikai prie stalo,

O sode obuoliai.

Obuoliai obuoliai obuoliai obuoliai...

KARALIŲ PASAKA

C

O jeigu aš numirčiau,

Dm

Ar turėčiau sviedinuką?

G

C

Batukus ar turėčiau?

O jeigu aš numirčiau,

Ar tu plaukus man šukuotum?

Ar plaukus šukuotum? Ar plaukus šukuotum?

Am **C Em** **Am**

Ir kartą gyveno karalius.

Jis valdė žvaigždes ir vėjus

Dm

F

G

C Am

Ir leido įsakymus saulei tekėti, saulei tekėti ir leistis...

Pried.

Ir kartą karalius ėjo keliu,

Ir rado ėriuko pėdą,

Norėjo ją ant delno pasiimt, bet subiro pėda...

Ir senas sulinkęs karalius

Verkia prie ėriuko pėdos...

O jeigu aš numirčiau,

Ar mylėtum tu mane?

Ar mylėtum mane? Ar mylėtum?

LINA ANTANAITYTĖ

ŽOLĖJE SĖDI VAKARAS

Am Dm G C Am
Žolėje sėdi vakaras šiltas,
Dm G C Am
Žolėje sėdi mano draugai
G Em C Am
Kaip žolynai žali, kaip medeliai aukšti,
Dm G C
Kaip linksmi gintariniai žiogai. (×2)

Žolėje sėdi vakaras šiltas,
Žolėje sėdi mano draugai.
**Aš taip pat šalia jų žolėje atsisėsiu –
Juk esame pievų vaikai. (×2)**

O žolė taip banguoja, kaip jūra banguoja,
Ir kvepia kaip kvepia medus.
Lyja saule ir lyja ant rankų ir kojų
Žvaigždėm apsikaišęs dangus. (×2)

Žolėje braido vakaro vėjas,
O su juo ir mūsų daina.
**Ažuoliuką sodinam šalia liepužėlės,
Kad ji nelinguotų viena. (×2)**

Žolėje braido vakaro vėjas,
O su juo ir mūsų daina.
**Sėdi jaunas bernelis šalia mergužėlės,
Kad ji neliūdėtų viena. (×2)**

O žolė taip banguoja, kaip jūra banguoja,
Ir kvepia kaip kvepia medus.
Lyja saule ir lyja ant rankų ir kojų
Žvaigždėm apsikaišęs dangus. (×2)

KELIAUTOJO DAINELĖ

ž Gintarės Stankutės

D G
Sudie namai... sudie gimta tyla...
A D
Atleisk... nebegaliu susilaikyti –
G
Tos žvaigždės ir žolė tokia minkšta
A D
Išsiveda, sutinka ir palydi... (×2)

Pasaulyje tiek daug gerų žmonių –
Nebemąstau, ką valgyt, kur nakvoti..
Seniai net savo lovos neturiu –
Keliauju nesvarstydamas sustoti... (×2)

Pried.:

D G A D
Ir kojos pačios vejasi žingsnius,
G A D
Ir lūpos pačios veržiasi dainuoti –
G A D
O Dieve, koks pasaulis nuostabus,
A D
Kad niekad net nedirščiau pasvajoti... (×2)

Nudriskę batai... Panagių dirvos,
Turbūt užtektų žemei nulipdyti..
Bet akyse – lyg žuvys tvenkiniuos,
Man blykčioja vaizdai nepamatyti... (×2)

Pried.

Tekėjo dienos – tirštos lyg medus...
Pasaulis mažas... mums nepasiklysti...
Ir dar.. žinai – ir saulė, ir lietus
Visur toks pats... Turbūt jau metas grįžti... (×2)

Pried.

Sveiki, namai... Sveika, gimta tyla.
Ar leisi nusiplaut dulkes, šaltinį?
Dabar žinau... dabar tikrai žinau –
Nėra geriau man nieko už gimtinę...(×2)

AČIŪ TAU

G D
Kai sakai man ką nors gero, kai sakai
G
Sniego pūgą mano sieloj ištirpdai. (×2)
C G D G
Tavo spindulėlio dieviška galia
C G D G
Ačiū tau, kad tu esi šalia! (×2)

Pasakyk man, kaip prakalbinti medžius?
Kaip paglostyt vėją, lietų ir paukščius? (×2)
Tavyje vaikystė man šypsosi šviesi.
Ačiū tau, kad tu tiesiog esi! (×2)

Pasakyk man, pasakyk man, ką jauti,
Kai tu kitą širdį širdimi lieti? (×2)
Tavo širdyje – gerumo karalystė,
Ačiū, kad leidi joje pasiklysti! (×2)

AŠ NORIU

Š. Mačiulis

C Am G
Jau laukai užmigo,
Saulė seniai vakaruos.
F G C
Klausos vaikučiai nutilę
Savo senelės dainos.
C7 F G C
Aš noriu, kad visuomet pievose žydėtų gėlės
F G C
Žaistų vaikai kiemuose.
F G Am Em
Juoktųsi mamos, šypsotųsi tėtės,
F G C
Ir žemėje būtų taika. (×2)

Seniai išsisklaidė dūmai,
Gaubę planeta kadais.
Užaugt ir gyventi be karo
Linki senelė vaikams

Ryt patekės vėl saulutė,
Žadins žemelę gyvent.
Žais vėl pievelėj vaikučiai,
Vėl jiems senelė dainuos.

KEISTUOLIŲ TEATRAS

SU ŽMONĖM

 C G Am Em
Su žmonėm, kurie gyvena, su žmonėm, kurie nakvoja
 C Em Am Em
Ant baltų, ramių pagalvių ar prie bėgančio vandens,
 F Fm C Am
Nakčiai laužą prigesinę, lengvą mintį pasikloję,
 F Fm Dm G
Ir sulaukę, kol ties veidu begalybė pasilenks.

Su žmonėm, kurie sustoja ir akis pakėlę žiūri
Į neramų aukštą dangų, ir nežino, ko baugu:
Ar kad vakaras atėjo, ar kad širdi vėlei duria,
Ar kad atlėkė gegutė į alyvas prie langų.

 Am Em
Su žmonėm, kurie už lango,
 F C
Su žmonėm, kurie už durų,
 Gism Esm
Su žmonėm, kurie už miško
 Fm G
Ir už bėgančio vandens
 Am Em F C
Į tą patį mano dangų, į tą patį dangų žiūri
 F Fm G (Dm G C)
Ir nežino, ką galvoja. O galvoja, kad gyvens.

Su žmonėm, kuriems užtenka vieno tako palei kluoną,
Vieno šokio šviesią naktį po kerotais ažuolais.
Su žmonėm, kurie nužydi vieną kartą kaip aguonos,
Su žmonėm, kurie klajoja amžini tarsi keliai.

TEN TOLI

Am G Am G
Aš niekada dar nesimaudžiau Misisipėj
Am G Am
Ir neskraidžiau prie Niagaros virš kroklių.
F G C
Ir nespoksojo į akis man pilkas grizlis, nei lokys
F G
Uolėtųjų kalnų.

Aš aukso nerausiau ir nešalau Aliaskoj.
O Kalifornijos merginos man – tabu.
Aš prezidentų nemačiau ir pavardžių jų nežinau,
Bet man tai nesvarbu!

C Am
Nes kažkur taip toli,
F G
Kur dar niekad nebuvau.
C Am
Ten toli, taip toli,
F G
Nors nebuvęs, bet žinau,
C Am
Kad už jūrų, už kalnų,
F E
Tokių kaip aš yra daugiau,
Am G Am G Am G Am G
Aš manau...

Aš ligi šiol dar daug ko, daug ko neišsiaiškinau.
Aš nežinau, kas ką atrado ir kada.
Aš nepavydžiu džiaugsmų,
Tuščios garbės ir pinigų,
Bet visa tai – jerunda.

DVIRAČIŲ DAINELĖ

C Dm G C	
Užsidėk kuprinę ant pečių, Iškeliauki vieškeliu plačiu.	Jeigu moki minti pedalus, Dviratis geriausias Draugas bus.
Dm G	
Apvažiuoki svieta,	Taršku baršku riedam
C A	Dviračiais po svieta,
Raski savo vietą,	Kviečiam pakeliauti
Dm G C	Jus visus. (x2)
Ir laikyki vairą už ragų.(x2)	

BŪK ŠALIA

G **Em**
Traukiniai išvyks ir laivai išplauks,
C D G
Ir diena pasibaigs nakčia,
G Em
Bet naktis bus ilga, Ir neužges žvaigždė,
C D G
Jei tik tu būsi čia, būsi šalia.

Miela, miela būk šalia, ooo būk šalia
Oo būk šalia, būk šalia. (x2)

Gal neverksi ir neraudosi,
Jei palikus mane ištirpsi pievų rūke,
Bet geriau pasauly niekur nerasi tu už mane!

Priedainį galima dainuoti ir draugui: Jonai, Jonai, būk šalia...

ŽEMYN UPE

G C D G	G Am
Žemyn upe, žemyn upe	Mes prie Nemuno užaugę,
E Am	D G
Plaukia valtys palengva	– Mylim savo gimtą Kauną,
D G	Em Am
Žemyn upe. (x2)	Nieks tikriausiai neužpyks,
	D G
	Kaunas - Lietuvos širdis.

Kai tik vasara ateina,
Mes užtraukiam linksmą dainą,
Ir su linksma saulute - žemyn upe.

Nei sušilsim, nei sušalsim,
Vien tik pieną, sultis gersim.
Ir su linksma saulute – žemyn upe.

Mes lietuviai, mes barzdočiai,
Geriam alų vyną sočiai,
Rūkom pypkę kukavinę, mylim savąją Tėvynę.

GELTONŲ PLYTŲ KELIAS

C **Am**
Jei nori tu iš tikro pasiekt svajonę savo –
Dm **G**
Geltonas kelias veda keliaut ir nugalėt.
Duok, mielas drauge, ranką – kartu smagiau keliauti,
Kartu kliūtis įveiksim, kol kelias pasibaigs.

C **G** **C** **G**
Geltonų plytų kelias kiekvienam nutiestas
Em **Am** **F** **G**
Į svajonių miestą, kur smaragdai žėri.
Eiki juo, nesustoki, kelio galą priėjęs,
Tu draugus pažinsi, kur smaragdai žėri. (×2)

C **F** **C**
Reikia proto Šiaudinei Kaliausei,
Dm **G** **Am**
Geležiniam Medkirčiui – širdies,
Dm **G** **Em**
Nori būti drąsus Bailusis Liūtas,
Am **F** **G**
Ir mergaitė ieško namų.

MAŽI JAUSMAI

G **Hm Am D**
Maži jausmai
Prašo valgyti, gerti, miegoti,
Dėvi ryškiais rūbais, spalvotais kaklaraiščiais.
O didelis jausmas
Toli pievose gano karves,
H7 **Em**
Draugauja su lauko našlaitėmis,
Am D G Em
Vakaraais pavargęs pareina,
Atsigeria pieno,
Krenta ant šieno,
A7
Nubraukia veidu ropojantį vabalą.
Am **D**
Ir jam nė motais, kad kažkas jo
G **Em** **A7**
Visą gyvenimą ieško. (×2)

MEILĒS NĒRA

C G

Pavirto pelenais

Dm Am

Svajonēs ir sapnai,

Tada, kai pasakei

„Likim draugais“.

Meldžiau tave ilgai,

Ne žodžiais o jausmais,

Bet tu kartojai vis:

„Likim draugais“.

Ne, ne, meilēs nēra,

Ji užgeso tavo širdy.

Ne, ne, meilēs nēra,

Ji kažkur toli. (×2)

Taip išsiskiria keliai,

Kai išgirsti, ką išgirdai,

Kad jau visada,

Liksim tik draugais.

Taip keičiasi draugai,

Ateis gal meilė ir vėl išeis,

Ir liksim kaip visada,

Tiktai draugais.

Pried.

F

Ir nieks daugiau netars

Am

„Taip myliu“

D

Nepriglaus tavęs

E

niekas niekada!

MĖLYNAS AUTOBUSIUKAS

C

Mėlynas autobusiukas

A Dm

Vieną kartą atvažiuos,

G

Mėlynas autobusiukas

C

Bus iš vasaros žalios.

Mėlynas autobusiukas

Lekia žydinčiais kalnais,

Mėlynas autobusiukas

Lekia slėniais mėlynais.

F

A

Mėlynas autobusiukas

Dm

G

C

Lekia slėniais ir kalvom.

Mėlynas autobusiukas

Lekia lekia tolumon. (×2)

Mėlynas autobusiukas,

Sankryžoj - žalia šviesa.

Mėlynas autobusiukas -

Mūsų meilė ir tiesa.

Mėlynas autobusiukas -

Ach, kaip gera pavažiuot.

Mėlynas autobusiukas -

Bilietėlis be grąžos

Mėlynas mėlynas

Mūsų pasaulio

Autobusiukas šviesus.

O MES VAIKAI

C F G C
Virš vandenų daug įšalusių veidų
F G C
Nebyliai šypsos po tavo padu.
Am Em
Juk dažnai skenduoliai, o ne kaimynas, ne sesuo
F G
Pirmyn, man į antrą pusę.

Slystu ledu į kaimą prie rugių.
Nuo drėgmės net mintys lūžinėja.
Ledo skylės man primena akis,
Kaip kūjukas nerių tiesiai jų gelmėn.

F G C
O mes vaikai, o mes pasaulis,
F G
O mes vaikai, tie, kur bėgiojom basikom po
C
sniegą.
Am Em
Mūsų laukia toliai ir dangūs mėlyni,
F G C
O ledas toks slidus, jo galas vandeny.

Tiek daug žmonių taip ir dingo po ledu,
Po žolėn dugne miega ramiai.
Tavo broliai, kolegos ir draugai,
Ir jų vardų jau niekas daugiau neminės.

Kiekvienam kely, per ledkalnių marias,
Neužmiršk tikrai, kad skęsti nevalia.
Šiam pasauly senų skenduolių pilni kapai,
O tarp jų skęsta tavo draugai.

BRĖMENO MUZIKANTAI

C Em
Nieko nĕr geresnio, kaip keliaut kartu,
Dm G
Eiti per pasaulį mums visiems smagu.
C Em Am
Mums nebaisūs nuotoliai, pavojai,
Dm G C Am
Su draugais išsiruošĕm kelionĕn.
Dm G C Am F G
Su draugais išsiruošĕm kelionĕn, lia...

Savo pašaũkimo nepamiršim,
Juoką, džiaugsmą su visais dalinsim.
Rūmų auksas, turtai nevilioja,
Mums brangesnĕ nuostabi kelionĕ.

Ничего на свете лучше нету
Чем бродить друзьям по белу свету
Тем, кто дружен, не страшны тревоги
Нам любые дороги дороооги.
Нам любые дороги дороги.

Наш ковер - цветочная поляна
Наши стены - сосны-великаны
Наша крыша - небо голубое
Наше счастье - жить такой судьбою

Мы свое призванье не забудем
Смех и радость мы приносим людям
Нам дворцов заманчивые своды
Не заменят никогда свободы.

UŽ GIRIŲ, UŽ KALNŲ

C AmDm G
Už girių, už kalnų, ant pilko lauko
C Am F G
Manęs seniai jau laukia namai.
Nei paukščių, nei gėlių ant pilko lauko,
Bet man vis tiek brangiausi namai.
Ar dieną, ar nakčia ant pilko lauko,
Manęs seniai jau laukia namai.

C
Neliūdėki, jei būna sunku,
Gm
Išsipildo svajonės laiku,
G Em
Tik svarbu labai norėti,
Am D
Pasistengti ir tikėti.

Dar prieisim smaragdo vartus,
Dar sugrįšiu į savo namus,
Tik svarbu labai norėti,
Pasistengti ir tikėti.

UŽ JŪROS

Aidas Giniotis

A E A
Už jūros mėlynas smėlis
D A
Už jūros geroji žemė
Mylima mano mergaitė
E A (A7)
Ten toli už jūros gyvena. (×2)

Pasidirbsiu mėlyną laivą
Susirasiu meilę savo
Ir išplauksim abu į jūrą

Paklausyti, ką bangos šneka. (×2)
Paklausysim jūros ošimo
Ir linksmų mėlynųjų žuvėdrų,
O sugrįžę atgal į žemę,
Prisiglausim prie mėlyno kedro. (×2)

FĖJA

A. Kaniava

G Cadd9 Em
Mano fėja praveria akis
D G
Ir pažvelgia pro langą,
Cadd9 Em
O ten juodas debesis
D G
Pripėdavo dangų.
Ir mano fėjai taip neramu,
Kad pasaulyje kažkas netaip
Ir ji iš visų jėgų,
Sušuks – oi, baik!

G H7
Aš alėją savo fėjai
Em Cadd9
Iš senų dainų sudėjau,
G H7
Kad keliauti per pasaulį
Em C
Jai nebūtų taip baisu.
Kaip žadėjau, mano fėja,
Nuo taves aš išprotėjau!,-
Ir galiu pradėti vėl,
Gyvenimą šį iš pradžių. (x2)

Mano fėja praveria duris
Ir pažvelgia į gatvę.
O ten miestas kaip žvėris,
Riaumoja visa naktį.

Ir mano fėjai taip neramu,
Kad ji užsibuvo sapne.
Ir ji iš visų jėgų,
Sušuks - o ne!

Pried. (x2)

Mano fėja žiūri pro mane
Ir netiki manąja karma
Budėti prie jos kiek reikės
Amžinai, kaip senamiesčio varnai
Bet mano fėjai vėl neramu,
Kad aš galiu ją pamilt
Ir ji iš visų jėgų
Sušuks - eik švilpt...

DARŽELIS

Solo ansamblis

G C
Mano mažam darželyje daug daug gėlių,
D G
O vaisių išaugint negaliu. (×2)

Aš sodinu bananą, bananas niekaip neauga.
Dar sodinu kokosą, o kokosas tik Afrikoj auga.
Azerbaidžanas!

...o daržovių išaugint negaliu.

Aš sodinu agurotį, agurotis niekaip neauga.
Dar sodinu arbūzą, o arbūzas tik Gruzijoje auga.
Kinžalas!

...o kruopų išaugint negaliu.

Aš sėju grikių, grikis neauga.
Dar sėju ryžius, o ryžiai tik Kinijoje auga.
Bambukas!

...o maisto išaugint negaliu.

Prirausiu darželių gėlių,
Parduosiu turguj, gausiu daug pinigų.
Pirksiu tada lašinių ir visokių kitokių mėsos gaminių:
kebabas, faršmachas, čeburėkas, fidžinas,
buterbrodas, cepelinai...

VARLĖ

Ž.: J. Erlickas m. G. Storpirštis

C F C F

Aš labai bijau varlės,
Tiek mažos, tiek didelės.

C F Gm

Nors ta baimė neprotinga,

F C F C

Bet varlė man nepatinka, nepatinka, ne, ne.

Nebraidau basom po rasą.

Jeigu norite, už drąsą

Galit dvejetą rašyt,

Bet varlė man negraži, negraži, ne, ne.

Bet iš baimės nors drebu,

Šiaip jau varlę aš gerbiu:

Į mane kai pasižiūri, aš matau,

Kad proto turi, proto turi, oho.

Sako, ji labai naudinga:

Čiumpa vabalą už kinkos

Ir prarijus tą kenkėją

Žemės ūkį pakylėja, žemės ūkį pakylėja.

Gal ir pakylės, gal ne,

Bet džiaugiuos, kad ji mažytė,

Būtų didelė – mane

Patį pirmąjį prarytų, patį pirmąjį – niam niam.

TELE BIM BAM

MAMOS SUKNELĖ

G C D
Turime palėpėj spintą,
C D G
Daug, daug metų užrakintą.
Tamsoje, sumušus kaktą,
Suradau raitytą raktą.
Vos palietus juo spyną seną,
Duryš pačios atsivėrė.
Užmiršti daiktai čia gyveno
Ir su manimi kalbėjo.

H7 Em A7 D
Bet nutildžiusi lagaminą ir batelius
Margo šilko suknelė tyliai prabilo, lai lai:

D G
Stebuklinga daili suknelė,
A D
Nėriniuota nėriniuota ir marga.
Hm G
Ar žinai, kad graži panelė
A D
Buvo tavo, buvo kažkada mama? (x2)

Kiek sena taupyklė pritarškėjo
Apie karą ir senelį...
Niekas jos kalbom nepatikėjo,
Gal tik snaudžiantis šepetys.
Štai sukruto kiauras juodas skėtis,
Net užkimęs uždainavo.
Nes po juo mama ir tėtis
Pirmąkart pasibučiavo.

Bet nutildžiusi lagaminą...

RYTOJ SKRISIM

D

Paragaukim žalio vyno,

A Em

Kol rasa nesugadino. Gera bus!

Gera, gera, gera, gera bus!

Šiandien saulę išlydėkim ir visai nebeskubėkim

Į namus. Gera, gera, gera, gera bus!

G D A Hm

Rytoj skrisim, šiandien būnam,

Būnam čia ir dabar. (x2)

Naktį mes žvaigždes skaičiuosim,

Ten, kur norim, ten roposim

Po laukus. Gera, gera, gera, gera bus!

Ir jei rytoj nesusitiksime, dainą vabalų paliksime

Už visus. Gera, gera, gera, gera bus!

Taip jau pasaulis mūsų sutvertas:

Šviesos, šilumos ir vabalui reikia kartais.

Ir jei atsitiks, kad liksim vienužiai,

Dainuosime stiprūs ir nepalūžę!

Paragaukim žalio vyno...

ŠIMTAKOJIS

C F G

Ak, pūkuotas, švelnus šimtakoji,

Kur per vasarą sveikas bėgioji?

C Am F G

Kiek tu batų porų, kiek tu batų porų sunešioji,

Šimtakoji vikrus, šimtakoji vikrus, greitakoji?

Kiek tau batų kas rytą valyti!

Jei sušlampa, jei pradeda lyti,

Kaip sunku batus tau, kaip sunku batus tau nusiauti!

Kaip keblu prie durų, kaip keblu prie durų

Juos sukrauti!

Aš norėjau dar daug ko paklausti,

Aš norėjau tau ranką paspausti,

Bet bijojau, nes jau, bet bijojau, nes jau nežinojau,

Ką paduosi man, ką paduosi man – ranką ar koją.

TILILI TILILI

C G F C G F
Vakarą vėsų parnešė karvutė ant ragu, pasakė „mū“.
C G F Em B Dm G C
Vakarą vėsų niekas nebenori jau išeiti iš namų.
Vakarą vėsų rudenio ramumas nusileis ir išsiskleis.
Didelė pieva išsiprausęs miega po balčiausio pūko
Patalais.

G F C
Tilili tilili, du varliukai maži
Am F C
Tilili tilili, pasiklydo nakty.
Tilili tilili, kol ryto sulauks,
Tilili tilili, po lapu tyliai snaus (×2).

Nieko nebijokit, vakar jau išskrido gandrai,
Kaip gerai.
Saldžiai sapnuokit, ežero žvaigždutė su jumis
Pabus ilgai.

NAKTELĖS ŽIEDAI

C Em
Gyvenime būna labai šviesios naktys,
G F
Lig ryto siūbuoja naktelės žiedai.
Naktelės žiedai dangaus pakraščiais
G Am F G
Skiauterių baltų pilna siūbavimo.

Dm G
Kada gi paliausi, širdele manoji,
Em Am
Siūbuot siūbuoti naktelės žiedais?
F G Am G
Siūbuoti naktelės žiedais,
F G C
Naktelės žiedais. (×2)

Pjaučiau pripjaučiau žiedų baltųjų,
Kuomet pasiilgstu skaistaus šviesumo.
Šviesiu šviesuosiu savo širdele,
Naktiniu žiedu palei tavo kojas.

TEKA NEMUNĖLIS

Vytautas Ogintas

E D A

Man prisimena laikai,
Kai mes buvome vaikai,
Žaidėm smėlio dėžese,
Gaudėm žuvį Nemune.

Augau aš pas tėvelį,
Augau aš pas senąjį,
Mergužėlę sutikau,
Ženytis užsimaniau.

A

Teka Nemunėlis, teka Nemunėlis

D E

Grižtam, grižtam iš panų namo, jau namo. (×2)

Kai mes buvome maži
Ir bėgiojome basi,
Žaidėm karą mes sode
Ir žvejojom ežere.

Aš turėjau triratuką,
Vienas ratas nesisuko,
Per kiemelį važiauvau,
Penkis zuikius sugavau.

O dabar ne tie laikai,
Ir dabar mes nebe vaikai,
Kitos panos mums galvoj
Ir alus rudoj bačkoj.

Myli katinas kačiuką,
Myli žąsinas žąsiuką,
O aš vyras ažuolinis,
Myliu savo aš tėvynę.

Kiekviena eilutė pakartojama paskui vedantįjį.

MĖNESIENOJ

C G C

Mėnesienoj tarp vandens gėlių
Plaukiam dviese baltu laiveliu, laiveliu.

F G C Am

Įsirėžęs traukiu irklą visas prakaitė išmirkęs

F G C

Visas prakaitu, visas prakaitu prasmirdęs. (×2)

Tau tai kas – labai gražiai atrodo,
O man viskas, viskas nusibodo.

**Nusibodo man kas naktį mėnesienoj irklais plakti
Mėnesienoj, mėnesienoj irklais plakti. (×2)**

Atsistoju, nusišypsau gudriai,
Ir metu tave į tamsią kūdrą.

**Vandenėlis burbuliuoja, viso gero, mylimoji
Viso gero, viso gero, mylimoji. (×2)**

Mėnesienoj tarp vandens gėlių
Plaukiu vienas baltu laiveliu.

**Vandenėlis burbuliuoja, viso gero, mylimoji
Viso gero, viso gero, mylimoji. (×2)**

KALNUOS DAINUOJA

^C
Kalnuos dainuoja rageliai ^Guli uli jo
^C
Ir žydi gėlės tenai kalnuos. (x2)

^C
Kai tykus vakaras ateina,
^G
Saulutė leidžias už kalnų
^F
Ir tolimoj nakties padangėj
^G ^C
Sumirga tūkstančiai žvaigždžių.

Kai saulė rytmetį pakyla,	Tada aš vėl tavęs ilgiuosi
Žibutės rymo pakely	Ir laukiu žydinčiam sode,
Ir piemenaitės bandą gena	O akys skęsta toluoje:
Tenai toli toli toli.	Gal pamatysiu aš tave.

ARBA :

Mes be žygeivių negyvensim,
Mums be žygeivių nesmagu.
Mes be žygeivių greit pasensim,
Mums be žygeivių nėra draugų.

Vietoje žodžio „žygeivių“ kitame posme dainuoti draugo vardą, apdainuotasis atsiliepia „uli uli jo“ priedainyje.

DAINA APIE UODĄ

C G
Skrido uodas per girelę,
G C
Mato judant jis taškelį.
Tas taškelis raudonuoja,
Piktą uodą jis vilioja.

F
Aš tris dienas esu nevalgęs,
G
Nesilaiko mano kelnės,
C G
Tai gražu gražu gražu gražu gražu,
F G C
Kraujo kvapą aš jaučiu. (x2)

Skrido uodas per upelį,
Mato plaukiant jis žuvelę.
Ta žuvelė maskatuoja,
Piktą uodą ji vilioja.

...silkės kvapą aš jaučiu.

Skrido uodas per laukelį,
Mato bėgant mažą pelę.
Ta pelytė kad suriko,
Tai net uodas apsi...

***** kvapą aš jaučiu**
(2 k. – saulė leidžias pamažu).

LŪPYTĖS

Baltasis Kiras

E G#m A E
Aš dėl tavęs lūpytes padažiau

A E H7
Lūpytes padažiau pomidorų padaže (×2)

A
Ir man negaila to lūpdažio,
E H7
Kuris „Maximoj“ taip brangiai kainavo, kainavo

Aš dėl tavęs lūpytes padažiau
Lūpytes padažiau pomidorų padaže (×2)

Tik dėl tavęs, Aukščiausiasis,
Kur sėdi danguje, padažiau lūpytes kaip koks povas

Ir man negaila to lūpdažio,
Kuris „Maximoj“ taip brangiai kainavo, kainavo

Aš dėl tavęs lūpytes padažiau
Nors tu amžinai pikta, brangioji.
Aš dėl tavęs lūpytes padažiau
Lūpytes padažiau pomidorų padaže.

KŪJELIAI

KONTROLIERĖ

D A
Važiavau su autobusu, kur nereik sulenkti kojų.

D A
Pamačiau pro langą gerą tetą, bet nesavą.

D A
Ji stovėjo ir šypsojos, bet atrodė, kad nenoriai.

D A
Ji įlipo į saloną, tokį šiltą bei malonų.

D A
Ji pakėlė vieną koją ir nei kiek ji nesvyruoja.

D A
Ir prailpo pro duris, nors susimušė čiut šoną.

G D
Ji neprašė bilietėlio, ji tik ištiesė man ranką.

A
Kontrolierė, Kontrolierė. (×2)

Bet turėjo ji kolegą, kuri liko nestebėta,
Nes įlipo ji pro priekį, ne pro galą, o j nereikia.
Bet turėjo ir ji kolegą, kuri tikrina kaip reikia.
Ji tik ištiesia tau ranką ir nei „Labas“, nei „Kaip sekas?“

IŠEIKIM, BROLIAI

A Dsus2 A

Išeikim, broliai, pavakarot.

Dsus2 A E

Palikim namus, kai saulė danguj pasislėps.

F#m

Ir mums taip gera bus,

A

Mums taip gera bus,

F#m E A

Ir mums taip gera bus.

A Dsus2 A

Sąžinės balsas nutilęs, ramus.

Dsus2 A E

Išmokim trumpam bent į viską žiūrėt pro pirštus.

F#m

Ir mums taip gera bus...

A Dsus2 A

Pavasariį grįžkim, kai balos išdžius.

Dsus2 A E

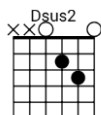
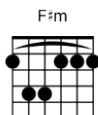
Vaikai paūgėję jau iš tolo rankutėm mojuos.

F#m

Ir mums taip gera bus...

A Dsus2 A

Išeikim, broliai, pavakarot.

AUKŠTAI NUO TŲ KALNŲ

G D G D C
Va...ka...rais... stogai dangaus mum neužstoja
G D G D C
Ir ne...bai...su, kai audros mum riaumoja.
G D G D C
Šian....dien... čia... gyvenam kaip svajojom.
G D G D
Kur... to...liau... – už mus nuspręs rytojus.

Em C G
Ir nors norėtus amžiams čia pasilikti,
C G
Bet eikim pirmyn, keliaukim kartu.
Em C G
Daugiau nebesugrįškim šituo keliu,
C D G
Dar pamatysim mes šią vietą aukštai nuo tų kalnų. G

Ei..., bro...lau..., skaudas visas atleiskim,
Tik... pir...myn... – atgal daugiau nežvelkim.
Šian....dien... čia... gyvenam kaip svajojom.
Kur... to...liau... – už mus nuspręs rytojus.

G
Pasiėmę po draugą rankon ir...
Ir keliaujam keliaujam –
D
Juk visko mum užtenka,
G
Visko mum užtenka.

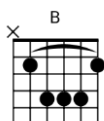
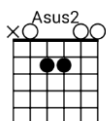
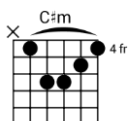
UŽ TŪKSTANČIO DURĮ

E Asus2
Kažkur aplink mane skrajoja
E Asus2
Pirmas oro gurkšnis vaiko, kuris dabar dainuoja.
E Asus2
Tolyn dar skrenda mano žodžiai,
E Asus2
Kai tariau: „Myliu tave, mieloji.“

C#m E A E
Kartais, regis, tiesa už tūkstančio durų
C#m B E A E
Ir rakto nei vieno surasti nemoku.
C#m E A E
Bet žinau, mieloji, tikrai nepaklysiu –
C#m Asus2 E
Širdžiai, ne protui, ateitį savo paliksiu.

E Asus2
O ką dabar svajoja
E Asus2
Miela, kur mylėsiu, viską atiduosiu.
E Asus2
Metas artėja pakilti ir eiti,
E Asus2
Palikti, ko nebūčiau atidavęs už nieką.

C#m E A E
Kartais, regis, tiesa už tūkstančio durų...

LIŪDNI SLIBINAI

KARVYTIS

Cm

Atsikėlo da ne diena, išgynio karvytis vienas,
Ralio karvytis ralio ralio ralio.

C

F

Atsikėlo da ne diena, išgynio karvytis vienas,

G

F

C

Ralio karvytis ralio ralio ralio

Aš karvytėm žalią šieną.

Man karvytės baltą pieną. ralio...

Aš jį ganau po kelmynį,

Man karvytės pienelia po puodynį, ralio ...

Aš jį ganau ant kalnelia,

Man karvytės pienelia po viedrel, ralio...

C

F

G

Oi tūta tūta, nurašyta rūta,

F

C

sudijo sudijo, sudijula tatato

Ramtadrylia oi lylia, čiūka čiūka pūka pūka

Sudijo sudijo ramtadrylia lelumo

Ralio ralio mana karvutės

Ralio ralio juoda margutės

Sėdžiu ant kalniuko juoda margutės

Ralio ralio karvutės mana

Vaikščiot pasipyli po laukelį ralio ralio..

Pried.

Stingo karvytės stingo

Stingo žaliūkės stingo

Žaliūkės karvytės

Margiūkės karvytės

Stingo stingo stingoooo..

Pried.

...Ramtadrylia dzūki dzūki..

Cm

Dar rasela nenudžiūva, mano karvytės jau gulia..

Ralio karvytis ralio ralio ralio ralio

PIENO FABRIKĖLIS

D6 Gm9 D6
Ten kur žalias ežerėlis tarp žolės ir vyturių
Gm9 A7 Hm7
Stovi pieno fabrikėlis ant kojelių keturių.
E9
Kaminėliai du mažičiai tik nerūksta dūmai ,
Hm7 E6 A7
O aplinkui pienės žydi, ak koksai gražumas

Dmaj7 Gmaj7A7 Dmaj7
Prisigersiu pieno šilto kiek tik panorėjęs
Hm7 Em9 Gmaj7 Dmaj7
Juk mamytė, mano mamytė šito fabriko vedėja.

AKTORIUS

F
Juk aktorius jis, o jam juk
Am
tai kas? tai kas? tai kas? tai kas?
F
Pažiūri į savo, vadinkim, sparnus,
G Am
Bet mato tenai tik rankas (x2).

F Am
Įsmeik jam į širdį betono šakas
G C
Ir jos sužydės ar atrodys gražiai.
F Am
Juk aktorius jis, o jam juk tai kas,
G E
Sakais ar krauju tu jį nudažai.

Pried.

Sidabro neduokit, skaičiuot jis nemoka,
Tik dvylika kartų sudaužkit delnais.
Tada nusilenks prieš gyvenimo broką
Ir eis nusilakt kartu su velniais.

DAIKTAVRDŽIŲ DAINA

C Am Dm G C Am Dm G
Mama, palos, košė, lėlės, žingsnis, žodis, pasakėlės,
C Am F Fm G
Multifilmiai, Karabasas, ABC, pirmoji klasė.

Knygos, dvejetas, kuprinė,
Tėvas, diržas, kakarinė;
Vasara, draugai padaužos,
Rudenio metalo laužas.

Datos, Vytautas, Jogaila, mūšiai,
Binkis, Gėtė ir Baltušis;
Marksas, Omas, Herostratas,
Balius, gėlės, atestatas.

Institutas. Egzai, konkursas,
Nervai, džiaugsmas, pirmas kursas,
Treniruotės, seminarai,
Diskotekos, alaus barai.

Sesija pirma. Pavojai, žinios.
Ilgiaiplaukiams katedra karinė
SSB – dalykas sveikas,
Maistas, uždarbis, kapeikos.

Mados, foto, džinsai, kinas,
Naktys, benderiai, merginos.
Tušas, projektas neplonas,
Išleistuvės ir diplomas.

Vasara – atostogos, pajūris dviese,
Nida, Jalta, Palanga, Odesa.
Šefas, cechų, skaičiai, planas,
Pramamyboj balaganas.

Eilės butui, mėsai, kefyrai,
Uošvė, jumoras, satyra,
Dviratis, vaikų darželis,
Kortos, šachmatų skyrelis.

Inkstai, skrandis, ligų naštos,
Pensijinis garbės raštas
Jubiliejus, draugai, lazdelė,
Kalbos, antkapis, tvorelė.

APIE ANTANO NORĄ ŽENYTI

Vytautas Babravičius

Gražuolę Marytę Antanas karštai	D G
Išvydęs pamilo ir nusprendė štai –	D7 A7
Nueis jis pas tėvą su tokia žinia:	D G
– Tėveli, manau, kad vienam būt gana.	A D

Išklauso jo tėvas ir sako iškart:
– Sūnau, tavo meilei nenoriu pritart.
Prieš dvidešimt metų Marytės mama
Man buvo šieną grėbiant truputį žmona.

Manau, kad tau aišku, kalbu apie ką, -
Ana šienapjūtė viskuom čia kalta.
Todėl ir Marytė – teisybė tikra –
Išeina, sesuo tau, o man ji – dukra.

Supraskim, nesmerkim Antano už tai,
Kad keikdavo šieną kas žingsnis piktai,
Kol sykį Onutę kažkur pakely
Sutiko. O šienas – bala matė ji.

Ir vėl jis pas tėvą – Tėveli, gana.
Onutė sutinka būt mano žmona.
Bet tėvas, išklausęs žodžius vien tik šiuos,
Jam taria: - Sūnau, pasakyk tau ruošiaus...

Matau, kad tau ženyti laikas, tačiau
Kadais aplink jos mama sparną režiau,
Todėl ir Onutė, merga nors graži,
Tikra gi sesuo tau, sakau, dievaži.

Vajetau, Antanas po to, net baugu,
Metus vengė, slapstės nuo kaimo mergų,
Kol sykį, atrodo, buvo švenčių diena
Širdy ugnį uždegė jam Albina.

Bet tėvui, galvoja, geriau neminėt,
Nes vėl paaiškės, kad ir ta giminė,
Todėl viską mamai sūnus paklusnus
Nuėjęs išklojo apie tėvo griekus.

Kažkaip gan linksma viską klausė mama.
– Be reikalo marčią neparvedi man.
Atvirai jeigu šnekam, žinok, tiek jau to –
Nereik paisyt tėvo, sūnus tu ne jo.

PRIE RYTINIO EKSPRESO Į PALANGĄ...

Romas Lileikis

C
Prie rytinio ekspreso į Palangą
G C
Kelionmaišy karvę kažkas atsitempė.
C
Konduktorius baisiai išbalo
G C
Ir veikia be sąmonės išsitiesė.
G C
Vairuotojas klausia, kiek valandų,
G C
Nes jam grafikas ir laikas išvykti.

C
Sako: "Vyrai, baikit nesąmones,
G C
Nes prie jūros mano tėvynė". (x2)

Susimetėm karvei bilietui,
Konduktorių į vidų įsitempėm,
O prie Kryžkalnio jis atsigavo
Ir ėmė patrakėlis šaukti,
Sako: "Kurgi šitai matyta -
Su ragais ir į Ikarusą!".

Prie miško nuleido padangą.
Damos - į kairę, vyrai – į dešinę.
Ir karvę kartu išsitempėm,
Ir liepėm jai čia pasilikti.
Sako: "Kur šitai matyta
Su karvėm taip kiauliškai elgtis?!"

KAI VIENĄ KARTĄ

C
Kai vieną kartą girtas aš
F **C**
Parėjau namo,
G
Žiūriu, ant kiemo stov' arklys,

C
Bet jisai ne mano... (x2)

Jaunutę žmoną klausiu aš:
-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant kiemo stov' arklys,
Kur mano turi būt? (x2)

Jaunutė žmona sako man:
-Tu girtas kaip šuva,
Ant kiemo stovi karvė,
Kur atvedė mama. (x2)

Aš daug šalių apkeliauvau,
Amerikėj buvau,
Bet pabalnotos karvės,
Dar niekur nemačiau. (x2)

Kai antrą kartą girtas aš
Parėjau namo,
Žiūriu, ant kablų skrybėlė,
Bet jinai ne mano... (x2)

Jaunutę žmoną klausiu aš:
-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant kablų skrybėlė,
Kur mano turi būt? (x2)

Jaunutė žmona sako man:
-Tu girtas kaip šuva,
Ant kablų kabo puodas,
Kur atnešė mama. (x2)

Aš daug šalių apkeliauvau,
Amerikėj buvau,
Bet puodo su kaspinėliu,
Dar niekur nemačiau. (x2)

C
Kai trečią kartą girtas aš
F **C**
Parėjau namo,
G
Žiūriu - ant kėdės kelnės,

C
Bet josios ne mano... (x2)

Jaunutę žmoną klausiu aš:
-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant kėdės kelnės,
Kur mano turi būt? (x2)

Jaunutė žmona sako man:
-Tu girtas kaip šuva,
Ant kėdės kabo skuduras,
Kur atnešė mama. (x2)

Aš daug šalių apkeliauvau,
Amerikėj buvau,
Bet skuduro su dirželiu,
Dar niekur nemačiau. (x2)

Eilinį kartą girtas aš
Parėjau namo,
Žiūriu, ant pagalvės galva,
Bet jinai ne mano... (x2)

Jaunutę žmoną klausiu aš:
-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant pagalvės galva,
Kur mano turi būt? (x2)

Jaunutė žmona sako man:
-Tu girtas kaip šuva,
Ant pagalvės kopūstas,
Kur atnešė mama. (x2)

Aš daug šalių apkeliauvau,
Amerikėj buvau,
Bet dar kopūsto su barzda
Aš niekur nemačiau. (x2)

VYTAUTAS KERNAGIS

PURPURINIS VAKARAS

A A7 D
Purpurinis vakaras varva
A A7 D D7
Lyg aplietas aviečių sultimis.
 Gm D
Ant akmens šiąnakt dėsime galvas,
 A D (D7)
Po žvaigždėm šiąnakt gulsimės. (x2)

Na tai kas, kad benamiai, bedaliai,
Na tai kas, kad šunų apskalyti.

Akyse šoka pušys – žalia
Ir šalna dar žolės nepalietė. (x2)

O paskui bus kaip būt privalo –
Kažkam žirgas – kažkam tik kamanos...

Paskutinę taurę – lig galo,
Iki dugno ir veidu į samanas. (x2)

KELIO DAINA

D A
Nei tu raudojai, nei tu bareisi,
Hm F#m
Nei mes sugrįšim, nei mes pareisim.
G A
Kol turim kelią, į priekį einam,
C H7
Kol turim klausą, girdime dainą.

Visi dainavom kaip kas mokėjom,
Visi tylėjom kaip kam reikėjo.
O kelias bėga, o kelias dulka,
Ką susitiksime - laimę ar kulką?

Tolimas kelias, priešpriešis vėjas,
Einame žemę įsimylėję.
Nei tu raudoki, nei tu liūdėki -
Vietos užtenka galvai padėti.

MŪSŲ DIENOS KAIP ŠVENTĖ

C Dm
Mano gimtinė esi, mėlynas Nemuno vingi,
G C
Tau aš dėkingas esu už savo skausmą ir viltį,
Baltijos jūra lengvai supa svajonių laivelį,
O tarp šilų, ežerų stovi malūnas prie kelio...

F G C
Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios,
A Dm G C
Tad skubėkim gyventi, nes prabėgs nebegrįš jos,
Tad skubėkime džiaugtis, vai prabėgs, nebegrįš jos,
Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios.

Čia aš gimiau ir jaučiau metų prasmingą lėkimą,
Čia su visais dainavau, koks aš gražus ir laimingas,
Skamba oi skamba šilai nuo mūsų laimės ir juoko,
Jei kam ir liūdna labai, būtinai atvažiuokite čia...

ŽIEMĄ – VASARĄ

G E7
Ryto rasą nuo žiedų nubrauksiu
Am D7 C D7
Ir rasotu delnu pasigausiu vėją.
Pasigavęs vėją pasidirbsiu laivę,
Pasidirbęs laivę pas tave išplauksiu.

Em A7
Rytą vakarą, žiemą vasarą,
C D G H7
Saulei šviečiant, lietui lyjant,
Sningant sodams, riešutams byrant,
Lauk manęs... (×2)

Vakara is po pievas rūkas vaikštinėja.
Aš tą visą rūką klonin susikviesiu,
Susikvietęs rūką pasidirbsiu laivę,
Pasidirbęs laivę, pas tave išplauksiu.

Vasarą atplauksiu laukų vėjo laive,
Rudenį atplauksiu pievų rūko laive.
Žiemą nukrisiu sniegu tau ant delno.
Pavasarį išaugsiu pirmąja žole.

TAI AŠ

C

Kai ryto paukščiai dangų palies

B

A7

Palies medžius, rasotą žolę,

Dm

Ir jų giesmė tave apglėbs –

C

Nenusigąsk – tai aš. (×2)

Kai iš dangaus staiga, nelauktas,

Nors visą dieną saulė švietė,

Pradės lietus tau veidą glostyt –

Nenusigąsk – tai aš. (×2)

Kai vakare už ievų girios

Išgirsi vaikstant paukštį mažą

Ir jo akis tu pamatysi –

Nenusigąsk – tai aš. (×2)

LAUMĖS VAIKAS

Am

G

Čiūčia liūlia laumės vaiką,

F

E

Kreivą šleivą ir kuprotą.

Skamba seno vario žiedas,

Laumės vaikui dovanotas.

Am

H7

Vėjy grūdintas ir kaltas,

C

E

Laumės vaikas kaltas kaltas,

F

G

Kad nešoka, nedainuoja,

F

E

Am

Kad nemiklios kreivos kojos.

Laumė močia tūžta, pyksta

Ir už stalo nesodina.

Viską žino, tik nežino,

Kad sparnai jos vaikui dygsta,

Kad išskris jis vieną naktį,

Rudenį, prieš patį lietų.

Vidury didžiulės aikštės

Žmonės ras varinį žiedą.

IŠEINU

Dm G C Dm G C
Išeinu, palieku tave, nepyk,
Išeinu, palieku tave, atleisk.

C7 F G C Am
Nes nežinojau, kad tu nežinai, kas tai sniegas,
Dm G C
Nežinai, kas tai lietus.
Ir nežinojau, kad tu nežinai, kas tai pievos,
Nežinai, kas tai bičių medus.

Norėjau atnešti tau iš pievų, iš pievų
Laukinių bičių medaus.

Bet nežinojau...

Gal kada nors suprasi tu,
Ką norėjau tau pasakyti tada.
Gal kada nors suprasi tu,
Kad be pievų nebus medaus.

Ir gal tada vėl sugrįšiu aš,
Už lango vėl lis lietus,
Ir gal tada vėl bitės neš medų mums.

MILŽINAI

Em C Em
Kur takelis, kaip išeiti – nežinai.
Pasiklydo pienių jūroj milžinai
G F# F Em
Ir, užmigę žaliuose žiogų namuos,
Saulės sapną milžinai sapnuos.

Aš ir tu, laimingi milžinai,
Pasiliksime pas žiogus amžinai.
Visą amžinybę lig rudens
Mūsų plaukus vasara kedens.

Tyliai šnabžda pienės – ir gerai,
Kad paklydo tie didžiuliai milžinai.
Susipynė rankos – ir gerai,
Kad takelio nebeieško milžinai.

C Am G
Kol dar lelijos ežere,
Kol dar virš upiņ kyla rūkas,
G E Am
Kol baltas paukštis danguje
F G C
Dar gieda tau ir man.

C G C G
Po nakties diena,
Am D G G7
Po lietaus miškai kvepia,
Dm G C F C G C
Po mirties šviesa amžina.

Kol dar matau kol dar girdžiu,
Kol dar į kalną mano kelias,
Kartoju paprastus žodžius,
Tie žodžiai – man ir tau.

Am **D**
 Nuo mano lango lig tavo durų tūkstantis varstų.
 Per visą naktį po visą miestą šešėlių žingsniai.
D7 **Am**
 Švaistūnas klevas žvangantį auksą pavėjui žarsto.
 Iš lapų saujos rudens saulės nebesurinks.

114

KAI SIRPSTA VYŠNIOS SUVALKIJOJ

Am

Kai sirpsta vyšnios Suvalkijoje

Dm

Raudonos, kad pravirkt gali,

G7

Rasa ten laša nuo lelijų

C

Lyg dalgio ašmenys gaili.

A

Ir pjauna širdį tarsi dobilą

Dm

Lig gyvuonies, lig pašaknų.

H7

O vakarais kažko taip tolima...

E

Kažko nėra, kažko nėra, lyg artimų.

Tokia tyla gyvybėn smelkias

Kasdienio židinio ugnim!

Tokia daina, kad užsimerkia

Dainuodami – lyg mirdami!

Lig pašaknų ten pjauna širdį,

Ten teka vandenys liūdnei.

Ir dulkės vieškelį dar šiltos,

Tarsi sodybų pelenai.

ARMONIKA

D

A

Nuobodu man buvo kaime amžinai tupėt –

Karves prižiūrėt, bliovimą girdėt.

Nutariau tada svetur aš laimės paieškot,

G

D

Užjūry sau turtą sumedžiot.

Armoniką tik paėmiau ir nutariau

Niekuomet neatsiskirt su ja.

Liūdesy ar džiaugsme visuomet ji su manim.

Armonika, kaip gera man keliauti su tavim! (×2)

Bet mane Brazilija pasveikino šaltai,

Visi pinigai išėjo man ūmai.

Nesuspėjau po kelionės trumpai pailsėt,

Žiūriu, kad jau reik namo skubėt.

PALAIMINK, DIEVE, MUS

C F C
Nusilenkt noriu Tau žemai,
F C
Kryžių ir dainų šalie.
Am F
Tavo lopšyje išsuptiems vaikams
Dm G
Reikia meilės ir vilties.

Nusigręžk nuo tų, kas tave baugins
Prievartos bukos stabais.
Ir raudono melo pranašams
Baimę ir klastas atleisk.

Iš visų kraštų ir visais keliais
Skubam apkabint Tave.
Tegul laisvės vardas gintarais
Suliepsnos Tavam veide.

C G C F
Palaimink, Dieve, mus, Lietuvos vaikus,
C Am F G
Ir kiekvieno mūsų balsą teišgirsta žemė ir dangus.
Palaimink, Dieve, mus Motinos ranka.
C F G C
Juk visiems mums vieną kraują davė Lietuva. (x2)

TOBULAS EILĖRAŠTIS

Em

Vosilką rankoje laikai

Am

Visai kitaip negu po karo,

D

Atėjo nuostabūs laikai,

Em

Miške rasos žemčiūgai karo.

E

Iš laimės, ne nuo pagirių,

Am7

Parkristum į gėlėtą veją,

F

O virš gimtųjų Pagirių

H

Vėjelis debesėlį veją.

Kasdien ką nors vis pamatai,

Į sielą krinta gėrio grūdas.

Čia naujo namo pamatai,

Ten į teatrą žmonės grūdas.

Ir plaukia į marias galias

Šventosios upė, kaip ir plaukus,

Ne bombos byra, o giles

Tau barsto ąžuolas į plaukus.

Pasiklausai dainos, kuri

Galulaukėj pabaido kiškį,

Em

H7

Ir tobulas eiles kuri, ir tobulas eiles kuri,

Em

Kurias kur nori, ten ir kiški.

SANTECHNIKAS IŠ UKMERGĖS

Em

Aš negaliu sugrįžti į Jamaiką,

A

D

Nes niekuomet tenai ir nebuvau.

Em

A

Ir niekuomet žavioji juodaplaukė

F#7

Hm

Į lūpas manęs nebučiuos karštai.

Em

Ir niekada tikrai aš nenusukęsiu

A

D

Tų aksominių jos akių gelmėj,

Em

A

Em

A

Kada saulėlydžiai raudoni gęsta

Em

A

F#7

Hm

Nuostabiame mieste Montego bay,

Em

Hm

Montego bay, Montego bay,

F#7

Hm

Santechniku aš dirbu Ukmergėj.

Em A

D G

Montego bay, Montego bay,

Em

F#7

Hm

Santechniku aš dirbu Ukmergėj.

Kodėl aš niekuomet tenai nebūsiu,

Neklauskite, apie tai geriau neklauskite.

Štai remontuoja kriauklės bei kranus aš

Ir kartais į žemėlapių dairaus.

Aš negaliu sugrįžti ir man nereikia,

Širdis ko trokšta - visko čia yra.

Čia pat ir mano Zosė Gargasaitė,

Ir Ukmergės žavi panorama.

KOLORADO VABALAI

C **G7**
Ant aukšto kranto upės mėlynos

C
Malonu pasvajoti ir išgerti.

F **E7** **Am**
Atėję kolūkiečiai padainuos,

D7 **G**
Papasakos apie šių metų derlių.

Apie brigadinės rangos metodą
Papasakos brigadininkas Rapolas.
Ir apie naują bulvių veislę tokią,
Kuri nebijo korolado vabalo.

Brolyčiai upės abiejuos krantuos
Klausydami kuždėsis apie laimę.
Akordeonu pirmininkas gros,
Pritardamas savos kūrybos dainai.

C **G**
Suplėšysim į gabalus

C **A7**
Tuos kolorado vabalus,

D7 **G** **G7**
Ir bulvės vėl žydės.

C **G**
Ir mylimam kolūkyje

C **A7**
Pakėlę žemės ūkį mes

D7 **C**
Dainuosim iš širdies. (×2)

Klajos dangum žvaigždė ir suoks lakštingala,
Atsispindės mėnulis upely.
Mirgės ant seno ilgo geležinkelio
Mažyčiais žiburėliais traukinys.

Ir aš į kolūkio laukus išėjęs
Paimsiu arklį, lyrą ir melžėją.
Dainuoja ji, dainuoju aš su ja,
Ir traktorius dainuoja danguje.

Pried.

NAUJAS ŪKIO MAZAS

C	C
Žiba, žiba aukso žiedas	Pakartot rock&roll(×2)
F C	F
Ant baltųjų runkelių	Pakartot rock&roll(×2)
G F	G
Jonas sunkvežimiu rieda. (×2)	Pakartot
G F C	F C G
Jonas veža pilną bunkerį.	Pakartot nuo pradžių
C	
Tvirtos rankos spaudžia vairą	
F C	
Koja, koja spaudžia gazą.	
G F	
Šitaip sandėlin važiuoja (×3)	
Naujas ūkio "Mazas"	
Jė, jė, jė, jė, jė, jė.	

KAIP GRAŽU MIŠKE

C Dm
Man vasara miške patinka:
G7 C
Tiek daug visokių kirmėlių.
C7 F
Ilgų gyvačių čia nestinga
G G7 C
Anei gražuolių siurbėlių.

Štai šerno viduriai išvirtę,
Ten raitosi riebus žaltys
Ir klaidžioja tarytum girtas
Medžioklio sužeistas lokys.

C
Kaip gražu miške vasaros laike,
G C
Paslaptinga, ilgu čia. (×2)

Jei jam pakliūsi, drauge mielas,
Tave jis dailiai sudraskys
Ir pagiedos už tavo sielą
Lakštingala galvažudys.

MARIJONAS MIKUTAVIČIUS

PASVEIKINKIT VIENI KITUS

Viens du trys, mūsų būgnai skamba,
Mes ateinam garsiai kaip atominė bomba! **C B E**
C E

Pasveikinkit vieni kitus, **A**
Juk tai daryti šitaip lengva. **D G**
Su saule, su pavasariu, su bet kuo – **A**
Tegu visi nustemba. **D G**

Nuo vaiko namuose, nuo moterų kirpyklose
Iki vyrų darbuose, iki presuotojų gamyklose –
Pasveikinkit vieni kitus,
Juk tai daryti šitaip lengva.

Ir tavo rūpesčiai vieną dieną baigsis, **E**
Tavo gyvenimas vieną dieną keisis.
Nereikia tavo paso mano džiaugsmo valstybėj – **D A**
Palikit savo liūdesį ramybėj. **B E**

Kaip gyveni? – Gerai! **D A**
Kaip tu jauties? – Laimingas! **D A**
Noriu, kad būtų taip amžinai **D C#m**
Visą begalybę, kol laikas bėga. **F#m Bm E A**

Kaip gyveni? – Gerai!
Kaip tu jauties? – Laimingas!
Noriu, kad būtų taip amžinai,
Šiandien mūsų gatvėj niekas nemiega.

Aš sveikinu visus.
Mes gyvas pavyzdys sėkmės.
Laimė mūsų rankose,
Niekas mūs nenugalės.

Nuo pienių lygumoj, nuo Klaipėdos uosto,
Iki vėjo kalnuose, iki Gedimino bokšto –
Pasveikinkit vieni kitus,
Juk tai daryti šitaip lengva.

Viens du trys, mūsų būgnai skamba,
Mes ateinam garsiai kaip atominė bomba!

AŠ TIKRAI MYLIU LIETUVĄ

Gyvenu mieste, turiu butą, mašiną	D
Susimoku baudas, kai ratus užrakina	A
Ir saugos diržus permetu per petį	G
Vidury nakties policiją pamatęs.	D

Mano pašto dėžutė, tarsi minų po karo,
Pilna piktų laiškų, neužsidaro.
Priminimai ir skolos, įvairiausio spektro,
Sąskaitos už vandenį, dujas ir elektrą.

Nerūkau, kur noriu, negeriu, kur draudžia,
Žegnojuosi, kai reikia, paklūstu, jeigu baudžia.
Tyliu, kada rėkia, kenčiu, kada reikia,
Klausau, kada moko, esu kaltas, kai peikia.

Milijoną turiu įsipareigojimų,
Kantariai gyvenu be apdovanojimų,
Pridarau klaidų, pripažįstu – kur dėtis,
Bet iš visų jėgų stengiuos būti geras pilietis

Ir aš tikrai myliu Lietuvą

Aš tikrai myliu Lietuvą

Aš tikrai myliu Lietuvą

Ar mylit ją jūs? (x2)

Mane lengva pagauti, lengva nubausti,
Lengva priversti gėdytis ir rausti.
Aš tam pasiruošęs, tai – teisingumas,
Valdo kasdien šventas solidarumas

Mane moko doros ir atsakomybės,
Moko, kad būtent šitaip veikia valstybė.
Tu jautiesi niekas nacionaliniam banke -
Kitas stato namus nacionaliniam parke.

Virš tavo galvos armija ministrų,
Patarėjų, sargų, jaunų specialistų
Ar jie dirba tam, kad būtų tau lengviau?
Ar tu balsuoji už juos, kad jiems būtų geriau?

Atsiskaityk už savo ligas ir nelaimės,
Mokėk už nesėkmės savo ir baimės.
Yra daug gudresnių už tave, nér kur dėtis -
Tai kaina, nes bandai būti geras pilietis.

ANDRIUS MAMONTOVAS

KITOKS PASAULIS

A

Žiūri aplink

F#m

Stebiesi viskuo

Daiktus matai

Savo šviesoje

tai ra rai rai

E7

A

E

O jeigu viskas yra ne taip

Ir tu pasaulį regi atvirkščiai

Pried.:

A

E

Galbūt ne garsas

F#m

Skamba tyloje,

O tyla garse

D

E

Ką apie tylą

A

Žinome mes?

E

Tai ra rai rai

Galbūt ne šviesos

Žiba tamsoje,

O tamsa jose.

Kiek dar nedaug suprantame mes.

Žiūri aplink

Viskas tvarkoj

O ar žinai

Kas bus rytoj

O jei pasaulis apsivers

Kitom akim žiūrėt privers

Pried. (būs. laike)

Tu pabandyk

Pasižiūrėt

Gal kiek ne taip

Gal kiek kitaip

Tikiu, paprasti

daiktai apsivers

Ką nors nerėgėto ir

naujo atvers

tai ra rai rai

Pried. (būs. laike)

TAVO SVAJONĖ

G D Am C
Tie, kurie skrenda per mėlyną dangų,
Ir tie, kur išdrįsta nuvyt abejonę,
Visi jie liepsnodami kyla ir krenta,
Tik tam, kad gražintų tau tavo svajonę

**Ji skrenda kaip vėjas, malūnai ir fėjos,
Raganų burtai, alchemikų turtai,
Jūrų platybės, dangaus begalybės,
Vaivorykščių vartai ir visi pirmi kartai. (x2)**

Tie, kurie plaukia per vandenyną,
Net ir tie, kur nuskęs tik pradėję kelionę ,
Visi jie su saule leidžias ir kyla
Tik tam, kad primintų tau tavo svajonę

Tie, kurių pėdos įspaustos mėnuly,
Ir tie, kurie sniego viršūnėm klajoja,
Visi, kurie pelno troškimo neturi,
Tik jie tau ir suteikia tavo svajonę.

BALTOJI VARNELĖ

C Am
Koks vakaras ilgas, kaip širdį man gelia...
Nuskind man jazminą, baltoji varnele.
G Em Am
Nuskind man jazminą balčiausių žiedų,
Sakyk man, kad žemėj tavęs nerandu.

Koks vakaras ilgas, tokio nemačiau,
Nuskind man jazminą, varnele, greičiau.
Nuskind man žiedelį iš pat pažemės,
Nuskind, savo lūpom žiedus palytėk.

Koks vakaras ilgas, baltoji varnele,
Nuskind man jazminą, ne baltą – tai žalią.
Nuskind man jazminą.. neskindi, nereik.
Baltoji varnele, atskrisk ar ateik.

PARAMA

G C G C Em D GD

Ar tikrai tai tiesa – tavo širdis pykčio pilna?
Argi gali taip būt – tu vėl verki vienumoje?
Neapykanta vėl surišo rankas, aptemdė akis.
Ar galėtų kas nors priešui atleisti, viską pamiršt?

**Oooo, būkim draugais, likim kartu,
Oooo, ranką ištiest dar nevėlu (×2).**

Ten lauko gale vakar ryte gimė žmogus,
Dar jo akyse pykčio nėra, gal ir nebus.
Mes buvom tokie, mes vis dar tokie – prisipažink.

A

Mes niekada negyvensim tam, kad kariautume,
Nestatysim to, ką po to reikėtų griauti.
Jeigu nori būti ten, kur daug tokių pačių kaip tu,
Ateik arčiau, mes pabandysime dainuoti kartu.

Pried.

Šiandien džiaugsmo diena
Ir dar niekada nebuvo šviesiau.
Šiandien paukščių pulkai sugrįžo namo,
Nes čia jiems geriau.
Ir nesvarbu, kas tu toks ar kas tu tokia,
Svarbu, kad esi čia.
Šiandien visko pradžia –
Tavo ranka mano delne.

JŪREIVIO DAINA

E Am
Aš, toks vienišas jaunas jūreivis,
Mindau svetimo uosto gatves,
Ieškau knaipės, kur gaučiau išgerti,
Dm Am E Am
Nes niekad nieks nemylėjo manęs (×2).

Aš rūkau tiktai stiprią taboką,
Nesvarbu man, prie ko tai prives,
Mano laimė man sukelia juoką, **nes niekad nieks...**

Štai tos durys, kur įpila vyno,
Kur dainuoja ir daužo taures.
Aš taip pat su visais jas daužysiu, **nes niekad...**

Įeinu, tas duris atidaręs
Ir nužvelgęs visas merginas,
Atsisėdu į kampą prie stalo, **nes niekad nieks...**

Kai viena tų merginų prieina,
Pajuntu jos aistringas rankas.
Dar įsipilu vyno į taurę, **nes niekad nieks...**

Ji paklausia: „Ko ieškai čia, broli?
Negi tau taip negaila savęs?“
Atsakau jai, kad nieko nenoriu, **nes niekad nieks...**

Ji pasiūlo išeit pasivaikščiot,
Aš žinau, kur mane tai nuves.
Sutinku, nors gal to ir nereikia, **nes niekad nieks...**

Taip jau buvo gal tūkstantį kartų,
Ji man taria: „Aš noriu tavęs.“
Aš jai pinigų duodu iš anksto, **nes niekad nieks...**

Atsibudęs pro viešbučio langą
Pamatau savo laivo bures.
Išeinu neištaręs nė žodžio, **nes niekad nieks...**

Aš, toks vienišas jaunas jūreivis,
Mindau saulėtas Nidos gatves.
Nežinau, ar kada čia sugrįšiu, **nes niekad nieks...**

PASKUTINIS TRAUKINYS

Em D Dsus4 Am
Ar tu dar gali kentėti tas blogas mintis?

Ar tu dar gali matyti akis visai tuščias?
Ar tau malonu girdėti žodžius buikai piktus?

Ar dar tave įkvepia šalti žmonių veidai?

C G Am Em C G Am D

Kokia nuostabi diena ir koks švarus dangus,
Kokia nenusakoma gerų akių šviesa.

Ir tie, kur apsidžiaugia, jei kam nesiseka,
Negali uždengti to dangaus – jų tiek nėra.

G C Em Am

**Paskutinis traukinys dar laukia,
Dar yra jame vieta laisva.
Paskutiniam vagone prie lango,
Kur ir man skirta vieta šalia. (×2)**

Jei tu jau pasidavei – užkask save giliau,
Jei tu negali tylėt – dainuok garsiau,

Jei tu nori keist pasaulį – keisk pirmiau save,
Jei tu tamsoje – aš ten taip pat buvau.

O, MEILE

Aš buvau neklaužada vaikas, **Em**
Ant tvoros kas dieną sėdėjau. **H7**
Vakara is daužydavau langus, **H7**
Galvoje mano švilpavo vėjai. **Em**

Aš nešiojau suplėšytas kelnes
Ir nieko klausyt nenorėjau,
Kol jinai pas mane, nelaboji,
Į namus vieną kartą atėjo.

**O, meile, tu mane nugalėjai,
O, mano žvaigžde, vėl man šviesti pradėjai. (x2)**

Mano dienos plaukė iš lėto,
Aš gyventi visai neskubėjau.
Su draugais gatvėj gerdavau vyną,
Ir problemų jokių neturėjau.

Aš galvojau, kad šitą pasaulį
Negerai ponas Dievas sudėjo,
Kol jinai vieną rytą su saule
Priešais mano akis patekėjo.

Pried.

Aš buvau jau subrendęs vyrukas,
Ir aplinkui daug moterų sukos.
Aš visas jas turėti galėjau,
Bet į nieką žiūrėt nenorėjau.

Pamiršau aš gyvenimo skonį,
Nemokėjau nei juoktis, nei verkti,
Kol jinai į duris pasibeldė
Ir pasakė: "Aš čia, atsimerki".

Pried.

Mano seną, pražilusią galvą
Šaltas rudens vėjas paglostė.
Aš žiurėjau, kaip leidžiasi saulė
Virš užmiegančio didelio uosto.

Aš galvojau, kad viskas jau buvo
Ir mirtis mane peiliais jau bado,
Bet jinai paskutinę sekundę
Mano vienišą širdį surado.

Pried.

UFONAUTAI

C

G

D

G

Mano draugas vieną dieną ėjo Vasaros gatve,
Kai kažkur prie penkto namo pasigirdo galvoje
Keistas balsas, lyg tai būtų kas kalbėjęs iš tiesų,
Ir tas balsas jam pasakė: „nuo likimo nėra vaistų“.

C G

D

G

**Ajajai, kaip tiki, taip ir yra,
Ojojoi, įsitikinsi rytoj.
Hei hei hei, kaip žiūri, taip ir matai
Na na na nai, o aš dainuoju paprastai.**

Ji atėjo pas būrėją, sako „kortas man išmesk,
Pasakyk man, mano fėja, ką mylėt ir ko nekęst“
Ta išbūrė jai ant pirštų, sako „popieriai prasti,
Bet jei tu save pamirštum, išsigelbėti gali“

Ufonautai nusileido mano kiemo pakrašty,
Jie visi tokie be veido ir be nuotaikos visi.
Bet jų tarpe buvo vienas, toks intelektualus,
Ir tas vienas man pasakė „ko bijosi, tas ir bus“

Mersedesai trys sustojo, net gražu į juos žiūrėt,
“Ei mergaite, kur tranzuoji, gal galėčiau pavežėt?”
Viename tylus maniakas, kitame - kalbus kvailys,
Trečias siūlo pasirinkti - ar anie du, ar mirtis.
(juk visad pasirinkt gali)

Aš žinau kad internete būna puslapiai slapti,
Tie kur leidžia pažiūrėti, ką sapnuojate visi.
Šis gyvenimas nevertas,
Kad pamirštum, kur dangus,
Jeigu buvo pirmas kartas, paskutinis irgi bus.

VIRGIS STAKĖNAS

SNAUDŽIA MALŪNAS PRIE KELIO

C G C
Snaudžia malūnas prie kelio, saulė žemai vakaruos
G C
Žaidžia mėnulis upely, klausosi mano dainos.

**Nors nér tavęs čionai, nors tu toli,
Noriu papasakot tau vienai, kas manoj širdy. (×2)**

Noriu šio vakaro sapną apie tave susapnuot,
Noriu, tave susitikęs, dviese prie upės dainuot.

Kaip man tave susitikti, kaip man tave pamatyt?
Eikim saulėlydžio laukti, grįžkim aušros pasitikt.

KELELIS TOLIMAS

Em
Kas man mano pažadą gražino
E Am
Netikėt ir nieko nebelaukt?
Em
Kas vartus atvėrė, atrakino?
Fis H7
Aš nuo šitos laimės apsvaigau.

Em Am
Kelelis tolimas, kelelis artimas,
D G
Širdelė vėl skaičiuoja žvaigždes.

Am Em
Naktis palaimino mano gyvenimą,
Am H7 Em
Mano žirgai mane namo parneš. (×2)

Bėgo dienos, upėmis tekėjo,
Ir neberadau savy jėgų
Priešintis žiauriems likimo vėjams,
Priešų neturėt - turėt draugų.

Gal oficiantas duos dar vyno,
Gal čigonė vėl mane paguos.
Kai nusišypsos žavi kaimynė,
Negaliu tylėt - turiu dainuot.

UŽ MŪSŲ JAUNAS DIENELES

D	A	
Kaip man jaunystės neminėti	Kadaise mudu su tavim	
D D7 G	Bėgiojom po šlaitus	
Su bičiuliu senu?	Ir neverkšlenom, jeigu mus	
D A	Užklupdavo lietus.	
Kaip neliūdėt, nesigailėt	Tiek metų pralėkė, ir štai	
D G D	Aš vėl tave matau,	
Prabėgusių dienų?	Už mūs draugystę vėl geriu	
Už mūsų jaunas dieneles	Ir spaudžiu ranką tau.	
Pakelkime taures.		
Žvaliau išgerkime, brolau,		
Už jaunas dieneles. (x2)		

AKACIJŲ ALĖJA

C	Am	F	G
Tiu, tiu riu riu, tiu riu riu, tiu riu riu (x2)			
C	Am		
Tą vakarą buvo saulė nuleidus			
Dm/F	G		
Savo kasas upės gelmėn,			
Tą vakarą buvo gražus tavo veidas,			
Vardas derėjo prie pavardės.			
F	G		
Tą vakarą buvo karalius atėjęs,			
C	Am		
Skaičiavo dienas, vijo metus,			
F			
Kalbėjo „Man gera...“,			
G	C	C7	
Kalbėjo „...Čia pas jus“.			

Tą vakarą vėlų akacijos žiedą
 Kėlėm ir laukėm, kas dabar bus,
 Ir sužydėjo alėja
 Lig debesų, tiu riu riu, tiu riu riu, tiu riu riu riu...
 Tiu, tiu riu riu, tiu riu riu, riu riu riu...

Tą vakarą buvo paukščiai suskridę,
 Giedojo, giedojo kiekvienas savaip,
 Tą vakarą buvo diena ligi ryto,
 Naktis nežinojo, kada jai ateit.

Tą vakarą buvo karalius atėjęs...

TUMBALALAIKA

Bėgu bėgu smėliu ir sniegu,
Bėgu bėgu laimės parnešt.
Stoti nestosiu - tik suskaičiuosiu,
Tik suskaičiuosiu tris žvakeles. (x2)

Tum-ba-la, tum-ba-la, tum-balalaika,
Tum-ba-la, tum-ba-la, tum-ba-la-la.
Grok balalaika man visą laiką,
Man visą laiką rodyk mane. (x2)

Broli, broli, kur tu prapuoli ?
Broli, broli, kur tu esi ?
Ką tau pasakė ta rudaakė ?
Ką tau pasakė - nesiklausyk. (x2)

Kyla kyla žodžiai, netyla.
Kyla kyla kaip ratilai.
Kol nenumirsiu - nebeužmiršiu,
Nebeužmiršiu - buvo gerai. (x2)

GINTARĖ

BORUŽĖLĖ SEPTYNTAŠKĖ

Dm G C Am

Boružėlė septyntaškė, lia lia lia lia
Panaši į mažą braškę, lia lia lia lia

Lia lia lia...

Boružėlė lipa delnu, jai atrodo – kopia kalnu.
Boružėlė valgo blyną, jai atrodo – cepeliną.
Boružėlė šoka breiką, jai atrodo – kelia streiką.
Boružėlė šoka tango, jai atrodo – šoka samba.
Boružėlė geria kavą, jai atrodo – limonadą.
Boružėlė valgo ledą, jai atrodo – šokoladą.
Kiek sparneliuose taškelių, boružėlei tiek metelių.
Kai ant delno jai įgrįsta, užsimano ji nuskristi.
Man atrodo, valgau braškę, pasirodo - septyntaškę...

DEBESĖLIS

G **D**
Saulė spindinčią galvą kelia, dvelkia vėjas neramus
G

Ir į tolimąjį kelią šiandien jis vilioja mus.
Kur kelionė - ten daina, ten jaunystės šypsena,

A#
O būry gerų draugų bus visiems labai smagu.

F
Tyliai snaudžia eglynėlis žalio ežero pakrašty,
D

Ir vilioja mus prikėlęs giedras nerimas širdy...

G **D**
Debesėli, debesėli, Kur tu mus vedi,
G
Gal tu ilgesį, gal meilę, gal dainas žadi?

C
Tu palauki, tu palauki, neskubėk

G
Ir į tolį mus palikęs nepabėk.

D
Žalias žalias eglynėlis ir vanduo gaivus
H **Em**
Dar tik kviečia kurti laužą, pailsėti mus.

C **G**
Lig vėlumos mūsų dainos skambės,

G **D** **G**
O rytoj į kelionę jos ir vėl palydės. (×2)

Nuo rasos apsunkę smilgos, dvelkia pievos medumi,
Tik beržai kažko dar ilgis ryto tolin žvelgdami.
Kur kelionė – ten daina...

SVAJOKLIS

C

Sėdėjo svajoklis tuopos viršūnėj,

Am

Pamatė svajoklis žibantį daiktą.

Dm

„Tai mano žvaigždė“, – svajoklis nusprendė

G

Ir nusišypsojo jai.

O svajokli, mano mielas svajokli,

Tai ne tavo, tai ne tavo, tai ne tavo žvaigždė,

Tai tik skubanti, skriejanti tolyn,

Tai tik skraidanti lėkštė. (×2)

Supylė svajoklis didelį kalną

Ir visą visą gėlėm apsodino.

„Taip bus gražiau“, – svajoklis nusprendė,

Žvaigždei žemyn žiūrėt.

Ryte dangus vėl buvo tuščias

Svajoklis apsiverkė iš liūdnumo,

O žmonės aukštyn žiūrėdami šaukė –

Lyja žvaigždėmis!

ANTIS

ALYVOS

C

F

E

G

Pražydo pražydo pražydo

Prie kelio begėdės alyvos.

Nuraudo nuraudo nuraudo

Kvėpėdamos ilgisi draugo.

Vėlyvos vėlyvos vėlyvos,

Pavasari, tavo alyvos.

Nespėjo, žydėti nespėjo,,

Ruduo pirma laiko atėjo..

Am

G

Vaikšto vaikšto po vieną po du

Laukia laukia meilės kartu.

F

G

Nemyli myli buria ratu

Ieško ieško laimingų žiedų.

ZOMBIAI

C G Am F

Nelauktai iškilo grėsmė,
Gandai aplink - ateina zombiai.
Naktim nemiegu ir griebia nervas,
Grasina zombiai skaudžiai kąst.

**Gyvenk kaip galima švariau,
Pikti kenkėjai tupi tundroj.
Paklausyk, paklausyk ar girdi -
Zombiai atrieda atidunda. (×2)**

Kaip apsigint jau žinau,
Apsišluok ir apsiplauki.
Kitaip užpuls padarai -
Ropliai, graužikai ir zombiai.

Balandžių daug Ukmergėj
Jie nekalti, tačiau apsėsti.
Neglostyk jų visiškai,
Zombiais gali tu apsikrėsti.

MEDŽIAI BE LAPŲ

Polarizuoti stiklai

Am G E Am
Medžiai be lapų – visko jie neteko,
Medžiai be lapų – stovi lyg apakę,
C G E Am
Ir aš kaip medis prie šito tako,
C G D E
Stoviu nusiminęs, vėl tavęs netekęs.

Dm G C
Ruduo, ruduo, krenta lapai auksiniai
E
Ir leidžiasi tyliai,
Dm G C E
Ruduo, ruduo, šiandien mes susitikome kartą
Am
Paskutinį. (×2)

Medžiai be lapų – visko jie neteko,
Medžiai be lapų – nieko jie nesako,
Medžiai be lapų – liūdnos jų mišios,
Medžiai be lapų stovi lyg pamišę.

KETURI AKORDAI

C D G Em
Išgalvojau lietų, išgalvojau giedrą.
Raskila, raskila, mūsų kiemo raskila.
Tai uždaryk mane, tėvyne, savyje, /
Kaip giesmę gerklėje mirtis uždaro.
Jei pasiekčiau saulę la, la, la, /
Nereikėtų nieko ne, ne, ne.
O mergaitė gelsva kasa, kur tavųjų akių šviesa?
Jei meilės laivas kitam krante, /
Lai neša burės jį pas tave.
Saulė saulė danguje, meilė meilė širdyje.
Mažyte mano, tu šiandien nuostabi.
Tu palinkėk man gero vėjo, palinkėk geros kloties.
Tu vėjo paklausk, tau vėjas atsakys.
Tik rytoj, aš išstarsiu tau sudie, /
Tik rytoj, neapgauk ir vėl širdies.
Aš jį labai mylėjau, manim jis netikėjo, /
Kodėl taip atsitiko?
Man burnoje ištirpsta žodis Žemaitija (pasakų šalis!).
Įsimylėti taip paprasta, o kas geriausia jau atrasta.
Padovanok man puokštę lauko gėlių, /
Padovanok man šviesą tolių žalių,
Tu pelene man buvai ir nėra tavęs tokios.
Pažiūrėkim kaip saulė leidžias, patylėkim greta.
Aš nupirksiu tau namą, didelį gražų.
O aš stiklus pakeisiu, visus stiklus pakeisu.
Nes šiandien mus paliks gandrai.

Dvigubai greičiau...

Boružėle septyntaškę, la la la la,
Jūs brunetės - mes blondinės.
Pumpurai, pumpurėliai,
Šiandien tikriausiai aš tingiu.
Gimiau nei per anksti, nei per vėlai.
Ligi ryto gėrėm už vienatvę.
Man patinka taip gyventi.
Aš širdyje myliu savo mamą.
Nes aš nežinojai, kat tu nežinai kas tai sniegas, /
Nežinai kas tai lietus.
Mes super, super, supermergaitės, /
Trumpi sijonukai, baltos kelnaitės.
Mes mokam tik 4 akordus, /
Nes tai lietuviškas poprock.

ILGAS KELIAS

Rebelheart

Ilgas kelias tarp trumpų naktų, G C D Am G
Ilgas kelias, bet man vėl neramu.
Dvelkia naktys virpančiu šalčiu,
Aš norėčiau priglust prie tavųjų pečių

Aš miegočiau tavo glėbyje
Ir sapnuočiau - mudu danguje,
Bet keliauju aš kažkur toli...
Kur dingai, miela, šiam ilgam kely?

**Su tavim kartu, būt su tavim kartu
Prie tavęs prisiglausti
Man labai sunku, kur tu pradingai? (x2)**

Tingios naktys, žvaigždės danguje,
Pasiilgau būt tavo glėbyje.
Keistos mintys sukasi ratu -
Kelias pasibaigs ir mudu būsim kartu.

DRAUGAS

Am Dm
Dar neišeikime, dar pastovėkime,
G C
Juk neužmigsim, tikrai neužmigsime.
Am Dm
Šitokį vakarą, šitokį lietų
E Am
Kaipgi paliksim, kam gi paliksime?

**Reikia draugą turėti, būtinai reik turėti
Nors vienintelį draugą, kad galėtum tikėti,
Kad galėtum mylėti, kad galėtum išsaugoti,
Kad galėtum ištarti: – Tu man vis dėlto draugas. .
(x2)**

Tu neišdrįsi manęs palydėti,
Aš neišdrįsiu tavęs paprašyti.
Dar neišeikime, dar pastovėkime,
Kol nenustos taip beprotiškai lyti.

Lašas po lašo tą lietų surinksime,
Veidus nuprausim tame lietuje.
Niekas nekaltins, jei išsiskirsime,
Niekas nekaltins, jei liksim drauge.

TRAKŲ PILIS

Am C D F
Pelėsiai ir kerpe apaugus aukštai
Am C E
Trakų štai garbinga pilis!
Am C D F
Jos aukštus valdovus užmigdė kapai,
Am E Am E
O ji tebestovi dar vis.

Kai vėjas pakyla ir drumsčias vanduo,
Ir ežeras veržias platyn,-
Banga gena bangą ir bokšto akmuo
Paplautas nuvirsta žemyn.

Pilis! Tu tiek amžių praleidai garsiai!
Ir tiek mums davei milžinų
Tu Vytauto didžio galybę matei,
Kad jojo tarp savo pulkų!

Nutilusios sienos, apleistos visų,
Be sargo, ginklų, be žmogaus!
Kiek primenat jūs man brangiausių laikų
Ant vieškelio amžių plataus!

Kada tik keliu važiavau pro Trakus,
Man verkė iš skausmo širdis;
Gaili ašarėlė beprovė skruostus
Ir mėlynas temdė akis!

STASYS POVILAITIS

VĒL, ŠVIESKI MAN VĒL

C G
Žaros šilkinės juosia rankas,
Dm Am
Jos lyg klajūnės naktį atves,
Vėlei man taip stokos tavo dainos,
Gal jas sparnai sutemų atkartos.

Bet daina ne be ta, kai žemėj tamsu,
Ji švelni, bet šalta, todėl neramu,
Bet naktis taip ilga, ilga ir juoda,
Man dar ilgiau, kai tavęs nēr šalia.

F G
**Tad, saule, paskleiski man savo šilumą,
Savo juoką.**

Pried. (×2)

C
Vėl, švieski man vėl,
F G
Sušildyk rūko juostą, juostą miglų.
G
Vėl, švieski man vėl,
F G
Sušildyk tamsią naktį, tą juodą naktį.
Vėl, švieski man vėl,
Pripildyk žemę džiaugsmo, džiaugsmo dainos.
Vėl, švieski man vėl,
Dainoj sugrįžta laimė, dainoj sugrįžta.

Gal negirdi, ką ošia miškai,
Gal nematai, ką moja beržai.
Jie nebylūs nakčia, bet gi nekart
Tau paslapčia geidė žodį ištart.

Bet ir žodis ne toks kai žemėj tamsu,
Jis švelnus, bet gūdus, todėl neramu,
Kad naktis taip ilga, ilga ir juoda,
Man dar ilgiau, kai tavęs nēr šalia.

Pried.

Na na na na na...

PAVASARIS GIMTINĖJE

C G
Matos iš tolo baltos langinės.
G C
Obelys žydi. Juokias merginos.
Puošiasi mūsų žemė geroji,
Lietui praėjus, kvepia garuoja.
Bm Am C G
Sužydėjus vėl sodams kaime, per gimtinę einu.
O krūtinė pilna savaime kuo linksmiausių dainų!

C G
Kvepia pušynai, kvepia šilojai.
C
Klega paukšteliai, šunes suloja...
Šiandien kaip niekad žemėj džiaugsminga.
Pučiant vėjeliui, žiedlapiams sninga! (×2)

Juokias merginos. Obelys žydi.
Laimė ir džiaugsmas apima širdį.
Žemė dainuoja! Skamba lyg varpas
Mano gimtinėj meilė ir darbas.
Sužydėjus vėl sodams kaime, per gimtinę einu.
O krūtinė pilna savaime kuo linksmiausių dainų!

ŠVELNUS PŪKELI

Lankoj drugys drugelį vejas.
O saulė blyksi jų sparnuos.
Kur dingo jaunos mano svajos,
Tik pienės pūkas težinos.

Švelnus pūkelį, ar žinai,
Kur mano meilė, kur jina?
Nulėk pas ją su vėjeliu,
Sakyk, kad myliu, bet tyliau. (×2)

Pasiųsčiau jai rasos lašytį,
Žodelį nerimo dainos.
Kaip trokštu viską išsakyti!...,
Tik pienės pūkas težinos.

Tiesiu rankas į žydrą viltį
Šypsauti jai saldžiuos sapnuos
Ar lemtą jai mane pamilti,
Tik pienės pūkas težinos.

GIMINIŲ DAINA

C Dm
Kur gimėm, kur augom, kur žemė šventa,
G C
Susėskime, sesės ir broliai,
F G C
Užtraukime dainą, kurią kažkada
Dm G C
Dainuodavo mūsų senoliai. (×2)

Pamirškim nelaimės, pamirškim vargus,
Kiekvieną sutikim kaip svečią.
Tegul mūsų daina, mūsų stolas dosnus
Sukvies visą giminę plačią. (×2)

Kur sukas vestuvės, kur supas lopšiai,
Ten džiaugsmas ir skausmas praeina.
Sustokim po tėviškės medžiais plačiais,
Užtraukim lietuvišką dainą. (×2)

Te saulė Tėvynės padangėj žydroy
Išsklaido nesantaikos rūką.
Užtraukime dainą, kurią Lietuvoj
Dainuos mūsų vaikai ir anūkai. (×2)

LAISVĖ

Ž.: J. Marcinkevičius, m.: E. Masytė

C C/G Am
Aš jau nepakeliu minčių apie tave!
F G
Kaip obelis, apsunkusi nuo vaisių,
E Am
Užlaušiu tragiškai nusvirusias rankas,
F G
O tu sakai: „Stovėk, kaip stovi laisvė!“ (×2)

F G
Tai uždaryk mane, Tėvyne, savyje,
C Am
Kaip giesmę gerklėje mirtis uždaro,
Dm G
Taip, kaip uždaro vakarą naktis,
F G
O tu man atsakai: „Aš – tavo laisvė!“

Ta nesibaigianti kelionė į tave!
Jau kaip akmuo šalikelėj sukniubęs
Aš pilku vakaru lyg samanom dengiuos,
O tu sakai: „Eik taip, kaip eina laisvė!“ (×2)

VAIRAS

GIMIAU PAČIU LAIKU

G A D
Gimiau nei per anksti, nei per vėlai

G A D
Gimiau pačiu laiku. (×2)

G A D
Ir jei būčiau aš gimęs prieš tūkstantį metų,
Negalėčiau sakyti, kad gimiau per anksti -
G A D G A D
Žolė ta pati, medžiai tie patys, laisvės troškimas tas pats.

Ir jei būčiau aš gimęs po tūkstančio metų,
Negalėčiau sakyti, kad gimiau per vėlai -
Žolė ta pati, medžiai tie patys, laisvės troškimas tas pats.

G A D Hm
Todėl mes neturime teisės sakyti
„Gimiau per anksti“ ar „gimiau per vėlai“,
Visi mes gimstame pačiu laiku,
Tik mirštam visados per anksti.

RIEŠUTŲ ŽYDĖJIMAS

D
Su mažu vaikelio kartą vaikštinėjau,
Em G
Riešutus pražydusius prie Neries regėjau,
A D
a-a-a-a, regėjau.

Riešute, riešute, kas tai per žiedelis,
Mažutėlis rausvas lazdyno spurgelis,

a-a-a-a, spurgelis.

Pried. (×2)

D7 Em
Šitokio rausvumo niekur nemačiau!

A7 D
Lazdyn, lazdynėli, tu žydėk greičiau.

D7 Em
Pažiūrėk, vaikeli, kas jo per mažumas,
G D G D A
Kas jo per gražumas, kas jo per lėtumas, aaa.

Žydi žydi žydi, sukraus riešutėlį,
Rudą riešutėlį, baltą branduolėlį, a-a-a, branduolėlį.
Riešute, riešute, tu žydėk lėčiau,
Šitokio rausvumo niekur nemačiau, a-a-a, nemačiau

SKYLĖTA KEPURĖ

C Slenka tolyn dienos žavios,
C Artėja, tolsta namai,
C Medžiais prie didelio kelio
C Snaudžia priešai ir draugai.

Šildo laužų svaigūs dūmai
Ir saldūs vyno lašai.
Ir mylimosios artumas,
Gero būna taip mažai.

F Laimė, kurios taip ieškojau,
G Sėkmė, kurios neradau.
Laikas, kurio taip bijojau
Liko tarp žemės ir dangaus.

Blėsta laužų svaigūs dūmai,
Išdžiūvo vyno lašai,
Ir mylimosios artumas,
Gero būna taip mažai.

**Nesigailėk, kad skylėta jau kepurė,
Išgerk vandens atsisėdęs ant akmens.
Ir prisimink tai, kas buvo ar nebuvo
Kely nuo rudens ligi rudens. (×2)**

BROLIAI

G Džiaugėsi tėvas seniai, kad užaugo jo šaunus sūnai,
C Kad išėjo į svietą, kad vargo vargti neteks,
G Džiaugėsi tėvas ilgai, kad nebus jie kokie vanagai,
D Kad nebus jie tokie - niekas žodžiu blogu neminės.

Džiaugėsi močia visiems, kad mieste jie gyvena,
Kad jiems
Basomis nebereikia lakstyti kieta žole,
Džiaugėsi močia kassyk, kad vaikai važinėja taksi,
Kad vaikai taip gyvena, kaip jai nebeteko gyvent.

Em **Hm** **C** **G**
Jurgis, Antanas, Aloyzas ir Martynas
G **C**
Keturi miestiečiai broliai grįš namo.
Em **Hm** **C** **G**
Jurgis, Antanas, Aloyzas ir Martynas,
G **C**
Keturi miestiečiai kaime liks nakvot. (×2)

Skundžiasi tėvas dabar, vėlei žemę reikėtų apart,
Vėlei stogą reikėtų uždengt - sveikata nebe ta,
Skundžiasi močia viena, kad ilga jau rudens diena,
Kad žiema netoli ir malkų tikrai neužteks.

GYTIS PAŠKEVIČIUS

MANO KRAŠTAS

 G C D
Šitą žemę man likimas dovanojo
Pilką dangų, sniego sodus ir pilis
Em Em7 C
Ji klevais raudonais rudenį liepsnoja
 G C D G
Ji atvėrus kiekvienam plačiai duris

Man jos grožio kiek yra, tiek ir pakanka
Jos kalba mane užbūrė amžinai
Ir tegu ją visos negandos aplenkia
Mano žemė man – vieninteliai namai

 F C
Vien tik ji yra prasmė tikroji,
F G
Nepakeis jos niekas niekada.
F Am
Jai vienai tu viską paaukoji,
 F G C
Ji tavo pradžia ir tavo pabaiga. (×2)

Jei tavęs nėra, į ką man atsiremti?
Kaip surasti ryto saulę languose?
Į kurią pasaulio pusę reikia žengti?
Kaip išsaugot tavo vardą, tavo vardą vaikuose?

Tavo skausmo niekada aš nepamiršiu,
Bet žinau, kaip greitai medžiai vėl žydės
Kada nors ir pats į medį aš pavirsiu
Mano žemė kai mane namo pakvies

TU VĖJO PAKLAUSK

C F C Am
Klausei manęs, kiek kelių aš žinau,
C F G
Ar daugel kadais keliavau.
Klausei manęs, kiek žmonių sutikau,
Ar daug draugų suradau.

F G
Tu vėjo paklausk,
C Am
Tau vėjas atsakys.
F G C(C7)
Tik jis, mano drauge, atsakys, (x2)

Klausei, iš kur atkeliauja lietus,
Debesimis, dangumi.
Klausei, kiek vargo patyrė žmogus,
Kol tampa tikru žmogumi.

Paukščiai sugrįžta linksmi į namus,
Pabuvę svečiajam krašte,
Kelių nuėjęs, sugrįš ir žmogus,
Bet kas jį sutiks namuose?

ŠIAM PASAULY VISKO BŪNA

G D
Šiam pasauly visko būna,
Em Bm
Atsimerki vieną rytą -
C G
Ir dairaisi, ar čia juoktis,
Am G
Ar čia verkti - nežinai.

Kas mylėta, kuo tikėta -
Lyg žaliu lietum nulyta.
Ažuolais vijokliai virtę,
O vijokliais azuolai.

Pried.(x2):

Šiam pasauly visko būna
Šiam pasauly
Bus dar visko,
Daug labai keistų dalykų,
Atsimerkęs pamatai.

Pelkės giriomis pavirto,
Pelkėm pievos ir šilojai,
Saulės, vėjo, savo rankų,
Vakarykščių valandų,
Rodos, nieko nepažįsti,
O galbūt nepažinojai,
O gal vandenį ir duoną
Vadini kitu vardu.

Pried.(x2)

Atsimerki, o ne auksas,
Kas labiausiai auksu tviska.
Atsimerki, o ant kalno
Tavo namo pamatai.

Pried.(x2)

HIPERBOLE

SUGRĮŽK

F Dm Am F Dm Am
Aš viską viską užmiršau ir viską tau seniai atleidau.
C A7 Dm B G7 C
Sugrįžk, sugrįžk, vardu pašauk – tu vėl gyvensi
manyje.
O jeigu ne, o jeigu ne – tai susitikime per klaidą,
Aš viską viską užmiršau ir viską tau senai atleidau.

B A Dm
O aš taip myliu, aš taip myliu,
C
Prieš šitą jausmą meilė –
B A Dm F
Lyg aidas tolimo griaustinio. (×2)

Įsiliepsnojęs ilgesys širdies išdegino kraštelį
Ir ašara lyg debesis nuplovė nuoskaudos šešėlį.
O aš taip myliu, aš taip myliu, kad, rodos, ir tavy galiu
Uždegt didžiulę jausmo ugnį, tik ta bedugnė, ta
bedugnė...

IŠGALVOTAS GYVENIMAS

C D G Em
Išgalvojau lietų, išgalvojau giedrą,
C D G G7
Išgalvojau jūrą ir kai ką daugiau,
Išgalvoti paukščiai retkarčiais pagieda
Išgalvotą giesmę, ir gyvent smagiau.

Išgalvojau viską, ko esu netekęs,
Kelią, gražią viltį ir kai ką daugiau.
Man ilgai šypsosis išgalvotos akys,
Išgalvotos lūpos, ir gyvent smagiau.

O kai nebeliks tikėjimo nė lašo
Ir kančia į kūną tyliai įsibraus,
Išgalvosiu viltį, kad ir labai mažą,
Bet ir vėl gyventi bus, žinok, smagiau.

RAGANAITĖS

Egidijus Sipavičius

G D
Šoka basos raganaitės, trypia smagūs velniai,
G
O kaip surasti man tą vienintelę raganaitę čionai?
Ji puoton raganų ką tik atlėkė gal laukais, gal miškais
Ir išnyko tamsoj giliausioje - nesuranda velniai.

Aš pašauksiu raganaitę ne žodžiu, ne vardu.
Aš parvesiu ją puoton šėlstančion ne keliu, ne taku.
Ir vos rusenančią ugnį raganų pakūrensime žaibais,
Ir šoksime šoksime, trypsime trypsime, kol naktis
pasibaigs.

C G
O saule, gaidžių giedoti dar nekviesk,
D
Ir savo spinduliais neliesk,
G
Taip maža užburtos nakties... (×2)

Man mojuoja raganaitės šluotom savo,
"Bravo" šaukia man velniai,
O mes vis šokame, trankiai šokame,
Dviese šokam smagiai.

Jos plaukuos - voratinklių gijose
Daug paklydo velnių,
O akyse, klampiuose jos raistuose
Daug nuskendo širdžių.

GERA

Egidijus Sipavičius

G Em
Gera, kai saulė leidžias auksą liedama,
Am D
Gera, kai po langais dainuoja sutema.
G H C Am
Ar nebūtų geriau, jei šiuo metu
G C D G C G
Man padainuotum dainą tu, tu, man dainuotum tu?

Gera, kai baltas mėnuo kyla palengva,
Gera, kai veidą glosto vakaro gaiva.
Ar nebūtų geriau, jei šiuo metu
Plaukus man glostytumei tu tu, glostytumei tu?

Em Hm
Šviesu skliautuos, šviesu akyse
C D
Lai visados su tavimi man būna gera.

NERIJA

DAR ŠIRDYJE NE SUTEMA

G

Keitės ir miestai, ir veidai,

Am

Šaukiau tave, bet tu manęs neišgirdai,

D

Metai nuskendo tolumoj,

D

G

Bet tavo meilė vėlei šaukia grįžt namo.

Laimė man dar nesvetima,

Dar širdyje ne sutema ne sutema-

Neša greitai žirgai mane

Ten, kur lingavo ryto vėjuose vyšnia.

G

Am

Kasdieną barės su uosiais vėjai,

D

G

Vyšnia lingavo po mūs langais.

Em

Am

Jaunystė mano kažkur skubėjo,

D

D7

G

Jaunystė skrido juodbėriais žirgais.

Ir susitaikys su uosiais vėjai,

Vyšnia vėl kalbins mus po langais.

Jaunystė mano dar nepraėjo -

Jaunystė grįžta juodbėriais žirgais.

NE, NEREIKIA AŠARŲ

G D7
Ne, ne, ne, nereikia ašarų,
G

Lai nuo medžių gailios rasos kris.
D

Jei sugrįžo žemėn vasara,
G

Tai ir mylimas sugrįš. (×2)

Gm D7
O, kaip greit prabėgo vasara,
Gm

Ėmė belst dažniau langan šiaurys,
D7

Trys trumpučiai laimės mėnesiai,
Gm

Rodos, dienos trys.

Cm Gm
Aš grįšiu su vasara
Cm D7
Tu man tada sakei.

Pried.

Jau sugrįžo žemėn vasara,
Jau nustojo belst langan šiaurys,
Tie ilgi laukimo mėnesiai
Visai dienos trys.
Aš sveikinu vasarą,
Bet kurgi tu esi?

PILKI KELELIAI DULKA

ž. Stasys Žlibinas

C G
Pilki keleliai dulka, pilki keliai,
C
Prie jų berželių pulkas, žali beržai.

F C
O, kaip aš pasiilgau, močiut, tavęs.
F G C
Kur tas kelelis ilgas mane nuves? (×2)

Tai rausta putinėliai, tai putinai,
Tai laukia motinėlė seniai, seniai...

Skubėkit, vieškelėliai, laukais toli...
Šlamėkit motinėlei, beržai žali.

O, kaip aš pasiilgau, močiut, tavęs.
Jau greit kelelis ilgas namo parves.

MAŽYTĖ

Ovidijus Vyšniauskas

G D C D
Saldi naktis i miesta nusileido,
O tu kažkur beviltiškai skubi.
C D G Em
Užmiršk, prašau, kas mus abu lig šiol taip žeidė.
C D G
Mažyte mano, tu šiąnakt nuostabi. (×2)

Juk tu žinai, kad net puikiausios gėlės
Numiršta tyliai po pirmų šalnų,
Bet su tavim mažajam mūsų kambarėly,
Mažyte mano, šiąnakt nuostabu. (×2)

Tik neliūdėk, juk paskutinį kartą
Galbūt rytoj nubusi tu viena.
Argi dėl to kankintis šitaip baisiai verta?
Mums ši naktis - likimo dovana. (×2)

Saldžioj nakty bučiuoju tavo veidą,
Kuriuo nuslinko ašara gaudi.
Užmiršk, prašau, kas mus abu lig šiol taip žeidė.
Mažyte mano, tu šiąnakt nuostabi. (×2)

ŽALIOJ STOTELĖJE

Nijolė Ščiukaitė

G

Mama, lik sveika, dar apglėbk ranka,

D

Dar paglostyki man plaukus.

Liepa, lik sveika, mostelk man šaka,

G

Tu seniai mane praaugus.

Mama, lik sveika, liepa, lik sveika,

D

Laukit, laukite sugrįžtant.

C

G

Būti jaunam šaunu, žengti pirmyn šaunu,

D

G

Aš į pasaulį einu.

D

G

Žalioj stotelėje žvelgiu į kelio vingį,

Vaikystės pasaka jau taip toli.

Žalioj stotelėje beržai sėkmes man linki,

Beržų linkėjimai žali žali. (×2)

Mama ko liūdi, mama kam lydi?

Aš surasiu savo kelią.

Liepa ko šlami, ką tu man lemi?

Tu išburk man šviesią dalią.

Mama, lik sveika, liepa, lik sveika,

Laukit laukite sugrįžtant.

Būti jaunam šaunu, žengti pirmyn šaunu,

Aš į pasaulį einu.

Studija

Prisimink dabar ir tu draugus -
Kur dabar jie, kokiam krašte?
Laiško laukia iš tavęs seniai -
Kviesk juos greičiau pas save!

NAMAS PRIE UPĖS

Rondo

Em G
Pabudau nuo vėjo gūsisio -
 D Am
Laukiau, kolei tu pabusi,
 C D G
Tavo veidas toks laimingas ir gražus.

Mes abu dabar jau ramūs -
Palei upę mūsų namas,
Gal kažkiek į seną laivą panašus.

Am D G
Na ir kas, kad mūsų namas jau sukrypo,
Na ir kas, kad varna peri kamine.
Em G D G
Obelis sode pražydo, ir tikriausiai iš pavydo
 C D G
Trimituoja baltos gulbės Nemune

Po langais žolynai šlama,
Saulė glosto mūsų namą,
Pažiūrėk, kaip virpa lapai drebulės.

Kaukia vėjai po palaukę
Nežinau kas mūsų laukia.
Gal lemtis to seno laivo pagailės.

AUTOSTRADOJE VILNIUS – KAUNAS

Vytautas Babravičius

C Am
Dažnokai važinėju iš sostinės į Kauną.
Nors Vilniuj bilietų kol kas be vargo gaunu,

Dm
Mieliau balsuoju kelyje.

F Dm
Puikiausią turim autostradą -
Mašinos rieda, švilpia, trata

G C
O vežt pakelti ranką tiktai rei ei ei ei kia.

F G C Am
Mergiotės išdykę ir geros
Jos šoko, šoka, šoks, joms grok
Mes groti temokam gitarom
Ir tik lietuvišką pank-rok. (x2)

Ikarai priemiestiniai, traktoriai ir krazai
Sustoja gelžbetonį vežantys kamazai
O žiguliai nestoja.
Pas vieną, rodo, daug багаžo,
O kitas, matot, šunį veža,
O man dievaž į Kauną verkiant rei ei ei ei kia...

Am Dm
Kelkraščiais dulkės nusėda
G C
Po juodo asfalto danga.
Am Dm
Laikas abiem kryptim rieda
F Dm
Ir pakelta ranka, apsunkusi ranka
G
Metallo masei moja, moja...

Žiūriu - atrieđa senas juodas mersedesas,
Vairuoja autsmobilį mėlynakė šviesi,
Neprašoma sustoja.
Nėra šunų čia nei багаžo, o už kelionę ji paprašo
Kad ligi Petrašiūnų gročiau flei ei ei ei ta...

SKRYDIS

Soliaris

G D
Kai širdis tau pradeda virpėti
Em Hm
Ir kažką labai keistai kuždėti,
C D
Gal tiesiog pradėjai tu norėti skrist.

Jeigu nori dar labiau norėti -
Užsimerk, ištiesk rankas į priekį,
O paskui giliai, giliai įkvėpk ir skrisk.

Pried.

**Taip žemė žemai, o tu taip aukštai,
Jautiesi laisvai ir viską matai.
Taip šitaip arti padangė žydra,
Matai ir jauti net tai, ko nėra. (x2)**

Ten žemai, kažkur po tavo kojom
Upės, lankos ir laukai žaliuoja.
Ir kažkas linksmi tau rankom moja štai.
Pasinerk į debesį pūkinį,
Gaudyk saulės spindulį auksinį,
Laumės juostos žvilgesį šilkinį – žaisk.

Pried.

Žydrumos čionai daugiau nei juodo,
Skrendant viskas daug gražiau atrodo.
Jeigu tau šis jausmas nepabodo, kilk.

Tau padangė be pradžios, be galo -
Jei sparnai nuo skrydžio nesusalo,
Jei širdis nuo laisvės neapsalo, kilk.

TURIU LAIVELĮ MAŽĄ

Rugiagėlių berniukai

F
Turiu laivelį mažą,
C
Plonų plonų lentučių.
Jį man padarė tėtis,
F
Kad jūrininku būčiau.

Tururururururu,
Tururururururu
Jį man padarė tėtis,
Kad jūrininku būčiau.

Einu krantu smėlėtu
Žuvytės tyliai plaukia.
Ei, traukitės iš kelio
Ir duokit laivui kelią.
Tururururururu...

Buvau Jonelis mažas
Dabar jau didis Jonas
Širdelėj labai gera,
Kad aš jau kapitonas
Tururururururu...

LIETUVA

V. Šiškauskas

C
Nebelinksma mūsų kaimas,
F
Nebemokame dainuot,
G
Nebesirenka kaimynai
F C
Pas kitus pavakartot.

O anksčiau tai bičiuliavos,
Šventes švęsavo kartu,
Ūsus merkdavo į alų,
Geso lempa nuo dainų.
(×2)

Degdavo smagiai lig ryto
Joninių aukšti laužai,
O Sekminės apkaišytos
Puošėsi žaliais beržais.

Lietuva - artojų žemė,
Žemė protėvių darbščių,
Ant plataus Europos kelio
Nepamirškim papročių.
(×2)

Pried.

C F
Lietuvos laukai skambėjo
G C
Šienapjūtėjų nuo dainų,
F C
Sūrus prakaitas varvėjo –
G C
Širdžiai gera ir smagu. (×2)

LABAS RYTAS

Biplan

D Bm

F#m G

Aš, aš negaliu surast tavęs,

Nes tu slepiesi naktyje.

Bet kartais randu tave ir rasoje, ir lietuje,

Geriu, ir tavo skonis man aitrus.

G

Gm

La la la la la la la...

D

Labas rytas, štai ir aš,

F#m

Aš vėl bandysiu būt kaip vakar,

Bm

Vėl bandysiu tau dainuot,

A

La la la la la la... (x2)

Aš, aš negaliu suprast tavęs, nes tu,

Nes tu slepiesi tarp gėlių.

Šalia, šalia aušros tarp geidulių,

Tirpsti jau nuo pirmųjų spindulių.

Aš, aš negaliu suprast tavęs, kodėl,

Kodėl tu stengiesi paslėpt žiedus toli,

Toli palikdama mintis,

Jog tu – pasaulis mano, paslaptis.

REIKĖJO BERNIUKAMS

Povilas Meškėla

C F C Am
Maži jie išlakstė žaliąsias lankas
C F Am G
Tarytum lėktuvai išskleidę rankas
F E Am G
Svajojo suėję būry paslapčia
C F Am C
Ir aukštą žydrynę sapnavo nakčia
Am F G
Ir aukštą žydrynę sapnavo nakčia

C Am C G
Reikėjo berniukams padangių gilių
F G C
Ir aerodromo pilkųjų kelių
C F
Reikėjo berniukams beribio dangaus,
C G C
Lėktuvo šturvalo ir skrydžio svaigaus. (×2)

Seniai nebelaksto berniukai basi,
Vienoj eskadrilėj tarnauja visi.
Išaušo pavasario rytas šviesus -
Tėvynė juos pašaukė žygiui visus

Pried.

Ir lenkiasi narsai žvaigždėti keliai,
Jie šaunūs pilotai, tikri sakalai.
Tik laiškus kai siunčia tėvams į namus,
Dar kartais iš popieriaus lanksto sparnus.

Pried.

NEIŠEIK, NEIŠEIK TU IŠ SODŽIAUS

Am E Am
Neišeik, neišeik tu iš sodžiaus,
Nepaliki žilvičių žalių.

 Dm G Am
Be tavęs vakarai bus nuobodūs,
Am E Am
Be tavęs nebus sodžiuje dainų. (×2)

Tavo tėvo aplūžęs namelis
Liks našlaitis skurdus be tavęs.
Vyšnios žiedas gegužy išbalęs
Tavo žodžių švelnių pasiges. (×2)

Jau vėlu, jau ruduo, lapai krinta
Jau užgeso ugnis židiny.
Liūdnas beržas svyruoja prie kelio,
Tu per lauką taku išeini. (×2)

Neišeik, dar palauk čia prie kelio,
Parymoki tyliai vakarais.
Tau kuždės čia lengvučiai lapeliai,
Gal ir laimė per lauką ateis. (×2)

MYLIU

Vaidas Baumila

F

G

Niekada nepagalvočiau, nepasijuokčiau

Am

Truputį iš to, kad nemiegojau jau antrą
Naktį, spaudžia, karts nuo karto spaudžia,
Kažkur ten kur širdis, prisiminus tavo veidą.

**Myliu, turbūt aš tave myliu,
Kažkoks keistas jaudulys dabar mano krūtinėj
Mano meile, jau širdis neapgaus,
Mano siela priklauso nuo šiol tik tau.(x2)**

Aš tampu labai liūdnas be tavęs,
Be tavęs jau savaitės negalėčiau iškęst.
Tu iš pajūrio, aš iš sostinės,
Tavo rankos per savaitę tik kartą glosto.

Valanda po valandos, nebeužtenka jėgų
Sulaukt, pagaliau, susitikimo dienos,
Nebelauksiu, nebeištversiu –
Pilnas bakas ir aš kelyje pas tave.

PAJŪRIO MERGAITĖS ISTORIJA

A

D

Mūsų kieme vien pacankės,

A

E

Vien banditės, intrigantės.

A

D

Pamilau aš vieną jų

A

E

Ir gyvent nebegaliu...

A

D

Tu bučiavai, sakei mane kad myli,

A

E

Bet tavo meilės buvo per mažai.

A

D

Kažką sakau, bet tavo lūpos tyli,

A

E

Na ir kodėl su manim taip padarei? (x2)

Ji melavo, ji bučiavo,
Pas čigonus išvažiavo...
Nebereikia man jau jos
Tos išdykusios mergos

ŽAIDIMAI

TEŠLINUKAS

Man mažam tešlinukui labai pasisekė (×3)
Kad manęs atsikando tikrai trečdalį.

**Bet liko viena koja, kad galėčiau šokti
Liko dar ranka, kad galėčiau ploti
Liko dar ir sprandas, kad nusilenkt galėčiau
Na, o ko neliko, sakė – neppureiks.**

Norėčiau bučiuot tave, pabučiuot norėčiau (×3)
Tikrai kaip gaila, nebeturiu su kuo.

Norėčiau prašyt tavęs, paprašyt norėčiau (×3)
Kad ir vėl nulipdytum tu mane iš naujo.

KARALIUS ABRAOMAS

Karalius Abraomas turėjo sūnų,
Kuris nei valgė, anei gėrė,
O tik dainavo, dainavo dainą šią -
Dešinę ranką!
Karalius Abraomas turėjo sūnų,
Kuris nei valgė, anei gėrė,
O tik dainavo, dainavo dainą šią:
Dešinę ranką, kairę ranką!

Dešinę koją...
Kairę koją...
Užpakalį...
Galvą...
Liežuvį...

*Einama ratu ir judinamos kūno dalys, apie kurias dainuojama
(ranka, koja...), kiekvienąsyk vis pridedant naują.*

VAI KUR BUVAI

Vai kur buvai, dzieduk mano	Vilniuj buvau, bobut mano,
Vai kur buvai, dūšia mano,	Vilniuj buvau, dūšia mano
Vai kur buvai, tu mano	Vilniuj buvau, tu mano
Raibas sakalėli mano?	Raiboji gegele mano.

UŽĖJAU KARČEMĖLĖN

Užėjau karčemėlėn žalio vyno išget
Išgirdau gegutėlę užkukuojant triskart
O drylia o drylia o drylia kukū (×3)

Pirksiu naują strielbelę, šersiu juodbėrį sau.
Josiu aš pas mergelę net už vėją greičiau.

Nedėlioį per Velykas sužaliavo lazda
Ištekėjo mergelė man paliko barzda

Lik sveika, mergužėle, aš sau vienas einu
Savo liūdnąją dalia aš užgersiu vynu

*Priedainis dainuojamas sumušant delnais į šlaunis ("o"), suplojant delnais ("dryLIA") ir spragtelint pirštais ("o DRYlia" ir "kuKŪ").
"Kukū" kiekviename posmelyje vis daugiau.*

IŠĖJO TĖVELIS Į MIŠKĄ

Išėjo tėvelis į mišką,
Išėjo motinėle į mišką,
**Išėjo tėvelis, išėjo motinėle,
Išėjo visi vaikai į mišką. (×2)**

*Dainuojant vis pakeičiam žodžius judesiais, kol posmelis
atllekamas tyloje vien judesiais*

*Tėvelis – barzda, motinėle – krūtinė, vaikai – ausys, išėjo –
trepsėjimas, mišką – lingavimas, visi – išskėstos rankos, į –
rodoma ranka.*

PADAINUOSIM MES SUSTOJĘ

Padainuosim mes sustoję, Oi oi oi,
Kaip paukšteliai žaliai gojui, Oi oi oi. (×2)

Padainuosim mes susėdę, Oi oi oi,
Kaip paukšteliai vienasėdy, Oi oi oi. (×2)

Padainuosim mes sutūpę, Oi oi oi,
Kaip paukšteliai palei upę, Oi oi oi. (×2)

Padainuosim mes sugulę, Oi oi oi,
Kaip paukšteliai didžiam būry, Oi oi oi. (×2)

ATSKRIDO PAUKŠTELIS ANT MEDŽIO ŠAKOS

Atskrido paukštelis ant medžio šakos,
Čiulbėjo, ulbėjo kaip mudu abu.

**Pirmyn, atgal,
Kairėn, dešinėn,
Aukštyn, žemyn
Kaip mudu abu.**

Susuko lizdelį ant medžio šakos...

Padėjo kiaušinį ant medžio šakos...

Perėjo paukštelis ant medžio šakos...

Nuskrido paukštelis nuo medžio šakos...

Dainuojant linguojama pagal žodžius.

JEI SMAGU DRAUGŲ BŪRELY

Jei smagu draugų būrely, taip daryk. (suplok) (×2)

Jei smagu draugų būrely, tai dainuoki šią dainelę

ir, dainuodamas dainelę, taip daryk. (suplok) (×2)

Sutrepsėk. sumirksėk., plok per petį; ...

PRITARIMAI ŠOKIAMS

ANT KALNO KARKLAI SIŪBAVO

Ant kalno karklai siūbavo, (×2)

**Ant kalno karklai siūbavo,
Pakalnėj vanduo liūliavo,
Liūliavo, liūliavo. (×2)**

Tenai vaikščiojo mergelė, (×2)

**Ten vaikščiojo mergužėlė,
Balta graži lelijėlė,
Lelija, lelija. (×2)**

Štai ir atjojo bernelis, (×2)

**Ir atjojo bernužėlis,
Baltas gražus dobilėlis,
Dobilas, dobilas. (×2)**

Mergele mano jaunoji, (×2)

**Mergele mano jaunoji,
Kur šią naktelą nakvoji,
Nakvoji, nakvoji? (×2)**

Aukštam tėvelio svirnely, (×2)

**Aukštam tėvelio svirnely,
Margoj močiutės lovelėj
Lovelėj, lovelėj. (×2)**

SENA PATRANKA

Sena patranka – tai ne pabūklas

O sena merga – tai ne stebuklas. (×2)

Tada pagersim, tada paūšim

Kai paskutinį stribą užmušim. (×2)

Sena patranka jau nebešauna,

O sena merga tiktai apgauna. (×2)

Atšalę barščiai – tai ne patrova,

O sena merga – tai ne zabova. (×2)

Suplyšę vyžos - tai ne lakierkos,

O sana merga - tai ne cukierka. (×2)

GREČENIKĒ

Aš pasėjau grečenikę, o išdygo bulvės
Ištekėjo visos mergos, liko tiktai pliurzės.
(durnės)

Mūsų kaime geri metai - užderėjo braškės.
Ištekėjo visos mergos, liko tik baklaškės (beraštės)

Buvo kaime geri metai ir kolūkis fainas
Ištekėjo visos mergos liko tik kombainas.

Arbūzas- Artūras; Mėlynės- blondinės; Grikliai- plikiai;
Morkos- šimkorkos; Bananai- ambalai

SUK SUK RATELĮ

Suk, suk ratelį, suk į vieną pusę (×2)
Suk, suk ratelį, suk į vieną pusę
Pasakyk, mergele, ar tu mano būsi? (×2)

Nesuksiu ratelio nei į vieną pusę
Nemanyk, berneli, kad aš tavo būsiu.

Ne savo žirgeliu pas mane atjojai,
Ne savo žiedelį man padovanojai

Brolelio žirgeliu pas mane atjojai,
Seselės žiedelį man padovanojai.

ABĖCĖLINIS TURINYS

Ačiū tau.....	81	Čiku caku.....	13
Aisim mergos, aisim bernai	26	Čiurlionio gatve.....	18
Aitau, aitau.....	36	Daiktavrdžių daina	106
Akacijų alėja.....	131	Dar širdyje ne sutema.	148
Aktorius.....	105	Dariau alų avižų.....	59
Alaus alaus	59	Darželis.....	92
Alytė.....	44	Dijūta kolnali	23
Alyvos	134	Draugams	152
Ant kalno mūrai.....	49	Draugas	137
Apie antano norą ženytis.....	107	Dviračių dainelė	83
Arbata	71	Eisva mudu abudu.....	30
Ariau ariau	37	Ėjau per lauką.....	28
Armonika.....	115	Ėjo senis lauko arti	44
Aš mylėjau tave tau nežinant.....	66	Fėja.....	91
Aš noriu.....	81	Gegula raiboji	29
Aš tikrai myliu lietuvą ..	122	Geltonų plytų kelias	85
Aš toks vienas.....	57	Gera.....	147
Aš turėjau kuiną seną ...	41	Gerkit, mieli sveteliai....	60
Aš visai nežinau kodėl ..	76	Giedu dainelę	47
Atskrend.....	49	Gimiau pačiu laiku	142
Augo girioj ažuolėlis.....	50	Giminių daina.....	141
Augo kieme.....	49	Greit prabėgo dienos	15
Augo miške medelis.....	39	Ilgas kelias.....	137
Augo putins su šermukšniu.....	24	Imk mano ranką, brolau ..	77
Aukštai nuo tų kalnų ...	102	Ir šitaip eisim per lietuvą ..	16
Autostradoje vilnius – kaunas.....	154	Išeim, broliai.....	101
Ažuolai žaliuos	57	Išeinu	113
Balnokit broliai žirgus....	50	Išleidžiu ožką miškan riešutaut	43
Balta diena.....	71	Jau sutemo temela	34
Baltas paukštis.....	114	Je ne auksinės vasaros ..	57
Baltoji varnelė	124	Jojau dieneį.....	35
Bėg upela linguodama ..	35	Jori, šildyk žamį	28
Bernužėli kareivėli.....	34	Jūreivio daina	126
Bošėvikai tegul žino	54	Kadu buva, kadujo.....	23
Boružėlė septyntaškė .	132	Kai aš numirsiu	21
Brangiausios spalvos....	55	Kai sirpsta vyšnios suvalkijoj	115
Brėmeno muzikantai	88	Kaip gražu miške	120
Broliai.....	143	Kaip yra toj kelionėj	12
Būk šalia	84	Kalnai, kalnai	15
Buvo gera gaspadinė	37	Kalnuos dainuoja.....	98
Buvo trys nuotaikingi žygeiviai	13	Kam tavo, vilkeli.....	25
		Karalių pasaka.....	78
		Karvytis.....	104
		Kas kelionėn vilioja	17

Kas po mano sodelį	Naujas ūkio mazas	120
vaikščiojo	Ne bet kokia aš mergelė	
Kelaliu ėjau	buvau	36
Kelelis tolimas	Ne dėl tą dainuojam	45
Keliautojo dainelė	Ne, nereikia ašarų	149
Keturi akordai	Negerki trečios	58
Kitoks pasaulis	Neišaik, neišaik tu iš	
Klevelis	sodžiaus	159
Ko palinkot, žilvičiai, prie	Nieko karalius	77
kelio	Nuo mano lango	114
Kodėl negerti	Nušlavė lietutis, malonus ir	
Kolorado vabalai	šiltas	22
Kur aisiu aisiu	O aš lietuvis artojas	20
Kvolijosi šilo meška	O jau mano mielas	31
Labas rytas	O mes vaikai	87
Laisvė	O sena žemaitija	19
Laumės vaikas	O žvaigždė puodynėj	
Leliumoj, oi ant to dvaro	(obuoliai)	78
Lietuva	O, meile	128
9, 156	Oi ant kalno ant aukštojo	29
Lyljo lelį	Oi broliuk dobiliuk, negerai	41
Lopšinė apie uodą	Oi jo jau jo jau	32
Lūpytės	Oi ką kalba apynėlis	58
Maironiui	Oi lunkela lunkela	47
Mano kraštas	Oi neverk, matušėle	52
Mano namai	Oi ta ta, kupole graži	28
Mano tėvas akmuo	Oi tu bijūn bijūnėli	36
Marija - Magdalena	Pajūrio mergaitės istorija	160
Matrica	Palaimink, dieve, mus.	116
Mažam kambarėly	Palinko liepa	54
Maži jausmai	Parama	125
Mažytė	Paskutinis traukinys	126
Medžiai be lapų	Pasveikinkit vieni kitus	121
Meilės duetas	Pavasaris gimtinėje	140
Meilės nėra	Per vilniaus miestą	
Mėlynas autobusiukas ..	miestelį	53
Mėnesienoj	Pieno fabrikėlis	105
Mėnulis	Pilki keleliai dulka	150
Mėnulis tikras tėvas jo ..	Prie rytinio ekspreso į	
Mes lietuvos kareivėliai.	palangą	108
Mes pažįstam šeiminką	Prieš užgimstant	64
Metų laikai	Purpurinis vakaras	110
Miesto mūrai nusibodo ..	Raganaitės	147
Myliu	Raudoni vakarai	63
Milžinai	Reikėjo berniukams	158
Milžinų kapai	Ridig dai, ridig do	38
Mūsų dienos kaip šventė	Riešutų žydėjimas	142
111	Rytoj skrisim	95
Naktelės žiedai	Romantikų daina	10
Naktis stotyje		
Namas prie upės		
153		

Sakalėlis	49	Tyliai leidžias	33
Sakyk, kodėl gėlė nuvyto	21	Tilili tilili	96
Santechnikas iš ukmergės	11	Bobulas eilėraštis.....	117
Saulelė raudona.....	34	Trakų pilis	138
Saulutė nusileido	34	Tris dienas, tris naktis...	32
Sėdžiu ant kranto.....	76	Tu vėjo paklausk.....	145
Sek, sesute, žalią rūtą ..	51	Tumbalalaika	132
Seku seku pasaką	66	Turėjo liepa	24
Sių naktelį per naktelį....	33	Turiu laivelį mažą.....	156
Skauda galvelį, negaliu.	48	Ufonautai	129
Skylėta kepurė	143	Už girių girių.....	25
Skrydis	155	Už girių, už kalnų	89
Snaudžia malūnas prie		Už jūros	89
kelio.....	130	Už mūsų jaunas dieneles	131
Sodai, sodai	25	Už stalo sėdau	60
Su žmonėm.....	82	Už tūkstančio durų.....	103
Sugrįžk	146	Užuolėlio šakos linko	46
Svajoklis.....	134	Vai ko nusižvengei.....	51
Svirplys	64	Varlė	93
Šalia kelio karčema.....	61	Vėjas per tavo kelius	74
Šešios žąsys.....	39	Vėl, švieski man vėl	139
Šiam pasauly visko būna	145	Verkia žyds	42
Šimtakojis	95	Vilniaus mieste žali bromai	48
Šyva kumela	43	Virš upės chuanchė	22
Švelnus pūkelis.....	140	Visos upės akmenuotos	40
Tai aš	112	Vokiečiai atėjo	11
Tai genelio genumai	26	VUŽK himnas	10
Tavo svajonė	124	Žalioj stotelėje.....	151
Teka nemunėlis	97	Žemyn upe.....	84
Ten toli	83	Žolėje sėdi vakaras.....	79
Ten, kur šlama pakelės		Žuvų šukelėm	31
beržynai.....	55	Žvengia žirgas, dolija....	24
Tikėti pasaka.....	69	Это все.....	73

Sudarė: Dalia ir Tomas Algirdas

Akordų klausimais konsultavo: Jonas ir Daumilas

Viršelį ir ne tik maketavo: Emilija

Dainų pageidavo: VUŽK žygeiviai